

Eduard (Billy) Majer

KONTAKT SA VANZEMALJCIMA SA PLEJADA

By Wendelle C. Stevens

POGLAVLJE PRVO

Moj preliminarni izvještaj o istrazi u ovom slučaju, objavljen 1982 god.. započet opisima licem u lice i kontaktima sa Semjase I njenim timom Plejadijanaca, sa velikog glavnog broda Majerove fotografije Plejadijanskih brodova. To je bio slučaj koji smo proučavali.

To kako je bilo, nije bio prvi kontakt Edvarda Majera sa vanzemaljcima niti prvi put kada je on vidio i fotografisao NLO na zemljinom nebu. Prvi put je vidio ovaj fenomen kada je bio dječak od 5 god. Sa svojim ocem dok su živjeli u Bulach na Njemačkoj granici, a desilo se to 02. juna. 1942 god. Samo su ih vidjeli, ali su znali da se događa nešto neobično, dok u to veijeme nije bio ni svjestan da je potpisao ugovor prije svog rođenja. Njegova je izabrana sudbina kontakti koji mu neće dati mira u ovom životu.

Od tada on je bio u prilici da često viđa “ Putujuće zvijezde “. Kada bi pogledao na gore, najčešće noću, ali ponekad i tokom dana isticale su se ove od drugih, jer su one bile nekad veće, nekad manje, i ove su zvijezde ponekad letjele u tokovima – u krug, cik-ca k, te ponekad stajali u svemiru. Zapamtite u to vrijeme sateliti nisu ni postojali.

Zatim u kasnu jesen iste godine, Majer vidje veći loptasti leteći objekat, kako putuje lagano i usporavao je sve više i više, a zatim se lagano i nježno pojavio, a istovremeno njegov je sjajni sferni oblik bio jasno vidljiv. Tada, odjednom, samo je nestao bez ikakvog zvuka.

Pojavljivanja su bivala sve češća, sve dok nije počeo da čuje glas u svojoj glavi, te da viđa slike u novembru iste godine. Kratko poslije njegovog šestog rođendana, vidio je kako je kruškasti objekat iznenada pao sa neba I nježno se smjestio na tratinu unutar šume blizu njegovog grada. Bulaha, a zatim se digao visoko iznad zemlje podigavši starijeg čovjeka koji je odveden unutar broda, i zatim ga ponovo vratili na livadu i pustili van.

Brod je zatim odskočio vertikalno, dok nije nestao iz vida.

Novi susreti i razgovor nastaviše se do njegovog sedmog rođendana, trećeg februara 1944 god. Kada glas postade ličniji i reče mu da vrijedno radi da će mu tada biti dato novo znanje. Govornik se predstavio kao Sfath, - starac koji ga je vodio u kruškoliku mašinu, ranije 6 mjeseci i kasnije u ljeto 1944 god.

Copyright © 2003 by I Billy1 Eduard Albert Meier and FIGU All Rights Reserved.

Sfath

Sfath se vrati u kruškastom letećem objektu i diže ga ponovo na četvorosatnu sesiju o njegovoj sudbini i njegovom svijetu za njegovog života. Šljem na njegovoj glavi, iz kojeg su vodile mnoge žice korišten u ovom procesu, a bio je u mogućnosti da čuje i vidi mnoge stvari, koje su mu prenijele veliko znanje, te ispričali o događajima koji će doći, i od kojih mnoge nije razumio u to vrijeme. Majer se vratio na tačku sastajanja, a brod je nestao uspravno velikom brzinom, dok se nije izgubio iz vida.

Samo par sati nakon ovog iskustva, novi glas počinje komunikaciju sa njim telepatski. Ovaj je bio mladáni pun energije. Bila je to žena i koja reče Majeru da je može zvati Asket, i da će ona od sada biti njegov kontakt. Asket je redovno sa njim kontaktirala od tada, te mu je prenijela znanje. Vodila je njegovu sudbinu, da mu da znanje u sledećih par godina, koje će ga usmjeriti ka onom zbog čega je tu. Ona je bila ta koja mu je omogućila da proputuje svoj svijet, te da ga povede kroz mnoge testove koji će mu dati iskustva koja će trebati.

Asket

Asket reče Majeru da dolazi iz; kako je ona to zvala “ DAL SVEMIRA “ nevjerovatnim suprotnim svemirom našoj realnosti. Rekla mu je da njen svemir postoji zbog našeg i nas zbog njihovog, i da smo povezani iz više razloga, jer dva suprotna svemira čine cjelinu, i da svaki postoji zbog onog drugog. i ako i jedan prestane postojati, isto će se desiti sa drugim. Postoje drugi svemiri koji su uključeni takođe I to još više komplikuje situaciju.

Za ovaj koncept se i ranije čulo i smatran je čistom naučnom fantastikom, čak i ortodoksna nauka nedavno otkrila suprotne stvarnosti. Fritjof Kapra razmatrao je naučnu bazu za ove suprotne stvarnosti u njegovoj “ TAO FIZIKA “ i pokazao da pitanje jednakosti nemože funkcionalisati ukoliko ne postoje dva suprotno vezana aspekta. “Fejmanov dijagram “ je korištan da objasni ovu naučnu bazu.

“Fejmanov dijagram” korišten je za pojašnjavanje pomenutih zbivanja u fizici, gdje se prikazuje ovaj proces, te je utvrđeno da je moguć i u povratnom dejstvu kada proces probamo u komori za ubrzavanje. Jedan dio materije se mijenja u suprotnosti, i nestaje iz naše realnosti, te prelazi u neku drugu. Balans se održava razmjenom energije u obliku svjetlosti i toplote.

Poslije iskustva sa NLO-om, prije više godina Anthony Seratites, hemijski inženjer otkrio je sasvim novi koncept stvari i energije, koji je tada opisan, a do tada nije bio proučavanu fizici, tako da ni jedan poseban segment – proton, neutron, elektron,... i svi oni koji su nevidljivi za nas, te ih još nismo otkrili, nisu ništa drugo do “ fotonska masa “ organizovana na različite načine. Ovi fotoni ostaju nevidljivi dok se ne organizuju – ili pretvore u nešto drugo, a takođe mogu lako da se organizuju u suprotnu tvar ili materiju suprotno našem viđenju. On opisuje ove fotone kao dio talasa. Talas se sastoji od vektora polarne grupacije i pada, te je otkrio da vektor može biti suprotan, prostom izmjenom matematičke krive, kao i da kriva može biti obrnuta pomjeranjem preko 90% u odnosu na osu. U svakom slučaju akumuliranje-pretvaranje u osu bi bilo isto, samo suprotnog intenziteta.

Seratitesov dijagram na kom je prikazan elektron ima 228 dijelova. Seratites je proveo godine razvijajući svoj koncept, a zatim sve pojasnio u svojoj knjizi “ STRUKTURNA PRIRODA TVARI “, gdje je prikazao teoriju na raznim atomima. Molekule i još neke atome pojasni je u narednoj knjizi pod naslovom “ UNIVERZALNI ZAKON NASTANKA MASE/ENERGIJE “. Ono što je naučio je da materija može direktno biti pretvorene u anti – materiju prostom izmjenom količine, koja mijenja putanju pada. Svijet anti-materije više nije rijedak u svijetu materije, jer su suštinski isto, posmatrane iz različitih uglova. Postoji tačno onoliko materije, koliko i anti-materije, te su jedna drugoj balans.

Seratites je najpoznatiji kao izumitelj “ SERAN-PREVLAČENJA “ najstarijeg, najlakšeg i najjačeg filma tog vremena koji je proizveden njegovim izumima u hemiji, a koji su proistekli iz njegovog novog shvatanja fizike. Jednog dana će možda biti prepoznat kao otac renesanse u fizici. On nije bio sam u ovim novim konceptima. Kanađanin Vilbert Shmit primjenjuje slične ideje koje naziva konceptom kvadrata. Ovaj koncept odštampan je poslije njegove smrti 1962 god. Pod naslovom “ NOVA NAUKA “ gdje on takođe otkriva da ne postoji jednostrana materija.

Jednostavno, svjesnost u privremenom polju čini i stvara vektor i zavoj. Tada su vektor i zavoj ekvivalent fotonskom kvantinu, koji je rezultat svjesnosti u polju iznad svega. Paralelna aktivnost vektora i zavoja proizvodi reakciju njihovih energija u suprotnim pravcima, a zbog čega slijedi održavanje balansa. Uopšte postojanje unutar fizičkog svijeta posmatrano kroz materiju i anti-materiju. Takođe je zaključio da ništa ne utiče na polje više od svjesnosti, a tek pored toga fotonska masa i materija, koja je zapravo, ništa drugo do završna faza misaone pojave sa energijom između.

Vilbert Shmit je postigao NLO kontakt 1954 god. i nastavio dijaloge sa vanzemaljskim prijateljima koji su ga posjećivali. Upravo u fazi svih ovih kontakata uspio je razviti svoj koncept, kojim je objasnio neke nepoznanice u fizici i izašao sa idejama sličnim Seratitesovim, ali izraženim na drugačiji način, gdje je anti-materijska realnost osnova za balans.

1960, prije nego što je Asket izabrala Majera u Švajcarskoj, Južno Afrički električar Edward Vajt počeo je ostvarivati kontakte sa vanzemaljcima, I oni mu rekoše da dolaze iz anti-materije ili suprotnog svemira. Kadas su ovladali navigacijom i načinom da kontrolišu polarnu barijeru između dva svemira-univerzuma, bili su iznenađeni otkrićem našeg života i postojanja, veoma sličnog njihovom, u suprotnoj stvarnosti, te tokom te tokom vremena počeli ostvarivati kontakte s, našu stranu barijere. Istraživali su njihovu anti-materiju, a zapravo naš svemir. Takođe su naučili kako komunicirati s, nama zemljanima koristeći elektro-magnetne misli, koje mogu trajati preko 25 god. Tog vremena. Oko 1000 sati verbalnog dijaloga snimljeno je na audijo kasete i na taj način sačuvano. Ova iskustva su opisana na 305 stranica ilustrovane knjige “ NLO KONTAKT SA PLANETA KOLDOS “ čiji je autor Karl Van Ulierden.

Ipak Edvard Majer nije znao ništa o svemu ovom kada je počeo kontakte sa Dalsima, koji su tvrdili da su naša anti-materija. Sve što je znao, bilo je što mu je Asket rekla da je Dal svemir suprotan našem, i da je njen narod naučio da upravlja onim što je nazvala “VREMANSKA BARIJERA “, u obliku vibracija, odnosno način realiteta njihovog normalnog postojanja. Objasnila mu je da je njena stvarnost slična našoj, te da su bili sačinjeni od mase i energije kao i mi, kada su naučili bezbjedno proći barijeru između dva svemira-koja postoji u vremenu i prostoru. Naučili su da istražuju naš svemir, te konstantno slali podatke u njihov sistem. Plejadijanci su otkrili Dal prije zemlje, te se naučili saradivati s, njima i raditi skupa. Treba reći da su Dalovci i prije toga slobodno putovali svemirom. Dal je podijelio svoju tehnologiju sa Plejadijancima, a koji su onda dozvolili bićima iz našeg svemira da posjete Dalov svemir u Plejadijanskim brodovima. Dal je otkrio Zemlju za vreme Plejadijanskih interesa na ovim prostorima, a Pfath je bio Plejadijanac koji je prepustio Majera Asket., na pripremu i razvijanje za buduće Plejadijanske planove. Dal je imao aktivan projekat na zemlji u to vrijeme. Majer je uzet u Plejadijansku misiju januara 1975 god, kada su oni prthodno obnovili kontaktes, njim. Nakon zadnjih priprema sa Asket obradili smo ove događaje u preliminarnom izvještaju o istrazi. Tada smo zaobišli ranije pripreme sa Asket, imajući namjeru da se koncentrišemo na kontakte sa Plejadijancima lično, a što je kasnije bilo kritikovano. Zato je sada potrebno vratiti se i popuniti neke praznine, počevši od prvog susreta sa Semjase na tratinu Švajcarskoj. Ovdje ćemo da govorimo samo o kontaktima s, Plejadijancima u tekućem životu.

ASKETIN UTICAJ NA MAJEROVU PRIPREMU

Tokom telepatskih kontakata sa majerom, asket je preuzela njegovu pripremu i obrazovanje sa pozicije koju je Sfath ostavio. Upravo je ona ta koja ga je vodila kroz niz avantura, napravljenih kako bi ga naučile o onome što će doći. Ona ga je vodila kroz Afriku, iskustva u Francuskoj legiji, pustinjskim karavanima ropstvu i revoluciji, predala ga u ruke piratima Arapskog mora, a zatim preko Indiskog okeana vodila ga je kao mornara. Upravo ga je ona vodila kroz većinu religija Evrope, Afrike i Azije Spajajući ih jednu po jednu u cilju njegove lične potrage za sistemom vjere koji bi njemu bio prihvatljiv.

Nepoznato je bilo Majeru kada mu je Asket govorila, a kasnije i Semjase potvrdio, da je on nekada bio IHWH-Plejadijanski istražitelj na zemlji, u ranijem istraživanju predaka Plejadijanaca. Tada je on uživao superioran status i tu mogućnost iskorištavanja primitivne ljudske rase na zemlji.

Njegove aktivnosti u ranijem periodu često su ga dovodile na zemlju. U različitim inkarnacijama, često primitivnim, ali u svojoj duši on je to suštinski dobro poznao. Čak i u tim pra-istorijskim danima, i tada je bio inspiracija pravovjernim u odnosu na nevjerne te pokušavao stvoriti svijest o stvoritelju koji je osnova postojanja svega.

Postao je vođa „tihih“ vjernika, te njegovo ime danas prepoznajemo kao jednog od proroka iz starog zavjeta. Inkarnisan je ponovo kasnije da bi nastavio svoj rad i ponovo poslije toga, više puta u smislu iste svrhe.

Često je vođen u svojim aktivnostima, kroz vjekove uz pomoć onih koji su željeli pomoći Plejadijancima da isprave svoje greške, a koje u sadašnjem vremenu vidimo kroz Dalovce i Asketinu ličnost.

Upravo zato je Asketin pripremni program (za ovu misiju) vodio Majera kroz sve svjetske velike religije jednu za drugom, baš da ga nauče o njihovoj suštini. Još jedan razlog zbog kog je vođen drugim putem umjesto formalne naučenosti u svom djetinjstvu – da bi se smanjilo zagađenje njegovog uma konceptima ortodoksnog zemaljskog nivoa znanja i ubjeđenja. Često je testiran i fizički i mentalno. Da bi bio naučen i pripremljen za svoju misiju.

On je zapravo iskusio većinu principa svjetskih religija danas, iznutra, i sve prema informacijama koje je prikupio, a koje su nastale iz Plejadijanskih, vanzemaljskih posjeta u davnoj prošlosti.

Ovo je jedan od razloga za Majerove izazove prema fundamentalnim vjerama, od kojih smo mnoge opisali u našoj verziji „Bilješke o Plejadijanskim kontaktima,“ ali koje mogu biti pročitane samo na njihovom originalu koji je na njemačkom jeziku, za sve zainteresovane.

Veoma smo sigurni da ove informacije neće biti dobro prihvaćene jer ortodoksna uvjerenja i vjerovanja ovdje još uvijek postoje, a sada se i koriste od strane zemljana za njihov lični uspjeh. Saznanje o ovome i proučavanje istog postaje velika opasnost za naše kontakte i mnoge koji su povezani s njima.

Zbog ovih ranije opisanih kontakata sa Dalovim vanzemaljcima i njegove probuđene svijesti Edvard Majer nije bio potpuno iznenađen kada je njegov kontakt sa Semjase i njenim timom započeo, zapravo započeo je prije nego što je očekivano.

Ovo je takođe još jedan razlog, možda i najbitniji zbog čega ovi kontakti nisu mogli biti prošireni tako da uključe bilo kog zemljanina ili da budu prebačeni na bilo koga. Ipak, kako bilo postoje i drugi kao Edward Majer koji ovdje rade slične stvari iz sličnih razloga, ali i njihove misije je nemoguće prenijeti na nekoga drugog.

Edwardu Majeru su dati činjenični dokazi tačnosti opisanih stvari, ali mu nije dozvoljeno da ih koristi kako bi ubjeđivao druge zemljane protiv njihove volje. Majerov osnovni instrument kojim može dokazati navedeno je kolekcija određenih fotografija vanzemaljskih letjelica koje nikada ne smiju biti umnožene. Ovdje također možemo dodati da postoje i fotografije koje su pripremljene za bijeg, ako ikad to bude potrebno. Nije nam dozvoljeno da ih koristimo jer bi mogle narušiti zakon slobode volje svake individue. Baš zbog istog razloga, sve činjenice i nesporni dokazi su zadržani kod vanzemaljaca i kad god je bilo moguće da pravovaljan dokaz dođe u Majerove ruke, dat mu je od Plejadijanaca tako da vam je potpuno prepušteno na slobodnu volju da procjenite snagu njihovih činjenica. Takođe je to razlog, pored instrukcija od strane Plejadijanaca, da nebi došlo do narušavanja, uz pomoć ovih dokaza, trenutne suprotnosti na planeti.

Sve je prepušteno slobodnoj volji. Majer je također imao mogućnost slobodne volje i mogućnost izbora, kada je započeo sa čitavom stvari. On nije nagovoren na bilo koji način i mogao je da se povuče kad god je to želio, ali je upozoren, ako to učini, učinio je to zauvijek... Upravoto je korak koji je želio da preduzme zbog svoje prošlosti.

Kada je kao dijete Majer gledao visoke „putujuće zvijezde,“ kako krstare i zaustavljaju se na nebu, te mijenjaju boje, on je znao šta su oni, ali ipak nije bio svjestan toga.

„Željno želim da upoznam čudne objekte, visoke leteće svemirske brodove odnekud, ali ipak sve ostaje zagonetka: odakle ih znam? Postaje evidentno da sam ja i ranije vidio te objekte, mnogo puta ranije, negdje, na ogromnom aerodromu, gdje je bilo stotine takvih mašina različitih tipova, oblika i veličina, ali ipak ne mogu da se sjetim gdje je to bilo, i kako sam povezan s tim.“ Napisao je ovo kao svoju prvu bilješku.

„Da li sam možda lociran, u ranijem životu, na drugoj planeti, gdje sam živio poseban život? Da li sam vidio ove brodove tamo i prenio ih u sjećanju u moj sadašnji život? Da li je nešto ostalo u mojoj duši kao sjećanje, koje sam prizvao u svom trenutnom postojanju?

Snažno osjećam da sam stranac na ovom svjetu koji je nazvan zemlja. Stranac sam iako poznajem zemlju dobro, dugo vremena obilazim predjele i često znam šta se nalazi iza brda, na šta to liči, i kakva prastara ruina leži tamo. Često mogu reći sa sigurnošću kakva zemlja leži iza slijedeće planine, u kom smjeru se proteže obala, iako tamo nikada nisam bio u svom životu. Ovaj fenomen mi se dešava i sa mnogim ljudima i znam njihove najveće tajne iako ih nikada ranije nisam vidio. Takođe sam naučio da gledam u budućnost i da prepoznam opasnosti kroz opise stvari viđenih tamo, a koji će kasnije sigurno doći. Takođe sam naučio da budem tih i čuvam tajnu o ovim stvarima, kao i u mnogim drugim.“

„Nazivam se često stvorenjem stvoritelja kao što bi suštinski trebala da predstavlja i svaka druga forma života. Takođe se prepoznajem kao učenik kroz vrijeme i prostor, i ovdje na svijetu, ja sam zapravo putnik kroz svijet, vrijeme i živote. Ovo znam i sa sigurnošću osjećam. Ja znam da sam to ja, svugdje samo stranac, kao putnik koji poslije predstave u određenoj misiji kreće dalje i obavlja svoju dužnost na slijedećem mjestu. U svemu, ni prostor ni vrijeme, ni trenutni svijet u trenutnom životu ne dominira, jer ja putujem kroz njih kao misionar, i samo iz razloga završetka misije od važnosti za mene i uopšte.“

„Poslije dvije godine prostih posmatranja, na moj sedmi rođendan 03.02.1944.g., iznenadno sam čuo mekani glas unutar moje svijesti, koji mi naredi da učim stalno, skupljam znanje i odašiljam ga na ovaj način. Nisam potpuno vjerovao ovom unutrašnjem glasu plašeći se da je to iluzija, ali je on i dalje razgovarao samnom. Otišao sam svešteniku koji je saslušao moju cjelokupnu priču koju sam mu ispričao. Taj mudri čovjek se samo nasmijao i rekao da ne treba da se plašim jer je on dobro obavješten o ovakvim stvarima. Onda me je suštinski uputio u određene stvari, ali je zahtijevao da to držim u strogoj tajnosti, jer ovakve stvari nisu bile dozvoljene kao dio njegove profesije, ali za njega lično on je imao i to kao misiju, da radi ovdje kao sveštenik, da polagano informiše ljude o istini nastanka njihove religije, koja je prihvatana sa teškoćama, jer su ljudi u mom rodnom selu bili posebno izraženo sujevjerni. „Sveštenik Zimmerman mi objasni da je ovaj glas zapravo komunikaciona misao koja može biti korištena na neograničenim udaljenostima i ne može imati prepreke.“

„Objašnjenje sveštenika Zimmermana mi zaista pomože, iako mi nije bilo svejedno kada mi je rekao da će moj život biti težak. S njegovim objašnjenjem sam prestao da brinem i mučim sebe i počeo sam da započinjem jednostrani kontakt. Postavljam pitanja i počeo da dobijam odgovore, pa sam tek tada vidio da je sveštenik Zimmerman bio u pravu.“

„Ovi telepatski kontakti bili su sa stvorenjem koje je sebe nazivalo Shfahtime i koji me je uputio u moja prva saznanja. Sada postajem izoliran od mog okruženja. i, postajem glavna meta za svako zlo koje je zadesilo naše selo. Ali, nisam mnogo vodio računa o tome i samo sam se tiho smijao u sebi kada su govorili laži o meni, a zapravo sam morao da patim zbog njih. Često su mi zadavali takve udarce da nisam mogao, niti sjediti, niti stojati.

Proglašen sam neobrazovanim i prebačen u drugi dom, ali bez uspjeha jer u suštini niko nije želio da se petlja sa čudnim dječakom kakav sam ja bio ili sam ja pak osjetio zov slobode i – bježao. Čak sam pravio i bjegove koji su bili opasni po život iz domova sa osiguranjem i nedjeljama lutao po planinama i šumama živeći od divljeg voća, ptičijih jaja, trave.....Moj krevet je bila gola zemlja, a krov otvoreno nebo. Bez obzira da li snježilo ili padala kiša. To mi je dalo nevjerovatnu unutrašnju snagu. Kad god bi se desila pljačka ili neki lopovluk policija me automatski zatvarala i optuživala za ova djela koja ja nikada nisam počinio. Znao sam šta treba očekivati i ćutao sam, dozvoljavajući im da izvrše njihove nepravedne rabote. Čak sam potpisivao policijsake izvještaje koji su me optuživali, a ja ta djela nisam učinio.“

Kao posljedicu su me poslali psihijatru za mentalni razvoj upravo zato što sam razmišljao i pominjao spiritualne stvari policiji i govorio drugima da postoje „ljudi“ i na drugim planetama. Zašto?, nisam znao. Samo sam znao da to moram učiniti, želio to ili ne. U specijalnom odjeljenju psihijatrijske klinike „Reinau,“ stavljen sam pod maksimalno osiguranje, gdje je sve bilo zaključano i osigurano. Čak su i prozori bili od neprobojnog stakla sa ugrađenim čeličnim čengelama na vanjskoj strani. Nakon jednog mjeseca napravio sam specijalni ključ od komada drveta i vunenog tepiha kojim sam otvorio prozor na toaletu drugog sprata. Napolju su zidovi bili ravni kao staklo, a ispod provalija od sedam metara. Ja jednostavno tu nisam mogao ostati duže, tako da sam skočio u dubinu i zaradio više ozljeda moje desne noge, ali sam bio siguran da je nisam slomio. Iako sa bolovima koji su dovodili gotovo do ludila vukao sam se preko dvorišta, a zatim uspeo uz visoku ogradu, prešao veliko polje i pobjegao u šumu dva kilometra dalje gdje sam se sakrio. Tu sam čuo grupu za potragu i lavež pasa. Žurio sam kroz šumu i ispred sebe čuo žubor vode – Rajne. Skočio sam u vodu i plivao hladnom rijekom. Ko bi me

tražio po ovakvom vremenu u hladnom novembru i 23 časa naveče. Plivao sam nekoliko kilometara nizvodno, a zatim sa velikim teškoćama isplivao na obalu.

Njegovao sam se divljim biljkama i danima puzao prema Francuskoj granici, uvijek poljima i šumama da bi izbjegao hvatanje. U Francuskoj sam se prijavio u Legiju stranaca, te dobio medicinsku pomoć za moju povrijeđenu nogu koja je bila otekla i tamno plave boje. Plavetnilo i otok se gadno proširilo i počelo je da utiče na kosti.

I tako na kraju sletjeh u Alžir gdje sam naučio nove discipline i mnoge druge stvari. Nakon određenog vremena umorio sam se od ovoga i odlučio da odem. Tajno sam se konsultovao sa drugima, a posebno sa starim poručnikom Legije koji je bio jako ljubazan prema meni. Želio je da me odgovori od ovoga plana i rekao da bijeg može uspjeti veoma rijetko. Među legionarima je brujala priča da onaj koji pobjegne postaje heroj i da to može učiniti samo pravi čovjek, jer bi takva osoba morala bi doslovice da prođe sedam krugova pakla. U startu sam dozvolio sebi da budem uplašen i rekao svima da su me ovakve okolnosti odgovorile od plana za bijeg, ali sam se tajno spremio i jedne noći nestao. Više od dva i po mjeseca sam bio na putu, često bliže smrti nego životu i nisam osjetio samo sedam krugova pakla već mnogo više. Ipak, bio sam slobodan od Legije stranaca.

Sve skupa proveo sam četiri i pol godine po zatvorima i domovima prije nego što sam nestao na dvanaest godina u stranu zemlju. Vrijeme u zatvorima i domovima nije bilo besmisleno, moram priznati jer sam učio više o spiritalnim stvarima tokom tog vremena, nego ikada u svojoj domovini sa potpunom slobodom. Tako sam vidio da ništa nije uzalud i da je sve skupljanje iskustva.

Tada mi se javio novi glas koji je zamjenio Pfatha i rekao da je mogu zvati Asket i da će mi ona biti novi prijatelj. Preko nje, godinama sam učio mnoge stvari i izgradio veliko znanje i ona me je po prvi put vodila u svijet, udaljeni svijet, u koji ću kasnije putovati na mnogo dugih godina da istražim mnoge stvari, ali i da se umiješam u njih. Ali prvo je bilo potrebno da prođe par godina da bi se to desilo. Sve do 1956 bio sam učen od strane Asket, posebno kroz spiritualne lekcije koje su bile potpuno suprotne religijama poznatih meni, a u koje sam bio umiješan godinama. Čak potajno posjećujući specijalne škole da postanem sveštenik. Baš zbog ovoga, Asket mi naredi da se posvetim svim vjerama pored kršćanske da bih ih istražio u svrhu mog obrazovanja. Prvo se priključih različitim sektama jednom za drugim, počevši sa protestantima, pa do katolika, postao sam budist, hindu, jevrej, musliman itd... Što mi uze mnoge godine i s čim završih juna 1969.g.

Sve do tog vremena, pored mog učenja o religijama kojima sam težio, u cilju da ih izučim do najdaljih dubina i neprekidnih lekcija, a postojale su i mnoge druge stvari.

Naravno morao sam zadovoljiti moje fiziološke potrebe i zato sam radio koliko sam mogao u skladu sa slobodnim mogućnostima. Dvanaest dugih godina putovanja, vježbao sam različite profesije. Bio sam; medicinar, veterinar, čistač ulica, švercer (što je veoma časna pozicija u zapadnom Pakistanu) gdje se roba nosi preko Himalaja, od Rusije do Kine. Radio sam kao farbar na brodovima, miner, učitelj njemačkog jezika kao i u državnim institucijama kada je od 03. avgusta 1965 g. U Turskoj bilo moguće da se uključim, jer sam u automobilskoj nesreći izgubio lijevu ruku. 24. decembra 1965 god. Upoznao sam svoju suprugu, u Grčkoj sa kojom

sam bio zaručen 2. januara 1966 god. Njeni roditelji to do tada nisu prihvatili, te smo pobjegli i vjenčali se 24. marta 1966 god. u Korintu nakon mnogih nevolja sa policijom i njihovim akcijama potrage, te prijeljama od strane njene porodice.

Moja iskustva sa Asket koja se počela javljati deset godina ranije 1956 god. a od tada su se desile mnoge stvari. Vjerovatno zato što je taj dan bio moj rođendan I upravo su tada mnoge informacije transmitovane prema meni, posebno od strane Sfatha. Tako da je u ranim jutarnjim časovima tog 3. februara 1965 god oko 2 sata ujutro kada sam bio u mojoj rodnoj Švajcarskoj blizu Hinwila i bio kontaktiran Asketinim glasom da odem na određenu lokaciju gdje ću biti pronađen. Okupirala su me mnoga pitanja kako sam išao ka toj lokaciji I iznenada sam se našao na tom mjestu. Prije toga bio sam radoznao o stanju mog napretka. Sve je prošlo veoma brzo, zapravo učinilo se da sam prije stigao, nego što sam krenuo. Jako svjetlo se spustilo s, neba i dodirnulo zemlju blizu mene. Krećući se uskom stazom krenuo sam prema tome. Iznenada sam bio ponesen unutar kruškolikog objekta. Objekat se otvorio i zatvorio, i veoma čudne stvari su počele da se dešavaju.

Kompletan dijalog je napisan uz Asketinu pomoć. Ona je bila u mogućnosti da mi pomogne sa određenim aparatima da ponovim kao nekada prije konverzaciju između dva svijeta.

I upravo zato sam u stanju da sa potpunom tačnošću ponovim I napišem svaku riječ, rečenicu koja je izgovorena. Fantastična oprema koju je koristila Asket je uspijevala da ne samo povрати svaku riječ, nego I impulse koji su bili iza tih riječi, takođe.

POGLAVLJE III

Ukrcaj na Dalovu svemirsku letelicu

Bio je Majerov osamnaesti bliski susret sa vanzemaljskom svemirskom letelicom, kada je u dva sata ujutro 3. februara 1965 god. bio prenesen na mjesto koje je kratko prije toga telepatski preneseno u njegove misli.

Bilo je jako hladno kada je otišao iz svog stana i počeo šetnju po mračnom, njemu najdražem mjestu gdje je često odlazio sam i provodio mnoge sate. Samo šesnaest dana prije toga rečeno mu je da će upravo to mjesto biti lokacija kontakata, jednog dana koji će biti naknadno utvrđen i sada je sa sigurnošću potvrđeno, to mjesto kao tačka dodira.

I ako je bilo hladno, počeo je da se znoji pri penjanju uz strmo brdo ka određenoj lokaciji.

Skoro je stigao, kada je ugledao kako se sa neba spušta briljantan leteći objekat koji je skoro odmah sletio blizu njega na tvrdu smrznutu zemlju. Jarko svjetlo je izbijalo iz njega i on je mogao da vidi srebrni objekat u obliku diska koji stoji na tri sferalne noge, te je izgledalo kao da čeka na njega.

Prateći kratke telepatske instrukcije koje su slijedile, upućivale su ga ka brodu, te je odjednom bio podignut kroz jedan otvor, nekom nepoznatom silom, a izgledalo je da ne postoji lift, niti neki drugi način ulaza. Slično iskustvo koje je imao sa starim čovjekom u kruškolikom brodu kada je bio mali dječak.

Ali, unutrašnja oprema se drastično razlikovala od Sfahtovog broda. Unutra je bilo samo jedno sjedište i ništa više. Bio je sam. Razmišljao je da je brod vjerovatno daljinski kontrolisan, tako

da je sjeo u jedinu, ali veoma udobnu stolicu i kako se smjestio u nju snažna promjena se desila. Jarko svjetlo koje je dolazilo sa svih strana unutar broda iznenada nestade i on osjeti kao da sjedi u slobodnom svemiru. Nije mogao da vidi nijedan dio broda niti njegovu opremu, i kada je podigao ruku, njegove oči je nisu mogle vidjeti.

Zatim poče da se kreće ka naprijed po noćnom nebu. Polako je plutao na ne tako velikoj visini ka obližnjem selu gdje se zaustavio gotovo dva metra iznad kuće u kojoj su živjeli njegovi roditelji, i samo je stajao lebdeći u zraku. A Asketin glas se ponovo oglasi u njegovoj glavi i dade me neke informacije o budućem životu njega i njegove porodice, koja je mirno spavala ispod njega. On se upravo oženio Grkinjom te godine. Tada još uvijek nevidljiv brod poče da se kreće istočno i poveća brzinu. Poletje prema noćnom nebu, ali se majer i dalje osjećao konforno. Majer je kasnije rekao; “ Nema sumnje da sam bio u svemiru, možda samo dio sfere, jer je tada ličila na polumjesec. Vidio sam konture njene površine kako graniče sa tamnom stranom. Sve ovo desilo se 1965 god. prije prve zamljanima poznate svemirske misije. Tada se njegova vizija mijenja i on ponovo postaje vidljiv, te ponovo vidje sve kroz jarko svijetlo u unutrašnjosti broda.

Tada se ulazna vrata otvoriše i on pogleda napolje, te iznenađen ugleda potpuno neprimjećen mali brod blizu njega. Krenu napred i shvati da je zapravo sletio na tvrdo suvo zemljište koje je bilo mnogo toplije, te po slaboj noćnoj svjetlosti pomisli da je zemlja, nekako crvenkaste boje. I samo tlo je bilo više pjeskovito dok je okruženje bilo od pješćanih dina koje su se podizale u roze boji. Pejsaž izgledaše sličan, kao da je sletio na veliku stijenu, a koja je bila jako topla. Kada je dodirnuo materijal od koga je stijena bila sazdana, shvatio je da se nalazi u Jordanu. Lagano se krećući po tlu tračak svjetla pade sa neba na stijenu. Jarko i veliko poput Mjeseca poče da pada, raste i bude veće. Onda iznenada stade i zaustavi se tiho na oko 100 metara iznad zemlje bez ikakvog usporavanja prije stajanja. Objekat je doslovce visio u vazduhu nekoliko momenata, a zatim se lagano i nježno prizemljio. Sjajni i tihi objekat metalik boje osvijetli okolinu poput dana.

Gledao je i čekao da se nešto desi. Vrijeme je prolazilo, ali se ništa nije mjenjalo. Tako on sjede na stijenu i čekaše pola gotovo sata, dok se na kraju nešto pomjerilo.

Tada se pojavi figura iz broda i pride na nekoliko metara od njega. Istovremeno sjaj broda koji je osvijetljavao okolinu poče da nestaje, ali nakon veoma kratkog perioda zasja ponovo i svetlost poče da se širi poput zore, a on prepoznade Asketinu figuru i bio je siguran da je to ona.

Ona krenu prema njemu i pozdravi ga na prijateljski način, ali on nije znao zašto se to dešava. Izgledala mu je neobično poznato kada kada je upita „šta se događa?“, a ona se samo nasmija i predloži mu da razmotri svoje druge živote prije ovoga.

Njena odjeća mu je takođe izgledala poznata, iako je bila mnogo drugačija od Sfathove. Niz odjeću joj je padala duga plava kosa, a ona pozva Majera da joj se pridruži u njenom brodu, što on i učini. I brod naglo nestade na nebesima, te isto kao i daljinski kontrolisana letilica postade nevidljiv ljudskim očima.

Majer vidje prva svjetla rane zore iznad okeana i pomisli da to mora biti Mediteran, a što se pokazalo tačnim. Brod prizemlji na lokaciju gdje je on mogao da vidi ogromne strukture, koje je on poznavao kao pramide u Egiptu. Ogromna brzina kojom je brod pristajao se nije primjećivala, te je on nije ni osjećao, a zatim pristajanje postade nježno plutanje ka dole sve do pustinjskog pjeska.

Dodirnuše tlo nekoliko metara od jedne stranice Sfinge, blizu jednog omanjeg beduinskog kampa, gdje je narod u arapskoj nošnji počeo da pakuje kamp.

Izgledalo je kao da nisu primjetili spuštanje broda što je zbunilo Majera, jer nije shvatao kako je to moglo proći neprimjećeno. Kada je brod stao Asket zakači mali uređaj za Majerov kaiš, kako bi i on ostao nevidljiv po njihovom izlasku s broda na zemlju. Oni su mogli da se vidi unutar broda, a takođe su mogli da vide i druge ljude, ali brod je ostao nevidljiv drugima.

Pošto je pokazala Majeru neke od interesantnih stvari ovdje, vratiše se i ponovo udoše u brod koji koji naglo odskoči ka nebu kao i prije. Brod jr munjevitom brzinom išao i sleti na iste planine Jordana gdje su ostavili malu daljinski kontrolisanu letilicu. Ovdje Asket provede neko vrijeme objašnjavajući mu mnoge stvari o njegovom životu, obrazovanju, a na kraju i o preuzimanju njegove misije.

U Majerovim češćim inkarnacijama on je bio arap, što do tada nije znao. Kada ovo saznade i razni prizori mu prodoše kroz misli, shvati zašto postoji toliko poznatih neobičnih običaja u ovoj zemlji. Među mnogim stvarima o kojim je razgovarao s, Asket u ovim Jordanskim planinama, on shvati da je svrha upravo povratak i obnavljanje njegovih sjećanja, a sve u cilju da bi Majer što bolje shvatio misiju koju treba da otpočne.

Asket: Stvoritelj je osnovni element života i postojanja kroz silu Stvoritelja i mi ispunjavamo naše zadatke koji nisu samo od kosmičke, nego i sve-univerzalne važnosti, zato što je Stvoritelj život i postojanje. Da bi ispunili naše misije moramo neutralisati određene strukture u našem prostoru i vremenu, kao i vaše u ovom svemiru, a sve da postignemo harmoniju i prolaz brodova bez oštećenja kroz svemire. Naš svijet se nalazi u Dal svemiru koji je za vas čudan, a zapravo postoji mnogo sličnih oko vašeg svemira, ali oni leže u drugačijem planu vremena potpuno nepoznatom vašem prostoru i dimenziji. Naš svemir je paralelan vašem i nalazi se u istom planu. Razlika između nas i vas je veoma mala. Razlog našeg dolaska u vaš kosmos datira od davnih vremena s, razlogom istraživanja naše rase.

Omogućeno tehničkim razvojem vrata između naših univerzuma su prodrijeta od nas ka vama, što nam dozvoljava ulazak u vaše vrijeme. Od tada istražujemo veliki dio vašeg univerzuma, a prije par vijekova otkrismo i ovaj Sunčev sistem, pa tako i vaš svijet. U našim istraživanjima pored pronalaska vašeg svijeta takođe pronađosmo i prastaru domovinu onih koji su odgovorni za začetak ljudskog života na zemlji, jer ljudski život na zemlji tu nije ni započeo.

Lokacija koju nazivate „ Ring nebula,, u sastavu Lyra se nalazi pradomovina zemaljske ljudske rase. Potomci zemaljskih predaka ne naseljavaju više taj region svemira, ali žive na onim sunčevim sistemima koje nazivate „ Sedam sestara ,, ili „ Plejade ,, . Oni su daleki nasljednici vaših pravih tvoraca.

Ali o svim ovim stvarima će te, računajući od danas, pa za nekih dvadesetak zemaljskih godina biti uopznati od njih lično, kada dovoljno sazrite. Sve do tada obavezujem te da učiš mnogo, razvijaš svoju sudbinu i ispuniš tešku misiju. Ti si obezbijeden kao i mnogi drugi u ranijim vremenima prije tebe pa prema tome određen si prije svog rođenja, a određena je i osoba koja će te štititi, voditi i učiti.

Obaveza je prema svim razvijenim bićima da pomažu manje razvijenim u razumnoj mjeri, te da utiču na evoluciju u određenoj mjeri. Ova dužnost je obaveza svih bića unutar svih univerzuma, jer to je zakon Stvoritelja. Kao što smi mi ovdje iz dalekog univerzuma obavezni i dužni da u određeno vrijeme napravimo zvaničan kontakt sa razvijajućim formama života. Prepoznasmo u vašem univerzumu mnoge stvari koje treba mijenjati. Posebno na zemlji gdje se stvari kreću veoma opsnom putanjom. Čovjek na Zemlji je ušao u doba saznanja i razvitka koji mu je dat od različitih faktora, prvenstveno zbog moći koja će uvijek, i za vijek voditi ka ratovima i krvarenjima u kojima će mnogi životi biti izgubljeni. Svi vaši izumi su pretvoreni u smrtonosna oružja i stjerani ste u ugao života koji je veoma opasan i suštinski znači masovno uništenje. Veoma brzo zemljani će požuriti i napraviti balističke projekte, a zatim će doći vrijeme za satelite pa i mjesec. Ljudi koji ovo budu radili će koristiti riječi mira i ljubavi, ali je to zavaravanje jer je njihov osnovni cilj da preuzmu svu moć na svijetu. Vaša religija i politika na zemlji saraduju na ovim pitanjima i neće se ustezati ni od čega da zadovolje svoju glad za moći.

Zemljani se razviše i evoluiraju, ali samo u tehničkim i u materijalnim naukama. Njihova duhovna evolucija bježe potisnuta svjetskim materijalizmom. Zemljanin postade sposoban da uništi svoj svijet atomskim eksplozijama, a što dovodi u opasnost cijeli sistem. Nekad davno desila je se slična katastrofa kada je drugi sunčev sistem sličan ovozemaljskom bio uništen. Nerazumnošću tamošnje vrste planeta je uništena, i eksplodirala je u hiljade većih i manjih komada. Kao sestrinska planeta zemlja je kružila oko sunca gdje se sad nalazi planeta Mars, i njene ostatke danas prepoznajemo kao pojas asteroida. Naziv ove planete bio je Malon, sa malim izmjenama u prevodu. U njemackom jeziku je poznat kao Milona, a u engleskom kao Maldek.

Da bi se izbjeglo ludilo poput ovog upravo su dužnosti i obaveze naprednijih rasa. Atomske uništenje zemlje bi moglo unštiti vas čitav sunčev system I odgurati ostale planete duboko u kosmos kao izuzetno opasne projekte. To bi moglo, zatim, unštiti i druge sunceve sisteme, i proizvesti kosmičku katastrofu. Čak i susjedni univerzumi bi mogli snositi posljedice. Pored toga, ovaj sunčev system se kreće u svemiru na takav način da bi se tragedija proširila i na druge sisteme u formi održavanja balansa sa vašim kosmosom, i takav sličan događaj se već desio.

Ovaj svijet je upravo uništen od davnih predaka, vaše, ljudske rase, koja je donijela i religiju vašem narodu. Gubitak zemlje bi mogao poremetiti kompletnu strukturu prostora i vremena i uzrokovati ogromnu štetu. Tako da je nas glavni cilj upravo da pomognemo da se ovo izbjegne, i zajedno sa mnogim drugim bićima iz drugih svjetova ovog univerzuma da kontrolišemo zemlju, i pokušamo da obuzdamo pogrešnu primjenu nauke od strane zemaljskih naučnika. "TO JE NASA MISIJA". Natjerani smo da se umješamo u mehanizaciju, religiju i političku moc, i da natjeramo vodeće ličnosti na zemlji da smanje ovakvu negativnu praksu. Lista vodećih ličnosti koje će biti ubijene je velika, ali mi nismo u stanju da to promijenimo. Krivica je samo, i samo na zemlji i zemljanima. Mi ne želimo niti jednu smrt ili ubistvo, ali želimo mir u ovom i drugim univerzumima.

Iz ovoga slijedi naš zahtjev prema vodećim silama na zemlji da teže ka miru, jer je organizacija između njih veoma neprijateljska, i zbog čega će vjerovatno mnogo dobrih ljudi umrijeti, a sto mi nažalost ne možemo spriječiti. Ako nasa misija nekim slučajem propadne, bice to velika katastrofa, ali mi očekujemo suprotno, pa tako i tebe pripremamo, još od tvog rođenja, za

učešće u ovoj misiji. Tvoj zadatak biće da upoznaš zemljane sa ovom pričom, koja je jedina istina, i koja će pružati osjećaj stvarnog mira i ljubavi. Vrijeme će se ubrzati jer sa tačke vremena početka tvog djelovanja i mnoge druge opasne stvari će se početi odvijati, a sve će početi iz želje za moći.

Trebaš biti svjestan da kada dobiješ dozvolu da govoriš, nakon veoma bitnih događaja, da će i tvoj život biti doveden u opasnost, jer ćeš otkrivati tajne stvari. Gladni za moći će na svaki način pokušati da te ubiju zbog tvog otkrivanja ove istine. Zato budi pažljiv, i sve radi sa velikom tajnošću. Čuvaj ove činjenice samo za sebe i nikad ne pokušavaj da ih preneseš. Zato slušaj sada pažljivo moje riječi i pokušaj zapamtiti najvažnije činjenice kako bi mogao osmatrati događaje koji će doći i spoznati da istina leži u mojim riječima.

Neizbježni događaji koji će se desiti u budućnosti su potpuno sigurni, kao i oni iz prošlosti, koje sam ti pokušala objasniti, na primjer ubistvo Josifa Staljina, otrovom 05.03.1953., u Rusiji. Razlog za ovo ubistvo trovanjem je staljinov odnos prema cionistima, koji će u sledeće dvije decade biti promjenjen u neprijateljstvo ka cionizmu. Baš zbog ovih razloga sljedeći veliki covjek rusije N.S.Hruščov će biti smjenjen 1964. što će biti posljedni čin koji opravdava neprijateljstvo cionizma. U isto vrijeme biće izabran i novi predcjednik Amerike koji će biti ubijen 1963. tajnom naredbom CIA-e. Sledeće političko ubistvo će se desiti samo pet godina kasnije kada će isti naredbodavci likvidirati predsjedničkog kandidata.

Takođe će se sveta stolica u Rimu, putem svoje religije širom sveta, petljati u političke intrige, tako da će se i kao sa Staljinom, potpuno isti otrov koji nestaje iz tijela, koristiti za ubistvo Pape Jovana 23, god. 1962, a koji je tek stupio na to mjesto.

Kako bilo njegov nasljednikj Papa Pavle VI bio smaknut iz istih razloga od strane kardinala u saradnji sa cionističkim ekstremistima. U Grčkoj, prvi čovjek drzave, umrijeće od istog otrova 1964. Njegov nasljednik Konstantin će nakon 3 godine biti protjeran kroz vojnu revoluciju. Ni Egipat neće biti posteđen, jer će sredinom 70-tih diktator Naser biti ubijen istim otrovom, kao što je prije njega to bio njegov prijatelj Kuvajtski emir, 1965. Rodjeni rođaci ubiće 1975 Fejzala, kralja Saudijske Arabije koji će biti ustrijeljen.

Ovo su događaji koji će se desiti u narednih 20-tak godina. Čuvaj ih brižljivo, i ne govori o njima dok ti dozvola ne bude data. Iz ove moje priče prepoznaćeš da je u ove događaje uključena i religija, pored politike, te su religiozno politicke prirode.

Zato, mi ne dođosmo da se petljamo u religijske ili političke stvari na zemlji, ili pak da predvodimo zemaljska, ljudska bića. Ovi događaji obavezuju te u vremenima koja će doći kao i tvoje sljedbenike, da tada širite istinu. Mi takođe nismo došli da pravimo bliske kontakte sa zemljanima kako bi im pomagali u evoluciji, nego samo da ispunimo našu obavezu prevencije katastrofe. Za druge stvari kao što je pomoć u evoluciji zadužene su druge forme života unutar vašeg univerzuma.

Oni takođe kontrolišu zemlju hiljadama godina, kao i vrše kontrolu nad rasama koje putuju kroz prostor i imaju zle namjere prema zemljanima. Čak i kada budeš spreman da otpočneš svoju misiju, imaćeš da naučiš još mnogo toga. Moraćeš da vidiš istinu i shvatiš je, a to znači mnogo za tvoje učenje. Moraćeš naučiti da samostalno pronađeš istinu, da procjeniš šta si našao, i baš

zato će tvoj budući život biti veoma težak. Često ćeš poželjeti da umreš, i da se odmoriš u kraljevstvu smrti. Ali znaj, kad takva vremena dođu, da moraš ispuniti svoju obavezu, kao neka druga forma života i da je nećeš izbjeći.

Ali da ti pomognem, biće ti obezbjeđene određene stvari: nasa tehnologija nam omogućava mnoge stvari, pa tako i putovanja u prošlost i budućnost. Ove mogućnosti mogu biti korištene da ti pokažu stvari od velike važnosti, tako da u njima možeš vidjeti istinu, koja će ti biti veoma bitna. Odlučeno je da se odvedeš u prošlost te da ti se ponudi šansa da pregledaš i tu vrstu činjenica:

Ovo bejahu stvari koje ti dođoh objasniti danas.

Više navedenog je sumirano putem telepatske veze, primljene unutar Majerove duboke meditacije 03.02.1956, kada je razgovarao sa Asket. Izgubio je bilješke o tome tokom svojih proputovanja, ali mu je podatak ponovo poslat kada je bio u Indiji 01.09.1964. Tada je podsjećan na navedene razgovore, što je samo bila potvrda da su njegovi telepatski razgovori bili stvarni, a ne imaginacija. Vremena prođose i neke od ovih, navedenih propovjedi se desiše.

Pregledajući ove zabilješke, moguće je za nas da napravimo par konstatacija:

1. Gubitak planete bi mogao poremetiti solarni system i narušiti balans .Njihove brige su opravdane, jer rekoše da su tome već svjedočili unutar našeg svemira.
2. Misija data Edvardu Majeru je mali dio velike misije u smislu zaštite susjednih svjetova i sistema od katastrofe koju bi mi mogli uzrokovati. Postoje mnogi razlozi za to, kao i za Majerov izbor za izvršioca unutar misije. Postoji i dobar razlog zašto baš vanzemaljci sa Plejadijade vode ovu fazu aktivnosti - Dalovci imaju ograničenje u vremenu, oni moraju da odu do 1974.godine, kako im neki kosmički uslovi ne bi naudili. Nekoliko razloga za učesnike ovih događaja su:
 - A. Preci Plejadijanaca, a takođe i nas, su upravo oni koji su napravili opisivanu katastrofu, i baš zato oni imaju zadatak da spriječe ponavljanje istog.
 - B. Upravo su oni donijeli ludilo koje je razvilo glad za moći, a koje je instalirano kroz religiju kao način kontrole i upravljanja, a sve od strane njihovih predaka ovdje.
3. Prije no što su napustili ovaj sektor u prostoru Dalovci dogovoriše sa Plejadijancima preuzimanje misije nakon njihovog odlaska. Pomogli su Plejadijancima svojim tehnologijama da što bolje obave svoje obaveze.

Dok su još bili u Asketinom brodu, koji se nalazio u planinama Jordana, a tihi daljinsko kontrolisani Šatl stajao u mraku blizu njih, bilo je veoma kasno. Majer je bio iscrpljen, zavalio se u udobno sjedište, koje se na jednom pretvori u kauč, te mu Asket predloži da malo odspava. Ona se takođe smjesti u drugo sjedište koje se pretvori u kauč, što je Majer jedva primjetio jer je utonuo u duboki san.

Već je bio dan kada vidje da Asket stvori od nekud stvari za jelo i piće. Smjestismo se ugodno za sto koji se izvuče iz broskog zida, i uživamo u dobrom ručku. To što sam jeo i pio ne mogu definisati, ali je bilo veoma ukusno, i ako potpuno nepoznato za mene. Piće je bilo žuto bijeli tanki fluid, i pretpostavljam da je to bio đus od neke nepoznate vočke. Takođe je izgledalo da je i jelo pripremljeno od voća i povrća. Ukus mi je bio veoma neobičan, ali ipak na neki način veoma poznat. Kako bilo sve je bilo izvrsno i fabuloznog ukusa. Poslije ovog doručka Asket donese od nekud veliki bokal hladne čiste vode, koji smo iznijeli van broda i spustili na obližnje zemljište. Kao mala djeca saprasmo znoj i očistismo se pomoću toga.

Ostali su tu sve do večeri, provodeći vrijeme najvećim djelom unutar broda, gdje mu Asket nastavi pripovjedati. Ona reče Majeru mnogo novih stvari, koje odjednom nisu zvucale tako čudno, i Majer biješe začuđen kako se prilagodi svemu za tako kratko vrijeme. Izgledalo mu je kao da poznaje Asket hiljadama godina, a takođe đ brod sa svim njegovim detaljima, te se više ni čemu nije čudio.

Povodom pitanja o pomoći zemaljskoj nauci u velikim tehničkim problemima, Asket mu reče da nije mudro da bilo koja civilizacija dobije veliko znanje, jer je velika vjerovatnoća da ga neće koristiti mudro, te bi mogle uslijediti nevjerovatne katastrofe, a što je i trenutno slučaj, jer zemljani otkriše tajne Atomske nauke, a koju nisu dovoljno zreli da kontrolišu. Ona reče da je to znanje pogrešno iskorišteno kada smo ga pretvorili u formu Atomske bombe za destruktivne svrhe. Zatim reče da sada kada posjedujemo takvo opasno oružje, samo smo jedan kratki korak od ponavljanja ranijih događaja, te da je zemljina atmosfera već zagađena smrtonosnim oblacima koji će početi uticati na prirodu i proizvoditi katastrofalne klimatske promjene svud na svijetu.

Reče da su ljudska bića na zemlji u stanju razvoja gdje bi svako povećanje znanja bilo opasno, a sve zbog ljudskog ludila i neograničene gladi za vlašću, a što će sve samo degenerisati prirodu, i da bi se ljudskim bićima pomoglo, jedini je način da se riješe ovog ludila. Potpuna promjena u načinu razmišljanja je osnov da bi vam bio dozvoljen pristup daljim informacijama.

Sve dok se ne riješite egoizma, i dok ne shvatite istinu, pomoć vam neće biti ponuđena.

Čitavog tog 04.02., razgovori se nastaviše do kasnih noćnih sati. Zatim Asket pozdravi Majera, dok su stajali van njenog broda, a Majer ode u malu letjelicu, koja ga vrati dva dana unazad, gdje je čitav process i započeo. Brzo je vraćen na istu lokaciju odakle je krenuo, i on izađe iz broda, te napravi samo par koraka, kad se letjelica polagano pođe penjati u zrak, a zatim poput munje nestade s vida na tamnom nebu.

Nakon toga Majer napisa: Asketina objašnjenja i detalji su trajali dugo, pa su i razne druge stvari pomenute i objašnjene, ali o njima moram čuvati strogu tajnu. Čak i kad bih želio da ovo promjenim, ne bih bio u mogućnosti, kao prvo jer to obećah, a pored toga postoji sigurnosna blokada koja mi ne dozvoljava da govorim. Nisam siguran kakva je to blokada, jedino što znam je da ne mogu govoriti, čak i ako to želim, bez odobrenja. Znam takođe da mi je ovu blokadu ugradila Asket koristeći neke čudne aparate. Moram priznati da su Asketine tvrdnje, s, prva zvučale nerealno, i da sam pomislio da možda spavam i sanjam. Stalno sam očekivao da ću se probuditi i vratiti u realnost, ali što je razgovor sa Asket duže trajao, sve sam više bio ubjeđen

da to i jeste realnost, i definitivno ubjeđen da ne sanjam. Nekoliko puta sam dodirivao zjenice oka, gasio cigaretu na moju lijevu ruku i osjećao bol. Nekoliko puta stisnuo sam Asketinu ruku pritisnuvši je jako, i čuo njen jauk, a istovremeno osjetio njen uzvraćen pritisak na moju ruku. Dakle potpuno sam siguran da je sve bilo čista realnost, i da zasigurno nisam sanjao.

Tri dana prodoše, a onda sedmog februara Majer ponovo bi pozvan na sastanak sa Asket. On reče: “tek poče padati mrak kada čuh mekani zvuk, sličan zvuku helikoptera, a zatim blizu mene tamni objekat sleti na zemlju. I ako nepozvan, krenuo sam prema njemu, i iznenada ugleda kako se tanka figura pojavljuje. Bila je to Asket, koja poče da me zove. Oboje smo bili podignuti u unutrašnjosti broda, i sjedosmo u ranije opisana udobna sjedišta. Nisam osjetio ni najmanji pokret kada se brod počeo kretati, i munjevitom brzinom odletio ka nebu. Jedina razlika koju primjetih je malo drugačiji manevar uzletanja, a zatim brzi let. Drugo se ništa nije dešavalo.

Brod nije bio transparentan niti je svijetlio, nego ostade isti kao što je bio, čvrst i veoma stabilan. Tokom leta nismo progovarali, a Asket je bila zauzeta kontrolišući različite aparate. Zatim vidjeh kroz staklo, daleko ispod nas, konture planina, te je izgledalo kao da ćemo se srušiti na njih. Bez imalo osjećaja neudobnosti brod iznenadno zastade iz svoje velike brzine, i samo ostade da lebdi u zraku par minuta. Tada poče ponovo, polagano da se kreće te se nježno spusti na zemljino tlo. Majer nastavi svoje objašnjavanje: kada izađosmo iz broda, osjetih da smo na istom mjestu, gdje smo se prije par dana sreli. Nasuprot Evropi, klima je ovde bila veoma blaga. Visoko na nebu hiljadu je zvijezda svjetlucalo, i moglo se čuti beskrajno mnogo zvukova u noći. Osjećao sam se sigurno i bilo mi je drago sto sam ovdje. Polagano, Asket i ja počesmo lutati kroz kamenitu divljinu, a zatim sjedosmo na veliki ravni kamen. Ovdje mi je Asket pričala neko vrijeme.

Asket: U danasnje vrijeme, 1956, osjetićeš iskustvo u mnogo stvari, a neke će doći kasnije, i one će biti korisne u tvojoj potrazi za istinom. Rekoh ti za mogućnost putovanja kroz vrijeme, u prošlost i budućnost. Uz našu tehnologiju mi imamo mogućnost da koristimo takva putovanja, kao i da to primjenimo u svrhu koristi tvoje misije. Pošto je tako odlučeno, putovaćeš samnom u različite vremenske epohe, da bi bio u stanju utvrditi istinitost događaja, njihovih mjesta i lokacija, kao da vidiš i tradicije tvoje lične istorije, i događaje koji nisu tačni, i da napokon spoznaš rijetkost tačnosti određenih događaja. Već si obavješten o teskoćama koje će te pratiti kroz život, ali znaj da vrijeme tvojih lekcija još nije završeno i da će trajati još dvadesetak godina, u kojima ćeš preživjeti još mnogo teških vremena, i podnijeti veliki teret. Dosad je bilo teško, ali znaj biće jos teže u budućnosti.

Budi svjestan neophodnosti završetka ove edukacije potrebne za tvoj zadatak. Sledeće godine će te odvesti u rat, van tvoje zemlje, odvešće te i u zatvor. Moraćeš prihvatiti sve osobine borca, i naučiti sistematski shvatati stvari. To možeš samo kroz lično iskustvo. Takođe biće i određenih želja u kojima ćeš oskudjevati, a nećeš biti pošteđen ni tjelenog ni psihičkog bola. Pomislićeš da živiš u paklu, ali samo na taj način ćeš naučiti da razumiješ raj. Već sada želim da ti kažem da ćeš u narednih 10 godina proći najteži dio svog života. Kako bilo, ovi događaji u tvojoj sudbini su neophodni da bi izgradio način shvatanja.

Ja znam tvoju buduću sudbinu, i da će te zadesiti mnoga zla. Velike promjene će se desiti na tvom tijelu, tako da ćeš početi da vodiš potpuno novi život. Od sada, izgledaće ti veoma teško,

ali tako mora biti, i mi ne možemo promjeniti tvoju sudbinu jer je to van naše moći. Dobro bi bilo da se pripremiš za ono što dolazi, kako bi ta dešavanja prihvatio čiste glave. Samo ti si u stanju da uradiš to, a ja ću ti objasniti šta dolazi. Ispričaću ti o događajima u tvojoj budućnosti, koji slijedi, ali o kojima nikome nećeš reći (ispriča mu događaje), naredni događaj će biti veoma brzo i izgubićeš ruku u Perziji, dobićeš novo ime, i zvaćeš se Billy.

Tvoje novo ime, biće poznato diljem svijeta. Do tada, bićeš prepušten sam sebi, i tokom tog perioda nećeš više dobijati instrukcije i lekcije od nas. Ovo je poslednja i najteža lekcija, koju ćeš morati proći sam. Borba za istinom će biti teska, jer ćeš se suprotavljati opoziciji našim grupama, koje su tvrdo učvršćene u svojim ubjeđenjima. Lutaćeš širom svijeta, i život će ti stalno biti u opasnosti, ali, kako bilo, radi brzo i precizno na ispunjenju svoje misije, jer vrijeme protiče brzo i umiranje tvog tijela ne može biti odloženo (onda mu reče kad će umrijet, što nam nije dozvoljeno da objavimo)

Razmatrajući ovaj kontakt sa Asket 08.02.1956., Majer napisa:

Proces prolaska kroz vrijeme traje oko deset minuta, dok u suštini skok traje samo djelić sekunde, da bi se prebacio iz jednog vremena u drugo. Kako čitava stvar funkcioniše nikad mi nije bilo objašnjeno. Na početku prelaska, nešto neobično prekri okolinu broda, i učini mi se kao da više ništa ne postoji.

Primjetio sam da se isto događa i meni, i da sam u momentu skoka zamjenjen nečim drugim. Asket me je vodila u različite vremenske epohe, i prošlost i u budućnost. Vidio sam i iskusio mnoge događaje sa kojima se istoričari i naučnici nikad ne bi složili. Shvatio sam da su mnoge naučne teze našeg vremena, samo teze, i da su daleko od prave istine, posebno u odnosu na događaje i pojave iz prošlosti. Takođe sam imao priliku vidjeti da su mnogi naučni događaji u samoj prirodi, potpuno drugačiji od onoga što naši naučnici tvrde. Putnici kroz vrijeme ne smiju iznositi istinu o svojim iskustvima, i ona ostaje skrivena zauvijek, ali mi je Asket dozvolila da prepričam određene događaje, koji imaju veze sa događajima danas.

11.02.1956. Asket reče sledeće:

Asket: Pitaš se o mnogim stvarima koje ti rekoh. Tvoje pretpostavke nisu tačne, isto kao što konj nije prenesen iz Evrope u Aziju. Samo je suprotno tačno. Konji na ovom svijetu su stvoreni na području S. Amerike. Ovaj kontinent je hronološki oko 50.000. godina unazad bio naseljen ljudskim bićima, svemirskim putnicima i njihovim nasljednicima. Kao i obično na ovom svijetu bili su suprotavljeni što ih je dovelo do uništenja između sebe, a tada stradaše i drugi. Izmislite atomske bombe koje su eksplodirale u kratkom ratu. Efekat je bio kataklizma koja je opustošila čitav kontinent, i tada nestadoše i različite vrste životinja, kao što su konji, koji su totalno zbrisani. Koliko ja znam nazivali ste ovu sortu konja imenom "Hiperion". Čak i danas, nakon 50.000. godina, još uvijek postoje određeni regioni na ovom kontinentu koji se nazivaju kao i u tim prastarim vremenima. Nazivi su prenošeni do danas, kao i mnogi dokazi pa takav nerazum, ludilo i varvarsko vrijeme i dalje postoji. Onaj koji želi da se uvjeri u ovo može to i učiniti na mjestima gdje su stajali prastari gradovi koje je atomski pakao istopio u staklastu masu.

Najbolje očuvani dokazi su postali predmet ispitivanja, jer današnji čovjek ne zna njihovo porijeklo. Neki od dobro poznatih su Dolina smrti i Vatrene dolina blizu Las Vegasa, koja i danas stoji kao vječni spomenik ludila ljudskih bića.

Atomski rat nije ništa novo u modernoj generaciji ljudstva. Opasna atomska nauka je bila otkrivana i ranije od strane zemljana, i zemljani uvijek uspješno da naprave uništenje pomoću nje. Nikad nije služila za humane i časne ciljeve.

Još neka mjesta koja pokazuju praistorijsku atomsku eksploziju mogu biti pronađena u dolini spomenika, Arizoni, Bakaa - dolini u Libanonu, zapadno Australijskoj pustinji, Ekvadoru itd.

Majer kaže: Asket mi prenese još mnoga objašnjenja, ali mi nije dozvoljeno da govorim o njima.

Oni raspoložu sa informacijama o određenim događajima iz prošlosti koji neće imati svoje pravo značenje do nekih budućih dana, a kako će uticati i čime su povezani sa budućnošću mi je objašnjeno.

Ovo putovanje kroz vrijeme i posjeta mjestima ranijeg atomskog uništenja u konfliktima, koje je zbrisalo čitave gradove je od velikog značaja za naše društvo u današnjem tzv modernom vremenu, i od posebne važnosti za neke od istražitelja u ovom slučaju, jer imamo saznanja o ruinama iz takve eksplozije u Ekvadoru. Najbolja procjena vremena u kome se taj događaj desio, prema proučavanjima materijala uzetih 1972., je od od prije 6 do 12.000 godina.

Majeru je rečeno da je i uništenje Sodome i Gomore i slične eksplozije, što možemo posmatrati kroz određene djelove starog zavjeta, gdje neke stvari podsjećaju na uticaj radijacije, kakav poznajemo u danšnjem vremenu.

Ramajana, epska pjesma prastare Indije koja datira od 500 do 3000 god. prije Hrista, je zbirka istorijskih legendi. To su perle sudbine, koje inspirišu određene Indijske sekte danas. One opisuju, između ostalog, Ramu, Dezartovog sina, kralja Ajoda iz sjeverne Indije, kako se bori sa Ravanom. Borba je na nebu, i uništenje Ravane u Lanki (bivšem kontinentu unutar Ind.Okeana, čiji ostatak danas poznajemo kao Šri Lanku), sa atomskim projektilima. Ramin otac kralj Dezarta reče da mora učiti od prastare zvjezdane rase potomaka kralja zvijezda, svemirskih bića koja vladaše Indijom tad. Posle smrti svoje žene Site, Rama je živio sam i održavao tajne sastanke sa nebeskim glasnikom, slično kao što su biblijski proroci sretali Gospoda. Godinama poslije, Rama napusti prostore u nebeskim kolima i uđe u raj. (ovdje imamo još jedan prikaz raja sličan našem, po bibliji).

Ramasandra Diksitar, u svom "Ratu u praistorijskoj indiji", prevodi Samaranganasutradhara od kralja Bojadena iz 9 vijeka, koji spominje leteće mašine koje su mogle napasti vidljive i nevidljive objekte, krstariti hiljadama milja u svim pravcima atmosfere, pa čak i ići u zvjezdane regione (duboki svemir).

Bisma Parva, na svojoj 44 stranici, opisuje konflikt između Arjuna i Bisma, gdje kaže da je neprijatelj koristio nepoznato oružje koje je ispaljivalo nekakav oblik energije.

Mahabharata, jedna od najstarijih knjiga na svijetu, opisuje rat u sjevernoj Indiji i oslikava ogromnu i cjenjenu civilizaciju koja je uništena u 18-dnevnom ratu. U jednoj od bitaka, zabilježeno u Samsaptakabadha Parva, na 58-oj strani, letjelica je opisana u vidu kružne forme, i bila je u mogućnosti da se kreće naprijed, nazad i u svim drugim pravcima.

Džejs Curcvard, u djelu-Djeca MU-a, osvrćući se na prastare podatke, tvrdi da je ovaj rat vođen oko 20 000 godina prije Hrista. Candra Roj, u svom prevodu Bisma Parve, opisuje Brahma-Danda, kao daleko moćnije, čak, od Indra Bolt. Poslije može napadati samo jednom ili jedno, ali u startu napada cijele zemlje i njihove stanovnike iz generacije u generaciju. I ovo zvuci poput radioaktivnog oružja.

Mahabharata takodje opisuje leteća vozila, korištena, kao npr.Vimana-kružna letilica sa dvije palube-Ona leti "brzinom vjetra" i razvija silu poput "melodичnog zvuka", a takođe može i da lebdi na nebu, kao i da nestane u oblacima, toliko visoko da okean, posmatrajući iz nje, izgleda kao vrč vode. Oni su korišteni za sport, putovanja i borbu, gdje su koristili Samhara-projektil, i Moha, oružje za paralizovanje.

Bodha Parva, na str.97, pominje Vaisnava, nevidljivo oružje. Na str.383 opisuje:Bisma...leti projektil...pada, kralju, vojnici u borbi...prekri zemlju gromoglasnom bukom...razorna moć eksplozije, sa bljescima munja koji se kreću k njima...ratnici padaju u uplasceni plač, I nevjerovatno, mnogi padaju na zemlju, mnogi padaju iz njihovih vozila. Boriše se i umriješe za svoje Bogove.

Drona Parva,na str.677, takođe opisuje oružje "Jezde opkriveni bezdimnom vatrom sa svih strana, bezbroj plamenih iskri na tamnom nebu, užasan vjetar započe tad, svuda oblaci, jezovita vrelna energije oružja, vode proključase, i ratnici padoše poput drveća u šumskom požaru, ogromni slonovi su ležali naokolo. Hiljade vozila pade na sve strane (opis pada letjelica), uništavajući sve oko sebe. I obje strane se boriše u ime poštovanja prema svojim "Bogovima".

Da, tu je zaista postojala potvrda Asketinoj priči o ranijim atomskim ratovima, koji su se vodili ovdje na zemlji, koju reče Majeru na jednom od onih mjesta gdje ga odvede u prošlost da bi mu pokazala šta smo sebi isplanirali, i pažljivo istaknu da to užasno oružje nikad ne bi trebalo postojati.

Misija Edvarda Majera je povezana sa ovim u smislu da ove energije rata uvijek bejahu inspirisane i povezane na neki način sa vanzemaljcima koji su došli ovdje i predstavili se kao Bogovi, i slicno tomu, i eksploitalisali zemljanine poput sluga. Upravo iz takvih emocionalnih kultova i sistema političke kontrole je evoluirala religija.

Bilo bi manje želje za borbom za nekoga drugog, u kojoj se daju životi tako slobodno, kada svaka strana ne bi blagosiljala svoje trupe i obećavala vječni spas, ukoliko izgube svoje zivote za ove "Plemenite ciljeve". Da li obadvije strane mogu shvatiti da su jednake, posebice zato što pripadaju istom Bogu? Takođe se postavlja pitanje duhovne prirode zemljanina, i zašto nikako ne napreduju, te prestanu ponavljati ove opasne događaje...

Baš zato Majer vidje svoj zadatak u slamanju otuđenja duha i povratku na prirodni zakon stvoritelja, kao način zivota i na zemlji.

Ako se osjećate uplašeni ovim, i ne sviđaju vam se pomenute stvari, slobodno se pridružite. Jos uvijek imate mogućnost izbora, koji nama više nije moguć. Takođe možete baciti ovaj izvještaj i zaboraviti ga zauvijek. Mi više ne uživamo taj luksuz, jer vidjesmo i iskusismo mnoge stvari o ovom pitanju u proteklih osam godina. Znamo da se nešto događa van kontrole smrtnika Edvarda Majera, ali ne dovoljno da bi postigli tačne zaključke, kontrolisali, pa čak i shvatili u potpunosti sve u ovome vremenu.

Ne tvrdimo tačnost rečenog, ali ga ni ne opovrgavamo. Prosto ne znamo, samo sumnjamo, i svako ima pravo izbora slobodne volje.

Da se nešto neobično dešava nije više ni sumnja, ali ne možemo to odrediti, pa čak ni adekvatno opisati, i ne nudimo rješenje dileme. Mnoge zagonetke ovdje ostaju neobjašnjene, i neobjašnjive našim shvatanjima.

Jedna od stvari u koju smo potpuno svjesni je da nam je dao sasvim dovoljno vremena da shvatimo istinu, i da je našom voljom sami izaberemo. Nadajmo se da ćemo doživjeti taj dan.

MISIJA

Došli smo do tačke koju smo izbjegavali. Naš preprosti zemljoradnik sa samo 6 razreda formalnog obrazovanja postaje sada učenik odabranih nauka i stvari iz religije i filozofije, a učen kroz stvarno iskustvo onih koji se smatraju odgovornim za početak raznih svjetskih vjerskih ubjeđenja - vanzemaljaca, koji kažu da su njihovi preci donijeli i rasprostrijeli ova vjerska ubjeđenja da bi ostvarili i održali kontrolu nad primitivnim i neinformisanim zemljanima.

Ovaj čovjek je po informacijama od strane vanzemaljaca, lično, odabran prije svog rođenja, i vođen kroz svoj rani razvoj te, učen od njih, i njihovim načinima, kao i vođen kroz jedinstvenu obuku koja je trajala 12 godina, kroz sve velike religije i mnogo drugog.

Učio je o njima na licu mjesta, unutar njih, postajući aktivni učesnik u svakoj tokom učenja.

Ovakav način obuke dozvolio mu je takođe, i mogućost kritike, zapravo veći nego što bi ga imao prosječan student jedne, dvije ili četiri, od ovih glavnih religija. Obuka nije tekla teologijskom metodologijom, niti ju je on prihvatio kao profesionalnu obuku, nego ih je posmatrao i učio o svakoj bez davanja obaveze i stvaranja osjećanja prema njoj. Učio je o razlikama unutar ovih različitih vjerskih ubjeđenja, odakle ona dolaze i zašto, a sve u cilju razvijanja svog ličog stava.

To ga je usmjerilo ka stanju nezavisnosti i objektivnosti prema svim vjerovanjima i sistemima vjere, i naučilo da živi prema svom ličnom ubjeđenju, kao i dalo snagu koja će ga odvesti, i pokazati mu odakle pomoć zaista dolazi.

Poslije toga je doveden u stanje ništavila, tako da nije imao ništa da izgubi. Dat mu je alat koji će mu pomoći da započne svoju misiju kontakta sa NLO-om, ali je i dalje postojao nedostatak dokaza, jer je stvarni cilj u neubjeđivanju, a to je jedini način za izbor slobodne volje svakog pojedinca.

Za uplašenog čovjeka punog dogme ka znanju, i pitanje da li da vjeruje, ili ne, postoje činjenice, ali i nedoumice u ovom slučaju, koje utiču jedna na drugu tokom svakog koraka praćenja ove misije.

Oni teže da ubjede zemljanine da prošire vidike u svojim vjerskim ubjedenjima, i da napokon saznaju pravu istinu zašto vjeruju u određene stvari, i da na vrijeme traže alternative, ako im se ne sviđa to što vide.

Ova misija je često pominjana i razmatrana u raznim razgovorima. Majer zna da o njoj postoji velika obavještenost, i interesovanje, ali mu nije dozvoljeno da je zemljanima prezentuje u cijelosti. Mi možemo vidjeti njene ogromne polarizujuće efekte, jer nam pobuđuje sva emotivna i druga čula. Neki vide krajnji cilj u formiranju nove, sekularne vjere, koja je zapravo zastrašujuća. Oni vide ove ideje kao prvi korak u svom oslobađanju od fundamentalnih nedoumica, za šta je potrebna sudbinska vjera, kao i usuditi se postaviti osnovno pitanje, zašto i u šta doista vjerovati.

Drugi ovo vide kao posao koji prethi hrišćanstvu i pokušava oteti vjernike od njihove religije. Oni su često u paničnom strahu zbog mogućih posljedica i neće birati sredstva u cilju uništenja svakoga ko slobodno razmišlja o ovom pitanju.

Iz onoga što smo otkrili u našoj istrazi odlučili smo da se ovdje posvetimo nekim, smatramo važnim elementima ove misije

1. Da slomimo tvrdokorni omotač oko zemljaninovitih samozvanih bogova i božijih sinova u svim mitologijama i religijama, koje su nastale u poslednjih 70 hiljada godina.
2. Da razotkrijemo politiku kao osnivača ranih religija i pokažemo da je ona, zapravo samo oruđe za porobljavanje. Njegov zadatak je bio da ovo izloži gdje god bi mogao. Ovo naravno znači da pored antireligioniste on postaje i antikapitalista, antikomunista, antisocijalista, antifašista... tako da mu neće biti manjka neprijatelja.
3. Da pokaže religiju u službi politike i fundamentalizma kao jedan od osnovnih alata porobljavanja ljudskih bića od strane drevnih posjetioca naše planete. Religiju treba pokazati i kao instituciju koja je služila za izvršenje ovog porobljavanja. Najprije kroz strah i neznanje, ali i koristeći sve druge metode, koje ćemo izložiti.
4. Da proklamujemo stvoritelja, beskonačni i jedini izbor svog života i postojanja, sa kojim smo u stalnom i trajnom kontaktu svakodnevno, kroz svaki momenat postojanja, i koji je sunce i svi njegovi beskonačni djelovi. On je u svemu, i sve je u njemu. Danas je moguće mnogo jasnije vidjeti i utvrditi šta je Majerova misija trebala biti. Ona, kao i mnogi drugi kontakti, od strane zemljanina sa vanzemaljcima iz Plejadijanskog sazvježđa, opisan je kroz prost dodir s njima, prožet našom i njihovom drevnom istorijom, razgovorima o razvoju zemaljskih religija i politike koje teže istom cilju. Izgleda da svi ovi kontakti, na različitim mjestima diljem svijeta, počinju učestalije sredinom sedamdesetih. Učestal razvoj kontakata i putovanja vanzemaljskim letelicama od strane zemaljskih kontakata su prisutni. Ovi kontakti traju godinama i posjeduju veliki broj svjedoka, kao i stotine strana bilješki o razgovorima, a da ni jedan nije povezan sa nekim drugim. Baš to je jak dokaz da se ne radi o nekakvoj zajedničkoj grupaciji.

Osnovna poruka bila je, da je došlo vrijeme za zemljaninovu promjenu – vrijeme da slomi omotač oko svojih religija, političkih institucija i ubjedenja, koja će ga zadržati i čak voditi u još veće ropstvo, od onoga koje je do sada, ikada, upoznao. On se sam zatvara institucionalizovanim strahom od smrti, vječnog pakla, od svog bližnjeg, i u

ovom strahu on pronalazi bogastvo i ljepotu svoga svijeta, istovremeno planirajući samoubistvo i uništenje čitavog svijeta.

Poruka je – ne moramo ovo raditi. Sve je na našem izboru. Sve možemo promjeniti kad god to MI pozelimo... niko neće doći i osloboditi nas ove odgovornosti – i to je doista prava poruka.

Zatim početkom osamdesetih još jedan entitet sa Plejadijade je privukao pažnju u državi Vašington, prenoseći poruke gomili, sačinjenoj od stotina ljudi. i ovaj opisuje drevne biblijske priče i proklamuje zemljaninovu vezu sa Stvoriteljem. Poruka je namjenjena zemljaninovu buđenju i potrebi da vidi šta će sebi učiniti – da postane svjestan da on i samo on može promijeniti svoju sudbinu, i da čak to može uraditi preko noći.

Na 90. strani “Putovanje u novi svijet,, zabilježene su riječi „imate braću, entitete, na Plejadijadi, predivnom sistemu. Vi ste božanska bića. Vaše znanje je bilo potpuno samo na rođenju, a zatim je limitirano zbog borbe za preživljavanjem u ovom životu, koji je ispunjen neznanjem.“ Ove riječi nas pokušavaju upoznati s onim što smo zaboravili.

Ovo je pozdravna poruka svjetskim fundamentalističkim i birokratskim sisitemima, koji egzistiraju kako bi održali kontrolu nad masama, a sve u svom ličnom cilju. Opasnost leži u činjenici da bi mase mogle shvatiti istinitost poruke, i početi odbijati poslušnost , te shvatiti da su u suštini ipak slobodni...

Mi služimo svrsi ovog plana, za koji smo takođe, na jedan poseban način i odabrani. Druga strana medalje su talasi koje širi religiozni fundamentalizam, preplavljajući zemlju njim. Osnovni paradoks je da upravo te fundamentalističke religije nastupaju upravo promovišući i moleći se za mir i bratsvo, a istovremeno blagosiljaju i njihove velike armije da idu u borbu, i ubijaju “u ime boga“, . Sudbinski su, sada, kao i uvijek, donosili krvarenje na ovom svijetu, i vodili ka putu njegovog konačnog uništenja.

Spas nije u grupisanju, u kolektivnom spasenju, nego zajednica sačinjena od individua, koje čine ono što smatraju opravdanim.

POGLAVLJE 4

Poslije tišine, i skoro totalnog odsustva kontakata sa vanzemaljskim entitetima, u periodu od skoro 10 god. oni su se iznenadno i neočekivano vratili, kada je se Semjase iz Plejadijanske ekspedicije na ovom lokalitetu, napravila njen prvi randevu sa Majerom, na lokalitetu koji je predodređen s njihove strane, a gdje je Majer odveden svojom inspiracijom. Taj kontakt, oči u oči, održan je na tratini unutar šume, blizu Hinwila, gdje je vanzemaljski kontakt s njim dugo razgovarao na perfektnom njemačkom, pa čak i načinom dijalekta koji je koristio Majer. Taj sastanak je održan poslije podne, u sumrak, 28 januara 1975 god.

Semjase

Poslije tog kontakta, Edvard Billy Majer, zapisao je sve ono čega se mogao sjetiti sa ove fantastične razmjene, i otkrio da mu se sjećanje na događaj vraća rapidno, uključujući cijeli dijalog, riječ po riječ, tačno onako kako se to i dogodilo.

Kasnije je saznao da je dijalog, zapravo, snimljen od strane vanzemaljaca i mehaničko-telepatski oduševljen ka njemu iz uređaja nalik kompjuterima, koji su se nalazili u unutrašnjosti broda, a on je samo primao signal i automatski ga je zapisivao.

Zapisivao ga je daleko brže nego što to dozvoljava njegova vještina pisanja.

Kasnije, nakon što je Majer pozajmio pisaću mašinu, koja je bila u lošem stanju i stara, a što su ga Plejadijanci zamolili, Billy ju je odnio sa sobom na svoj sledeći kontakt. Vratili su mu je nekoliko dana kasnije, i Majer tad saznade, da kada sjedne i počne voditi bilješke, poruka se gotovo odmah počinjala pojavljivati iz ove stare mašine, na kojoj je on kucao samo jednim prstom jedne ruke, a sve je zapravo, suštinski, bila primo - predaja informacija uz pomoć uređaja s broda. Plejadijanci su je preradili, tako da je sada funkcionisala na poseban način. Još kasnije, pošto mu je jedan anonimni donator poklonio IBM- ovu električnu mašinu, primopredaja podataka, i pravljenje bilješki je teklo na isti način, a Majer je bio u mogućnosti da otkuca preko 60 riječi u minuti, i dalje koristeći samo jedan prst. Posjedujemo dokaze o ovom „ Automatskom kucanju „.

Kako se nivo informacija povećavao, vanzemaljci počeh upozoravati Majera da određene stvari nebi trebao otkrivati drugim zemljanima, stvari koje su samo njemu potrebne, i imaju svrhu samo kod njegovog shvatanja. Tada shvati da je određen dio dijaloga, zapravo, bio izostavljen iz ovih tekstova koji su pravljeni automatskim odašiljanjem. Kada je postavio ovo pitanje Plejadijancima, oni mu rekoše da skrivaju određene osjetljive informacije, upravo za njegovo dobro. Ono čega se nije mogao sjetiti, nije ni bilo upitno.

To je rezultiralo jednim od prvih Majerovih ubjeđivanja vanzemaljaca, pa je, evo, na kraju ipak sve objavljeno u ovoj formi.

Na ovim susretima sa vanzemalcima su se dešavali razni vidovi razmjene. Bilo je tu diskusija, ubjeđivanja i dogovora, pa čak u humora povremeno. Dešavali su se čak i nesporazumi

konfrotacije, ali je saradnja generalno trajala dobro i dugo tokom dugog perioda.

Ovi kontakti sa Plejadijanskim timom su se povećavali rapidno, dostižući čak i 5 sastanaka tokom prvih 6 mjeseci. Majeru je dato znanje i informacije o zemlji i našem sunčevom sistemu, evoluciji ljudske rase na zemlji. Rečeno mu je da smo zapravo nastali kao produkt čestog zauzimanja ovog planeta od strane bića koja putuju svemirom, i da smo mi, a posebno Evropljani, direktno potekli od svojih Plejadijanskih predaka, koji, kako oni kažu su dolazili ovdje veoma često, uvijek ostavljajući jedan broj njih na zemlji.

Mnoge od ovih informacija, nama je teško prihvatiti, jer čitava priča ide 70 hiljada godina u nazad, kada su okupirali ovu planetu.

Naša zabilježena istorija pokriva samo desetinu tog vremena, a što je još više nevjerovatno, rekoše Majeru da su u to vrijeme zauzeli još dvije planete u ovom sunčevom sistemu na isti način. Njihovi nasljednici na jednoj od ovih planeta su već uništili svoj svijet i život na njemu, kao što i mi planiramo da uradimo ovdje, što je trenutno njihova glavna briga.

Naša istorija, prepričana i opisana s, njihove strane, govori o pomjeranju planetarnih pozicija u ovom sunčevom sistemu, kao posljedicu poremećenog balansa, koji je uzrokovan uništenjem pomenute planete, a što je takođe uzrokovalo ogromnu štetu i ostalim, susjednim planetama.

Neke od informacija o ovim ranim kontaktima su posebno opisane u našem preliminarnom iskazu o istrazi, i neće biti ovdje ponavljani, ali postoje druge stvari koje su sada postale od velikog interesa, i biće ovdje ponuđene u formi posmatranja Majerove pripreme za veliki put, koji dolazi.

„Švajcarski,, Plejadijanci su opisali svoje drevne pretke, koji su ujedno i naši, kao bića iz udaljenog sunčevog sistema, koji se nalazi u sazvježđu, nama poznatom kao „Ring Nebula of Lyra,, koje mi sada nazivamo Lirijancima, kao što ljudska bića nas nazivaju Plejadijancima.

Ovi rani Lirijanci u svojim čestim kretanjima kroz svemir, otišli su i u mnoge druge sunčeve sisteme i pronašli odgovarajuće lokacije na kojima su uspostavili svoje kolonije.

Kasnije generacije su napretkom tehnologije prikupljali svu potrebnu energiju i tvar direktno iz svjetlosti, koja je univerzalna u svem prostoru, čime su oformili svoju nezavisnost od svega, tako da više nikad nisu trebali planetarno tijelo. Mnogi od njih su stvorili svoj društveni sistem živeći unutar velikih brodova, bez želje da ih napuste i formiraju planetarnu naseobinu, izuzev ukoliko bi nekim događajem bili prisiljeni da to urade. Oni kruže prostorom u vidu istraživača, gradeći nove brodove - naseobine, prema svojim željama, a sve uz perfektnu kontrolu, u smislu želja njihovog društva.

Postoje milioni ovih ogromnih svemirskih lađa, koje krstare galaksijom. Neki od njih ostavljaju svoje kolonije avanturista na novim planetama, koji istražuju i šalju svoje izvještaje nazad na matični brod, a neki od njih, koji su ostali živjeti na tim površinama, imaju mogućnost izbora da ostanu na njima, te zato i druge planete postaju naseljene.

Ove nove planete se istražuju na jedinstven način, od slučaja do slučaja, koji se razvija u skladu sa psihičkom prirodom i evolucijom. Identičan slučaj je i kod istorije zemlje i nas zemljanina. Tok događaja slijedi iz cjelokupnog toka zbivanja unutar čitave galaksije, i upravo je to jedan

od razloga mnogobrojnih vanzemaljskih posjetilaca zemlji. Suprotno standardnim ubjeđenjima, postoji nebrojena masa slobodnih putujućih civilizacija kroz prostor, a mnoge od njih možemo primjetiti i ovdje.

U jednom drugom razgovoru o tehnologiji Majeru je rečeno da tvar (materija) nije ništa drugo nego energija usporena do stanja kristalizacije, i da je energija i svjetlost samo usporena do njene vidljivosti. Kada je upitao odakle svjetlost dolazi, rečeno mu je, iz univerzalne svijesti, božanskog obličja, zbirne misli kompletne duše..... beskonačnosti.

U drugom kontaktu 3. februara 1975god, razgovarali su o drugim kontaktima i aktivnostima vanzemaljskih posjetilaca zemlji, a tokom trećeg, 8. februara , o razlozima Plejadijanske posjete, i zašto ne primjene masovni kontakt, ili kontakt sa grupacijama ljudi. Na četvrtom kontaktu 15. februara kasno noću, opisuju kako vanzemaljski kosmonauti uče primjenu drugih jezika, kao i o pitanju putovanja od Plejada do zemlje u tako kratkom vremenskom intervalu. Upozoravaju nas, da kako i naše društvo počinje učenje i primjenu putovanja kroz svemir, moramo biti svjesni da ćemo uvijek sretati i naprednija društva.

U petom kontaktu, slijedećeg dana Semjase je opisivala uništenja, koja su uzrokovana kometama, porijeklo našeg mjeseca, i bit hipoteze Velikovskog. Drevna istorija Plejadijanskih predaka u jednom drugom sunčevom sistemu je takođe opisivana, a i to kako su oni zapravo došli na Plejade.

Opisane su i ranije migracije ka ovom sunčevom sistemu, kao i činjenice zašto i kako su propale.

Jedna trećina preživjelih Plejadijanskih predaka sa orginalne planete, poslije njenog uništenja razvili su novu tehnologiju izgradnje velikih svemirskih lađi za evakuaciju, za samo 900 godina, i počeli da ih šalju na sve strane stotinama godina. Vanzemaljci koji su posjetili Švajcarsku su potomci sa jedne od tih svemirskih lađa koja je zaposjela jednu od 3 planete unutar sunčevog sistema koji mi danas nazivamo Plejade. Iskusili su veliku ekspanziju, ali i mnoge gubitke kroz vremena od tada.

U pravom smislu, mi smo potomci njihovih najranijih kolonija koje su pokušavale da se nasele u opisanom sunčevom sistemu.

U šestom kontaktu, 23. februara razgovor je tekao u smislu razmatranja odnosa između fizičkog i duhovnog života. Sedmi je uslijedio samo 2 dana kasnije, 25 februara u kasno popodne. Majer je obavješten telepatski, na način koji je bio uobičajen, tako što mu je telefon zazvonio deset puta nevjerovatnim zvukom zvona, koji u to vrijeme nije postojao na telefonskim uređajima. Ovakav način potvrde kontakata je bio učestao u tim ranim kontaktima, i Majer se uputi ka dogovorenoj tački susreta u dogovoreno vrijeme.

Dijalog je tekao kako slijedi:

Majer: Danas ste me zvali lično. Vjerovatno imate da mi kažete nešto od velike važnosti ?

Semjase: Baš tako, ali morate ovo držati u tajnosti:

Majer: U redu Semjase, uradiću kako zahtjevate i držati ovo u tajnosti.

Semjase: A sada ću vam reći nešto što će vas sigurno oduševiti. U veoma kratkom vremenu, dobiću novi brod, koji će vam biti dozvoljeno da fotografirate iz neposredne blizine, da bi dobili kvalitetne slike. U mom sadašnjem brodu, nažalost, ugrađeni su automatski hladnjaci, koji bi na blizini manjoj od 100 metara uništili vaš film. Radijacija iz ovih hladnjaka nije opasna živim bićima, ali bi uništila vaš film.

Majer: Predivno, oduševljen sam ovim. Da li mi je, takođe dozvoljeno da slikam i opremu u unutrašnjosti, dok budem letio sa vama, a što ste mi ranije obećali?

Semjase: Vi ćete letiti sa mnom kad vrijeme za to dođe, ali mi nije dozvoljeno da vas pustim da napravite, pa ček ni jednu sliku unutrašnjosti ovog novog broda. Možda kasnije, u vremenima koja slijede, ali još nije odlučeno. Takođe u vremenu koje slijedi će vam možda biti dozvoljeno da napravite i moju sliku, ali sada nećemo o tome razgovarati, za što postoje određeni razlozi.

Majer: U redu Semjase ne želim da vas požurujem, meni je dovoljno i to, što ste mi rekli da postoji vjerovatnoća da će i za tako nešto doći vrijeme.

Takođe nema potrebe da mi objašnjavate razloge vašeg stava po ovom pitanju, jer su oni sigurno od velike važnosti, a možda vam i nije dozvoljeno da mi ih saopštite.

Semjase: Oni su zbilja važni, tu ste u pravu, ali vam ih mogu saopštiti s tim, da ih ne dijelite s drugima, te da ih sačuvate unutar sebe.

Majer: Razumijem, i smatram da mi ih ne trebate govoriti.

Semjase: Dobro napredujete, ali vas sada moram zamoliti da zaboravite ovaj moj zahtjev.

Majer: Ne dolazi u obzir, kako bih to mogao? Dali to znači da već sada želite da idemo?

Semjase: Ne, jednostavno sam ponovo postavila pitanje, jer je ono veoma bitno. Danas imam više vremena, zapravo više nego obično.

Majer: Jako mi je drago, možemo razgovarati ...

Semjase: I ja sam oduševljena, jer je veoma prijatno razgovarati sa ljudskim bićem poput vas. Postoji veoma draga, karakterna crta u vašem biću, a i napredan način vašeg razmišljanja i filozofije koja me privlači.

Majer: Da li možda želite da me zaprosite Semjase?

Semjase: (Uz jak smijeh) Da, bili bi i jako lijep par. Nemate manjka ideja, a posjedujete i kvalitetan osjećaj za humor.

Majer: Nažalost moj osjećaj za humor često zauzme prvo mjesto.

Razgovor je zatim prešao na tematiku sveštenika M. Rašida, Grčkog katoličkog sveštenika, koji je bio na službi u maloj crkvi u Jerusalimu, u vrijeme kada su ga Plejadijanci koristili kao njihov kontakt za taj dio svijeta.

Takođe su ga upoznali i Asket, Dalovcima. Poslije toga Majer uputi dužu listu pitanja, koja je dobio od grupe prijatelja. Pitanja su razmatrala različitost rasa ljudske vrste na zemlji, Vanzemaljske aktivnosti na zemlji, itd.

Dio razgovora je vođen i o fotografijama, koje su napravljene nakon toga, a za koje mu je rečeno da ne smiju biti odmah puštene u javnost.

Te fotografije uspješno su snimljene 27. februara 1975 god. u blizini Jakobsberg Alenberga oko 10 časova ujutro, a zatim još jednom, oko 16 časova popodne. Na njima se vide 4 svemirska broda na uzletanju, pri čemu je svrha bila povratak jednog od starih modela na planetu porijekla. Dijalog koji se tiče ovog događaja je tekao kako slijedi:

Semjase: Sutra dobivam svoj novi brod, što sam vam već najavila dan ranije. Oko 3 dana u vašoj zemlji su stacionirana 4 ovakva nova broda, koje smo odlučili da vam pokažemo, te da vam dozvolimo njihovo fotografisanje. Nažalost, ja neću imati dovoljno vremena da se vidim s vama, jer postoje obaveze koje moram završiti, a moraću izvesti i probni let sa novom letilicom, kako bi je upoznala, pa ću tek tada imati mogućnost da se sretnem sa vama, a dozvoliću vam i fotografisanje ponovo.

Majer: Dogovoreno, dali vam odgovara da budem na ovom mjestu u 16 časova?

Semjase: Da, i ja ću biti ovdje u to vrijeme. Vezano za moj stari brod, još uvijek vam nisam rekla da je star nekoliko stotina godina, i da je to jedan od starijih tipova. Te starije verzije brodova su građene na principu talasa, koji su korišteni za kontrolu stabilnosti.

Moj stari brod će biti prebačen 3. marta od strane jednog od naših pilota, a biće praćen od strane drugog manjeg broda, u klasi izviđača. Ako želite, mogu vam omogućiti da i to fotografišete.

Majer: Naravno da bi to volio, dali je moguće da dođu.... ?

Opisani raspored je posmatran i Majer je u stvari napravio fotografije u koloru, na kojima se vide sva četiri broda skupa na nebu, u prekrasnom preletu, kao i dva broda koja odlaze na put kući.

Nr.12: 3. März, 1975; Ober-Zelg Bettswil

© FIGU

Sve su ovo lekcije, pa smo i mi kroz naše čakre, primili iste od strane vanzemaljaca. To se dogodilo kada smo bili u Švajcarskoj sa filmskom ekipom, koja je trebala početi snimati dokumentarni film o ovom slučaju. Nadali smo se, tokom pregovora oko ovog filma da ćemo biti u mogućnosti da ubjedimo vanzemaljce, da se pojave pred kamerama. Na naš zahtjev nismo dobili odgovor, ali nas istovremeno nisu ni odbili.

Već smo imali indicije da smo bili pravi tim, da smo na pravom mjestu i da smo spremni. Nalazili smo se na farmi, upoznali se između sebe, tehničari su pregledali lokaciju i uslove, te je odlučeno da prvi snimci budu napravljeni sledećeg jutra u 8 sati. Svi su već bili budni i doručak je serviran na vreme, a zatim je oprema utovarena u vozila i spremna za otpremu prema ostvarenom dogovoru.

Čim smo krenuli sa hotelskog parkinga veliki kamion je stao, blokirajući jedini izlaz. Mi smo nestrpljivo čekali da završi sa svojim poslovima i pomjeri se, kako bi mogli krenuti. Napokon je otišao, pa smo krenuli iz hotela ka farmi, već kasneći nekih četrdesetak minuta.

Kada smo došli na polje dočekala nas je Eva i još nekoliko njih, koji su tu radili i oni su nas pitali zašto kasnimo, jer su tri Plejadijanska broda preletjela teren u niskom letu desetak minuta poslije 8 sati, i mi smo ih propustili za samo nekoliko minuta. Da smo bili na lokaciji u tačno vreme početna scena filma bi bili upravo oni. Takvu šansu nismo dobili nikad poslije toga.

Razmišljajući o situaciji na parkingu, mogli smo zamoliti vozača kamiona da se pomjeri kako bi nastavili, ali smo izabrali lakši način pokušavajući ne talasati u stranoj zemlji koja nas zapravo tu nije željela.

Demonstracioni let se desio 2 dana kasnije 27. februara, a zatim i 3. marta kako je planirano. Majer je bio spreman da napravi svoje fotografije kad su 4 broda u formaciji stigla. Formacija se sastojala od starog sedmometarskog broda koji je završavao svoj rad, njegove sedmometarske zamjene i dvije manje letjelica tipa izviđač, koje su zapravo daljinski kontrolisana vozila, ali takođe mogu ponijeti jednog putnika, koji letilicom može upravljati ručno.

Jedna od ovih slika, na kojoj se nalazi formacija 4 broda, je došla u ruke časopisa „Zvanični NLO“, dok je Berni O. Conor bio urednik tog magazina. Odštampana je na naslovnici u punom koloru bez informacija ili podataka bilo koje vrste, koji bi ga identifikovali. Zato sada, ovdje imate podatak za naslovnu stranu tog magazina, odnosno njegovog izdanja br. 10.

Cijeli film fotografija u koloru, na kome su se mogla vidjeti 4 broda u formaciji, kako lete, uslikan je tog dana, ali je Majeru bilo jako teško da snimi sva četiri broda odjednom, na jednoj fotografiji.

Uspio je snimiti više slika, na kojima se nalaze tri letilice skupa, a na mnogima od njih se vidi dio- ivica četvrtog.

Jedan od brodova je letio veoma sporo i Majer je iz svog ugla posmatranja mogao vidjeti okružujuće bijelo svjetlo koje je treperilo. Nalazilo se na utisnutoj unutrašnjoj strani, u kružnoj formi, i on je primjetio razlike na ovoj formi u odnosu na uslove vremena tokom leta. Ovaj paradoks mu nikad nije objašnjen.

Majer je želio nastaviti sa svojom listom pitanja, ali mu Semjase reče da je lista preduga, da bi mu dala sve adekvatne odgovore ovom prilikom.

Semjase: Za danas je dosta, jer me moje obaveze zovu, nažalost. Takođe vas moram obavjestiti da neću biti u prilici da dolazim tokom sledeća 24 dana, jer moram na put u ...

Molim vas ne spominjite ime mjesta. Tamo postoji određena misija koja mi je povjerena.

Majer: Kakva šteta, dali vam mogu postaviti još par pitanja pošto vas neću vidjeti tako dugo.

Semjase: Da, pitajte, zato imam dovoljno vremena.

Majer: Hvala vam. Do sada mi niste rekli gdje se nalazite kada ne razgovarate samnom. Dali mi možete reći par detalja o tome?

Semjase: Dijelom vas mogu informisati o tome, ali to znači, vas i samo vas. Reći ću vam, ali to ne možete objaviti. Mi imamo svoje baze na zemlji, kao i na nekim drugim planetama, gdje uvijek možemo ostati. Takve baze održavamo i u Švajcarskoj, visoko u planini..., gdje je moje glavno stanište. Ovakva mjesta je skoro nemoguće naći.

Majer: Da li, kasnije, možemo razgovarati malo šire o ovome?

Semjase: Naravno, ali veliki dio tog razgovora će biti samo za vaše uši.

Majer: Bez obzira, i dalje sam znatiželjan i jedva čekam da čujem.

Sada može biti objavljeno da je Semjase učestvovala u putu sa malim bićima, iz kako mi to nazivamo RETICULUM-a, sustava koji se vidi na našem južnom nebu. Ova zabilješka potiče iz rane 1975 god. a ja joj nisam imao pristupa do 1979 god. Bill Herman iz Čarlstona je počeo da primjećuje čudne leteće objekte na nebu, i početkom 1979 on je nedobrovoljno ukrčan na jedan od letećih objekata. Bića iz tog svemirskog broda koji je bio u obliku diska su mu rekla da su sa planete koju mi nazivamo RETICULUM. Uključen sam u istragu o ovim kontaktima u Čarlstonu rane 1979 god. prije nego što sam mogao shvatiti važnost Švajcarskih bilješki. Zamislite moje iznenađenje da pronađem takvu povezanost između dva odvojena NLO slučaja, kada sam na kraju iste godine uključen u slučaj u Švajcarskoj. Bill Herman je odveden na Retikulanski brod i dva puta prije. Završio sam prvo izdanje svojih bilješki o tim kontaktima pod naslovom NLO kontakti sa Retikulima, privatno odštampanih 1981 god.

Osmi kontakt sa Majerom, koji se desio sredinom podneva 18. marta 75 god. desio se neočekivano, jer se Semjase vratila sa svoje misije, dva dana ranije nego što je planirano i kontaktirala Majera da se sretnu odmah po povratku. Pozdravio ju je i znatiželjno započeo razgovor o svojoj nedovršenoj listi pitanja, koja je sada bila još veća.

Majer: Danas ima mnogo pitanja

Semjase: Nadam se ne previše.

Majer: Moje prvo pitanje je vezano za trepereća svjetla na udubljenoj površini broda. Šta su ona zapravo?

Semjase: To je čvrsta forma energije, čija se površina mijenja.

Majer: To sam već vidio, ali šta je to zapravo.

Semjase: U principu vrlo jednostavna stvar, ali mi nije dozvoljeno da ti kažem šta je, međutim činjenica je da energija može biti transformisana u čvrstu tvar, zbog ovoga su osnovne gradivne tvari čvrste materije generisane kroz neutron, proton i elektron, iz kojih se potom formira atom, a zatim i niz hemijskih komponenti.

Čvrsta energija kao i njena osnovna forma su iste vrednosti i smjera. To znači da je energija u osnovi zapravo tvar, a takođe tvar potpuna energija. Ovo znači, bez i jednog izuzetka da se sve u univerzumu sastoji od tvari i energije. Oba termina, energija i tvar, zapravo u osnovi predstavljaju jedno te isto, ali u različitim formama.

Majer: Dobro, ali ovo ne objašnjava moje pitanje. Direktno želim da znam kako se postiže forma materije.

Semjase: Iz osnove energije, naravno.

Majer: I dalje niste dovoljno precizni. Lično mislim da prije osnovne energije, mora postojati nešto drugo, jer iz onoga što ja znam, uvijek dvije individualne jedinice, koje pripadaju jedna drugoj, prerastaju u jedno napokon...

Semjase: Malo me zamarate, i pokušavate predviđati.

Majer: Izvinite to mi nije bila namjera.

Semjase: U redu, objasniću vam, ali u onoj mjeri u kojoj mi je to dozvoljeno, iako, po svojoj prilici, znate o ovom pitanju i više nego što mi znamo o vama: Materija je ostvarenje neke ideje, a kao energija, materija je zapravo nematerijalna, jer je materija samo visoko koncentrisana i kondenzovana energija. Ona se može mjenjati u oba pravca putem aparata, a čak i vi to već radite na različite načine. Normalano ovaj vid promjene je potpuno prirodan i dešava se kroz spiritualne snage, a potaknut je idejom. Osnova je za ovo je stvoritelj, koji predstavlja duševni rezervoar, faktor koji napokon, u suštini oslobađa osnovnu energiju, a iz nje se stvara ideja. Sile duše (koja takođe oslobađa energiju) kondenzuje i konkretizuje, idejom, ovu energiju, a koja onda u svojoj velikoj koncentraciji vrši transformaciju u materijal ili tvar...

Majer: U stvari, cijeli univerzum je, iznutra i spolja, sačinjen od energije kompresovane i koncentrisane na različit način putem ideje?

Semajse: Naravno.

Majer: Ali onda, kakva je zapravo duševna formacija, i uticaj na nju od stvoritelja?

Semjase: Sastoji se od ideje, koja je kondenzovana iz sebe, ka sebi, originalnoj duševnoj energiji, ali vam moram reći da čak ni mi neznamo dovoljno o ovome.

RAMTHA, još jedno biće koje tvrdi da je porijeklom sa Plejada, nudi sličan opis, na strani 203 'Putovanja u nove svjetove', gdje kaže: Naš odnos ka suncu koje je napravilo naša tjela, je svjetlost. Ono donosi silu koju nazivamo „krug stvoritelja“ ili fenomen nazvan modularna masa, koji je neophodan u cilju da izvor te mase dobije formu. U prirodnom redu stvari, svjetlost je napravljena iz svjesti, a svjest je sveprisutna. Svjetlost je njen drugi princip. U cilju da stvorimo masu, moramo prvo posjedovati svjetlost, i moramo je imati dovoljno, kako bi je mogli koncentrisati i usporiti, da bi proizveli masu...

Da bi razmatrali masu, moramo je smanjiti, a smanjenjem njene energije, ona će se ponovo vratiti u svjetlost, te će svjetlost kroz svoju energiju biti pretvorena u formu određene materije, a ta materija u objekat. To je način na koji stvari funkcionišu. Sada je vaše matično sunce, veliki izvor, ali suštinski ono je entitet samo kroz čistu misao.

Razmatrajući stotine stranica zapsanog dijaloga se RAMTHOM, kroz njegove izjave, teško je prikupiti dokaze, koji bi tvrdili moguće zablude ili neadekvatno znanje. Konverzacija je zatim promjenila smjer ka molekularnoj biologiji i razmatranju gena, a posebno faktora nasljedstva i Majer upita, da li znanje, ili čista inteligencija, može biti nasljeđeno i primljeno kroz začuđujuće ponavljanje.

Evo šta je Semjase odgovorila na ovo pitanje:

Ovo pitanje nema veze sa genima, jer je inteligencija rezultat duhovnog razvoja. Duhovno razmišljanje je rezultanta duhovnog znanja, a mudrost i inteligencija čisti faktori duha, samo korišteni kroz organski dio koji nazivamo mozak, a koji se sastoji od tečnih supstanci. Ove supstance postaju nosačima duhovne mudrosti inteligenciji u čvrstoj formi, dok duh i dalje ostaje u samom i istom esencijalnom znanju, u vidu energije. Takođe u materijalnom obliku života, sve je orjentisano dvodimezionalno, zbog čega čisti duhovni oblik života takođe egzistira, sa materijalnom formom.

Ovo omogućava mudrosti i inteligenciji da djeluju kroz materijalnu formu. To znači takođe da je moguće dio jednog mozga ugraditi u drugi. Na takav način cijela rasa određenih bića može biti dovedena u određen stadij mudrosti, znanja i inteligencije, bez potrebe da svaka pojedinačno prođe kroz različite procese evolucije. Slijedi da i ovakva nova duhovna forma, koju zemljani kroz svoju grešku mogu nazivati ludačkom ili idiotskom, može pružiti čak veću i više razvijenu formu znanja i života.

U ovom smjeru, vaši naučnici su već nešto i radili, kroz određen vremenski period, i kroz to postigli određen uspjeh, iako ovo nije objavljeno javno. Zato inteligencija i mudrost se u suštini genetski prizvode, jer one odašilju i nose duh iz tjela. Zbog ovoga, neki interkulturalni ili veoma mudar čovjek može biti potomak onoga što bi vi zamljani nazvali idiota, a takođe potomak duhovno intelektualno insuficijentnog ljudskog bića može imati veliku duhovnu i intelektualnu snagu. Ovo je u suštini povezano samo onoliko koliko tijelo razvija primljenu dušu. Ako mudrost i inteligencija budu smještene kroz neuslovne gene, onda novi duh tu neće naći svoje stanište (tjelo), dok će se ta postojeća forma života degenerisati i odumrijeti.

To je zato što se stalno stvara razvijenija životna forma u kojoj nove duše ne mogu razvijati planirane prilike, niti egzistirati.

U odgovoru na još jedan zahtjev da dovede i druge na ove kontakte s njom, Semjase oštro odgovori:

Semjase: Dali sam se možda izjasnila nejasno, rekavši vam već nekoliko puta da to nije moguće ni pod kakvim uslovima. Ja sam izabrala vas i tu ništa ne može biti promjenjeno. Jasno mi je da neki od vaših prijatelja žele da me upoznaju, kako bi se riješili sumnji u vaše tvrdnje i dobili dokaz. Oni čak ne prihvataju vaše fotografije, jer su zarobljeni nepovjerenjem... Smatraju se realnim, što nije istina, jer njihov način shvatanja realnosti nije baziran na znanju... Oni vjeruju da samo ono što vide svojim očima može biti realno, a ne shvataju da ih čak i rođeni vid može prevariti.

Jedini dokaz koji je vrijedan je onaj pronađen kroz znanje i prepoznavanje, a što znači samo i samo težak duhovni rad, koji će omogućiti realno rezonovanje, a ne nipošto samo ono što vide. Dala sam vam šansu da napravite fotografije kako bi potvrdili vašu priču o postojanju naših brodova, i ako posjedujete veliki broj odličnih fotografija, ipak vam malo ko vjeruje. Oni i dalje zahtjevaju dokaze kroz koje bi mi morali pogaziti vlastite principe i započete kontakte i sa njima, a i sa ostalim zemljanima.

Ipak, na bilo koji način, ja još uvijek ne želim, a nije mi ni dozvoljeno da ubjeđujem zemljane u istinu. Ono što nam je jedino dozvoljeno je da ostvarimo svoje ciljeve, i zato smo odabrali vas, i vi trebate da širite znanje, kako to najbolje možete, u skladu sa vašim mogućnostima. Kako ćete to raditi, leži na vama, jer ste vi slobodna forma života. Objasnite vašim prijateljima da nismo voljni da im ispunimo njihove zahtjeve i da ih kontaktiramo. Potpuno je nemoguće razgovarati o tome u bilo kom smislu.

Takođe u skorije vreme ne biste trebali više slikati moj brod, jer one fotografije koje već imate su potpuno dovoljne. Dala sam vam dovoljno šansi da napravite kvalitetne fotografije, a u njih se samo sumnja. Zato su sasvim dovoljne za ovo vreme, jer nije ni vaša ni naša misija da uklanjamo aktivnosti opstrukcije duha, onih koji sumnjaju i kritikuju.

Majer: Semjase ovo nije zvučalo ljubazno, a takođe me je razočaralo i to što neću imati mogućnost da napravim nove slike. Tokom vašeg odsustva kupio sam filmsku kameru, jer sam želio da snimim na filmu vaš brod.

Semjase: Žao mi je zbog vašeg nezadovoljstva, ali će biti kao što sam vam rekla. Ipak, razmotriću korištenje vaše kamere tako da će vam biti dozvoljeno da snimate moj brod, ali vam to neće biti omogućeno u skorije vreme, a takođe na tom filmu nećete moći zabilježiti moj lik, ali ću vam dozvoliti i pokazati, kroz kratku demonstraciju, moj brod.

Majer: Hvala vam. Svakako i nebi mogao snimati iz blizine, jer bi moja kamera bila uništena. Ranije ste rekli da ću moći fotografisati vaš brod iz blizine. Kao što znate, to sam i pokušao tokom našeg poslednjeg kontakta, ali nisam uspio, jer je moj foto aparat, tako rečeno, eksplodirao u mojim rukama, i bio potpuno uništen, tako da sam ga poslao na veoma skupu popravku.

Semjase: Dali je to moguće? Veoma mi je žao i trudiću se da vam to nadoknadim. Nisam to mislila...

U devetom kontaktu koji se desio petka, 21. marta. 1975 god. u kasno poslije podne, razgovor se sveo na razmatranje sadašnjosti, i vanzemaljskih pogleda na trenutačnost zemaljskog društva.

Semjase reče: Mi nismo čuvari zemaljskih bića, ni bogom poslani anđeli ili tome slično. Mnogi misle da mi posmatramo zemlju i bića na njoj, i da kontrolišemo njihove sudbine. To nije istina, jer mi samo izvodimo određene misije, koje nemaju nikakve veze sa nadgledanjem i regulisanjem zemaljskih sudbina.

Pogrešno je predstavljati nas kao 'Moćna bića' glasnike i čuvere. Da mi to jesmo, radili bi to otvoreno. Tako da to nije istina, i zemaljski čovjek ide kroz svoj sopstveni način evolucije. Naravno, on je varvar, i u svom istraživanju nemilosrdan i beskrupulozan, ali je varvarizam poznat kod mnogih bića, kao prirodan uslov. O ovome govorim u smislu prirodnog varvarizma, a ne degenerativnog.

Tako da uloga razvijenijih bića od zemljanina, koja se nalaze na većem nivou duhovnog razvoja nije u tome da degradiraju ljudska bića, koja su potomci divljih predaka, i koja moraju proći put svoje evolucije. Taj put vodi kroz patnju i nevolje, u cilju učenja i sticanja znanja, a za šta je potrebna snaga i određena količina varvarizma, a bez čega je nemoguće napraviti napredak i dozvoliti boljoj budućnosti da zauzme svoje mjesto. Kao prvo određen varvarizam inspiriše istraživanje i razvoj, jer tu leži snaga kojom prevazilazimo probleme, koji opstruišu napredak... Zamljanin prepoznaje da se neće osloboditi bolesti ukoliko ne provede analizu te bolesti i počne tražiti zaštitno sredstvo protiv nje, a najčešće kroz one koji joj podlegnu.

Rizikovati život u svrhu istraživanja je neophodan varvarizam (Koji može biti tolerisan).

Tako da svi načini evolucije i jesu varvarski, jer to generiše neophodnu snagu. Velika opasnost je u naučnicima, koji koriste moć svog znanja za uništavanje, porobljavanje i eksploataciju niže razvijenijih bića. Od ovoga trebaju biti spriječeni, a kao i od njihovih tehničkih dostignuća, koja samo služe uništenju.

To nije u dobrom interesu, jer se oni postavljaju za bogove, a tim čine iste greške koji su njihovi preci već učinili. Upravo to želimo da sprečimo. Mi vas želimo usmjeriti ka određenim putevima, i kada se umješamo u određene stvari, to je samo kako zemaljska bića nebi načinila iste greške zbog kojih su njihovi prethodnici tako bolno patili.

Dalje tokom devetog kontakta, Semjase nastavi hronologiju Plejadijanske skorije istorije, što je započela na petom kontaktu, kada je opisivala njihovu seobu na zvjezdanu grupu koju mi nazivamo Plejade. Sada je rezimirala jedan od njihovih ranijih dolazaka u naš Sunčev sistem i na Zemlju. Ova istorija, iako suprotna svim dokumentovanim podacima, nije potpuno nemoguća, i čak može unijeti tračak svjetlosti, po pitanju određenih događaja u ranoj istoriji čovječanstva.

Drugi fenomenalni rad, kao što je OHASPE od Johna Newbrougha, i ISIS UNVEILED, od Helene P. Blavacki, možda opisuju nešto od ovoga, ali ipak ne dovoljno.

Semjase: Na petom kontaktu, završili smo o istoriji (naše) zemaljske vrste, gdje je prije 50.000 god. po zemaljskoj hronologiji, naš rodni svijet pronašao mir i slobodu. Kratko prije tog vremena 70.000 ljudskih bića odleti pod vodstvom Pelegona u svemirskoj letilici, koju su oteli na silu. Oni su letili kroz kosmos i smjestili se ovdje na Zemlji. Pod Pelegonom je bilo 200 naučnika, kompetentnih u posebnim poljima znanja, i oni su nazivali Pelegona „Kralj sudbina“, - „YHVH - BOG“, i poštovali kao takvog.

Tokom vremena napravili su velike gradove i naselili sve kontinente zemlje, ali na žalost sve je teklo dobro samo, blizu, 10.000 god, a potom je želja za moći i kontrolom, još jednom je započela, i smrtonosni rat zabjesni diljem zemlje.

Bez izuzetka sve je bilo uništavano i samo je nekoliko hiljada ljudskih bića preživilo (na zemlji), dok su ostali odletili u svemir i naselili udaljene svjetove.

Tokom 7.000 god. niko se nije vraćao na zemlju, a ljudi koji su ostali, su se degenerisali i postali potpuno divlji, a zatim se potomci onih koji su otišli i naselili udaljene svjetove vratili. Oni su ponovo bili pod vodstvom drugog JHVH, po čijoj komandi su izgradili Atlantidu i Mu. Sagradili su ogromne gradove na svakom od dva odvojena kontinenta i hiljadama godina živjeli u prijateljstvu i miru, sve dok nekoliko naučnika, ponovo, nije uhvatila želja za glađu i moći, i pokušao preuzeti vlast.

Ali umorni od ratova, narodi im se odupriješ, i oni zauzeše svemirske brodove i odletiše u kosmički prostor. To se dešavalo prije nekih 15.000 god, po zemaljskoj hronologiji. Za dva milenijuma, oni i njihovi potomci živješe u susjednim Sunčevim sistemima, dva milenijuma, tokom kojih su postali veoma zli, i održavani samo pod najstrožijom kontrolom. Mutacijama, kao i uz pomoć njihovih naučnika produžili su živote na nekoliko hiljada godina.

Zakupljeni glađu za moći, napustili su svoj svijet prije 13.000 god te se vratili na zemlju, a njihov najveći lider je bio naučnik „ARUS“, koji je takođe nazivan i „VARVAR“...

Kao i YHVH prije 40.000 god. i on je imao 200 lidera i podlidera, koji su bili upućeni u specijalna polja nauke. U dvije grupe su se smjestili na krajnji sjever i ono što sada nazivam Florida, u Sjevernoj Americi, te su konstantno napadali Atlantidu i Mu kroz ratove. U samo nekoliko milenijuma, po njihovom zauzimanju Zemaljskih baza, oni su uspjeli da unište civilizacije Atlantide i Mu. Rijetki preživjeli su postali sluge, dok su mnogi veliki naučnici, koji su imali mogućnost da odlete, vraćeni svojim rodnim svjetovima na Plejadama.

Ali, vjekovima prije ovoga, uljezi ubačeni u cilju osvajanja zemlje od YHVH ARUSA, vodili su nekoliko krvavih režima. Ipak njihovi podlideri su dozvoljavali sebi mnoge stvari i postajali sve više nezavisni, te su za samo tri decenije otišli toliko daleko, da su sami donosili odluke, i ako su se bojali kazne YHVH - ARUSA. Napravili su kodeks, po kome nije postojala nikakva mogućnost mješanja, kako bi održali svoju rasu čistom i ne dozvolili mutacije. I ako je bilo zabranjeno, oni su tajno uhvatili divlje ljudsko biće – mutanta, koji je bio daleki potomak bivšeg ljudskog društva iz svemira.

Divlja i prekrasna ženka je parena sa liderima koji su sebe nazivali „Sinovi raja „. Svaki, u skladu sa njegovom rasom, je kreirao mutirano biće, u potpunosti novu formu života, i one su bile patuljaste, ogromne ili poput životinja.

Semjasa, najveća od podlidersa potiče od „EVA“, ženskog bića, koje je još uvijek bilo slično čovjeku, možemo reći prekrasno, (prema izgledu). Potomak ovog čina je bio muškarac, biće dobre forme. Semjasa ga je nazvala „ADAM“, a što je značilo u prevodu ljudsko živo biće. Na sličan način je napravljena i ženka, a u kasnijim godinama su pareni jedno sa drugim. U međuvremenu rađeni su novi, koji su se grupisali u plemena i od njih se razvio današnji zemaljski čovjek.

YHVH se naljutio ovim aktivnostima, zatvorio svoje podlidere, ubijao ih i protjerivao, ali tokom vremena se predomislio i prepoznao jedan nov način moći, koji je mogao provoditi kroz zemaljska bića. Sa novoimenovanim podliderima i zaštitnicima, doveo je tri rase pod svoju kontrolu. Bili su to preci današnjih Indijanaca, drugi su bili Blijedoliki stanovnici koji su naseljavali okolinu Crnog mora i treći su bili Cigani, koji su se nalazili na jugu mediteranskog mora, i nazivali se HEBREJI. Kroz Svoje zaštitne anđele YHVH ARUS je vladao i kontrolisao ih. Kao njihovom najvećem vladaru, dozvolio je sebi da postane obožavan. Dozvolio im je da ga obožavaju i smatraju bićem iznad stvoritelja, a svoje podlidere predstavio kao pomoćnike stvoritelja.

Njegov sin YEHAV koji je od njega preuzeo dominaciju je kao i YHVH zahtijevao samo krv i smrt od tri porobljene rase. Kasniji nasljednici ovih bogova su postali više humani i razvili stepen duševnosti. Njihova duhovna evolucija im je promijenila način razmišljanja i odlučili su da prepuste razvoj zemaljskih bića prirodnoj putanji, a zatim se povukli u svoj rodni svjet. Napustili su zemlju i kao mirna bića vratili se na Plejade, gdje je njihova vrsta već dostigla navedeno stanje.

Ujedinjeni, danas živimo u miru i slobodi, a to je osnova, i to je ono što je najbitnije za ljudska bića da znaju... Postoje dokazi velikih smrtonosnih ratnih borbi na zemlji u kojima se čak koristilo i atomsko oružje u našoj praiskonskoj prošlosti. „TAKAUTI“ dokumenti iz Japana, posjeduju podatke koji idu unazad 24.000 god. i podržavaju tvrdnje da su raniji ljudi pravili atomsko uništenje ovog svijeta. Ovi dokumenti su stari, a na kojima su i prastara „Shinto“ i „Kojiki“ učenja. Prastara istorija, opisuje veliki svjetski atomski rat u davnoj prošlosti, a čak sadrži i karte, koje pokazuju lokacije atomskih eksplozija i uništenih gradova.

Simbol na tim starim kartama koji označava mjesta eksplozija je oblačić u obliku pečurke. Hindu Mahabharata opisuje još jedan veliki atomski rat koji se desio prije 8.000 god. i koji je zbrisao cijele nacije i ostavio totalno uništenje,. Na neka od tih mjesta je Asket vodila Majera, kada su putovali u prošlost, da mu pokaže šta je čovjek spreman učiniti sam sebi. Moguće je da Plejadijanci, koji sad posjećuju Švajcarsku osjećaju da njihovi interesi ovdje dolaze zbog osjećaja sopstvene krivice za haotičnu prošlost i pokušavaju spriječiti još jedan atomski rat, jer to smatraju legatom njihove istorije koji sada pokušavaju popraviti.

Na kraju tog kontakta Majer je bio zapanjen zbog neobavještenosti o mnogim stvarima i naglasio da on nije podoban za zadatke koje su mu oni namjenili.

Plejadijanci su rekli Majeru da oni mogu uticati na fenomene i kontrolisati događaje, a zašto su nam dali i adekvatne i svrsishodne dokaze o ovim sposobnostima, na bezbroj prilika tokom 8 godina naše istrage na ovom slučaju.

Jedne prilike kada smo Krenuli da vidimo Majera odvedeni smo na razgovor sa starijim obavještajnim oficirom jedne zemlje. Tokom razgovora dupla sigurnosna vrata su otvorena i pokazan nam je objekat. U unutrašnjosti te prostorije na glavnoj polici ležala je mapa u plavoj fascikli sa zatvaračem i pečatom sa prednje strane.

Nakon što smo pregledali njen sadžaj fascikla je pažljivo vraćena na svoje mjesto, a vrata zatvorena i zaključana, te je komad namještaja koji ih je sakrivao vraćen na svoje mjesto.

Razgovor je trajao nekoliko sati, a zatim smo odvedeni nazad u hotel gdje smo bili zaključani u sobama na osiguranom spratu, koji je bio opkoljen čuvarima.

Vraćeni smo oko 0.30 poslije ponoći, a Li i Brit takođe istraživači na ovom slučaju su pričali oko pola sata. Li je ispraznio svoje džepove i spustio novčanik pasoš i novac na stolić sa desnu stranu kreveta na kom nije bilo ništa izuzev sadržine njegovih džepova.

Oko 6,30 sledećeg jutra, ustao sam ranije i otišao do Lija čija su vrata i dalje bila zaključana, a zatim sam sačekao da se on obuče.

Kada je Li posegnuo za svojim novčanikom i novcem ka stočiću, otkrio je da su prekriveni fasciklom koju smo vidjeli noć prije. Brit se probudila i vidjela fasciklu takođe. Niko nije otključavao vrata od kad smo se rastali noć prije, a nije bilo ni posjetilaca, a misteriozna fascikla se nalazila na pola metra od njih. Ostavili smo fasciklu kod Brit i otišli u prizemlje da telefoniramo obavještajnom oficiru. On je bio zbunjen onim što čuje i zadržao otvorenu liniju sve dok nije otišao i provjerio dali je fascikla na svom mjestu. Kada je vidio da je nema, zamolio nas je da je ne dodirujemo i rekao da će odmah doći. Stigao je za par minuta sa telohraniteljima i uzeo fasciklu, zahtijevajući od nas da o ovome nikom ne govorimo.

Ubjedljivo je tražio od nas da mu kažemo kako smo ovo izveli, i nije bo zadovoljan našim odgovorom da ne znamo šta se desilo.

Ovo je samo jedan od incidenata koji je od nas napravio vjernike, a vjerujemo možda, i od njega. Na početku sastanka sa istim gospodinom u specijalnom apartmanu Gosvenor Hotela u Londonu, prebivališta mnogih filmskih zvjezda, kod Hajd parka, sličan fenomen se dogodio, i natjerao nas da se počnemo pitati ko zapravo sve kontroliše i šta se zapravo dešava.

Na početku, ovog prvog razgovora bili smo dopraćeni do apartmana koji je gospodin koristio kao svoju kancelariju. Kasnije nam je rečeno da je to zapravo „sigurna soba“, za naše razgovore, te smo mi zauzeli svoje pozicije. Prostorija je bila velika, poput dnevne sobe, sa velikom slikom na jednoj strani i sofom na suprot nje. Desno od sofe bila su još jedna vrata unutar kojih se nalazio veliki sto, više stolica i plakar uz jedan od zidova, a ispred sofe direktorska fotelja od crne kože sa masivnim naručjima, gdje je na svakom od njih bio po jedan telefon, jedan bjeli i jedan crveni.

Druga fotelja unutar sobe bila je manja, a jedini dodatni komad namještaja unutar sobe bio je veliki sto za kafu. Ja sam sjeo na desni dio sofe i bio licem okrenut ka direktorskoj fotelji.

Čim smo sjeli, prije nego što je započet bilo kakav razgovor bjeli telefon je zazvonio deset puta. Svi smo bili iznenađeni. Naš ispitivač je podigao telefon, ali niko nije odgovarao. Upitao sam

gospodina dali mu se to dešavalo prije, a on mi je odgovorio da mu je to čudno, ali je još uvijek pokušavao da dobije odgovor sa drugog kraja linije, međutim bilo je potpuno jasno da je veza prekinuta.

Pretpostavio sam da se neko poigrava, a on reče da može saznati o čemu je riječ. Pozvao je centralu sa upitom o pozivu koji se desio i dobio odgovor da poziv nikad nije ni bio upućen. Zatim je upitao dali neko može dobiti ovaj broj bez centrale. Odgovor je bio, „svjetlo bi se upalilo za ovu liniju, nema poziva ka vama u proteklih pet minuta“, hvala vam.

Pročistio je grlo i ponovo počeo razgovor, a zatim je crveni telefon deset puta zazvonio. On je zgrabio telefon, kako bi čuo pozivaoca ovaj put, ali odgovora nije bilo.

Naš ispitivač reče: „Ne mogu vjerovati. Saznaću šta se dešava. Ovo je direktna linija sa telefonske centrale. Ona zaobilazi centralu hotela i dolazi direktno. To je sigurna linija, i samo posebni ljudi je mogu koristiti“.

Zaklopio je telefonsku slušalicu, a zatim je ponovo podigao i pozvao operatera telefonske centrale.

„ Dali ste zvali ? ... nije bilo poziva za ovaj broj... Ali telefon je zvonio... vi ga niste povezali... nije moguće da je zvonio? ... nije ostvaren ni jedan poziv? ... ovo je veoma čudno.... zahvaljujem vam....“

Neophodno je reći da naša pažnja nije bila koncentrisana na ostatak razgovora. Zatim je izgubio čuvare koje je dodijelio nama, i nije znao šta je sa njima, nije znao i da li smo mi nešto učinili, zbilja je bio zbunjen.

Ove situacije su samo neke od takvih koje su na različite načine ukazivale, bez trunke sumnje, da su Plejadijanci potpuno svjesni svega što činimo, kao i onoga što bilo ko drugi čini, a može imati uticaj. Mi smo bili sposobni da prepoznamo samo neke, ali je ukupan iznos aktivnosti vjerovatno bio nebrojen. Već smo imali određene sumnje u određen stepen umješanosti drugih, najčešće skriveno, i kroz to se lako moglo vidjeti kako i zašto je Majer izgubio veliku količinu njegovih materijala.

Ova zainteresovanost tajnih službi se pokazala i kada je agent jedne druge zemlje pozvao Lija i zakazao sastanak s njim u jednom malom restoranu. Li je odlučio da se pojavi u želji da vidi šta će ovaj čovjek tražiti. Bio je iznenađen da čuje kako oni žele razmjenu informacija koje smo mi propustili, jer su nestale od Majera, u zamjenu za kopije određenih materijala koje smo mi imali, a njima su nedostajali.

Trudili smo se da ne gubimo vreme mnogo na ovom pitanju, jer smo se pokušavali koncentrisati na činjenice vanzemaljskog kontakta, koji je predmet studije, radije nego na nešto drugo, a na kraju i pokazalo se opasnim, te nismo željeli više uzimati učešće u tome.

Nema sumnje da su određene veoma neobične službe, sposobne da čine misteriozne stvari, bile umiješane, i šta god da su oni zapravo bili, suštinski je bilo povezano sa našom istragom Plejadijanskih kontakata u Švajcarskoj.

Na desetom kontaktu, u popodnevnom časovima 26. marta 1975 god. koji se sastojao od razmatranja prirode duše, unutar boga, i njene veze sa stvoriteljem, kao i činjenice da je duša u čovjeku jedini kreator njegove sudbine.

Ova čitava stvar je zvučala nevjerovatno, poput RAMTHA razgovora, razmatrajući činjenice da, iako obadvije kontakt osobe, u obadva slučajaja, kažu da su sa Plejade, komunicirali su sa potpuno različitim grupama ljudi na različitim mjestima i u različito vreme, i nisu bili poznati jedni drugima.

Obe osobe opisuju Stvoriteljevu svjest, koja ispunjava sve. Stvoriteljeva svjest je zbir svih njenih djelova, i svaki djelić ima jednak pristup Svemu. U suštini mi smo sustvoritelji, unutar Stvoritelja, i svako unutar sebe ima direktan kontakt s njim. Zbog toga jasno je da je svako gospodar svoje sudbine i stalno kreira svoju budućnost kroz vlastiti napredak. Budućnost svega je zbir svih individualnih ostvarenja, kroz balans.

U jedanaestom kontaktu, 15. aprila. 1975 god, ponovo sredinom popodneva, Majer je još jednom kritikovan zbog sporog napretka ka svojoj misiji, za koju je tako pažljivo pripreman tokom dugog perioda. Savjetovan je da mu je potrebna podrška i da treba uključiti svoje prijatelje i organizovati ih u grupu sa zajedničkim ciljem. Kad se požalio na nedostatak sredstava za takav poduhvat, podsjetili su ga, kako su mu pomogli da sačuva život u pustinji Afrike, a kad je bio bez ikakvih sredstava, i da njegov trening uključuje i pomoć u pronalaženju sredstava.

Nakon dalje diskusije Majer se sjetio nečega i upitao Semjase o stvarima koje je vidio iz svog doma.

Majer: Šta se desilo večeri 20. marta u 19,30? Žena i djeca su me pozvali da priđem prozoru, jer su vidjeli na možda samo jedan kilometar razdaljine objekat crvenkasto žućkaste boje, kako leti sa sjevera na jug. Još nekoliko komšija su vidjeli isti događaj i zapitali se o njemu.

Semjase: To nije bio niko od nas, ali mi je događaj poznat. Radi se o brodu vrste poznate nama, iz okolnog sistema planete sa koje dolazim, miroljubivih bića koja poduzimaju ekspedicije putujući kroz prostor na druge svjetove. Posebno ih zanima Zemlja, pa se zato njihovi brodovi često viđaju. Njihova tehnologija još nije razvijena kao naša i uopšte nisu zabrinuti da li će biti viđeni ili ne.

Majer: Kakva su oni vrsta bića?

Semjase: Veoma slični ljudima, a što je najvažnije veoma su miroljubivi u kontaktu sa nama, što se na žalost ne može reći za sve koji krstare svemirom.

Tokom 12-tog kontakta koji se desio u podne 20. aprila 1975 god, samo pola sata poslije foto demonstracije, Majer je slikao neke od svojih prijatelja na ovoj lokaciji ranije tokom dana, a tada, uzbuđen još jednom demonstracijom leta, pokušao napraviti što više fotografija. Desilo se da je premotao film, i da su ljudi koje je ranije slikao pomješani sa snimcima svemirskih brodova, tako da su se svemirski brodovi, zbog duplog slikanja na filmu, mogli

vidjeti iznad tih ljudi. Kada je Majer razvio film bio je siguran da su Plejadijanci zapravo letili iznad ljudi, ali uz pomoć kompjutera mi smo jasno mogli da odvojimo ove dvije različite slike, što je zapravo ličilo na fotomontažu, ali su se toliko slagali, da je izgledalo kao nešto, što je vrlo teško napraviti, ukoliko se nije desilo pukom slučajnošću.

Semjase je tražila te fotografije i nije ih više vratila. Kritikovala je Majera zbog pokušaja da smjesti letilice i ljude na istu sliku, govoreći da takve fotografije nisu dobre, zbog onih koji su u nedoumici.

Majer je donio malu kutiju, kao što mu je rečeno i Semjase mu dade neke vanzemaljske mineralne začine koje mu je obećala i reče mu šta je šta, kako bi kasnije mogao napraviti zabilješku. Dok su ovo radili Majer primjeti da su Plejade takozvani otvoreni sistem unutar Taurusa i upita koliko zvijezda ima u toj grupaciji.

Semjase mu odgovori: nekih 254.

Majer je došao na dogovorenu lokaciju sledećeg dana i primjetio da je vojni tim istraživao predio i uzimao uzorke. Oni su mjesto sletanja označili na svojim mapama. Pretvaravši se da ga ne zanima sjeo je na svoj motocikl i otišao.

Trinaesti kontakt po podne 25.aprila 1975, je bio veoma kratak.

Semjase: Danas je, na žalost, raspored bukiran, zato ćemo govoriti samo o najvažnijim stvarima. Kao prvo vratila sam pozajmljenu knjigu, o kojoj nema potreba da iznosim svoje mišljenje. Kao i prošli put, ja razmišljam isto i moji se pogledi nisu promjenili.

Majer: Prenijeću vaš odgovor mome prijatelju, i u njegovo ime vam se zahvaljujem na vašem trudu.

Semjase: Nije vredno pomena, ali s druge strane mogu reći da sam oduševljena, jer je vaš prijatelj želio moj sud o ovoj knjizi.

Ako su svi vaši prijatelji ovako razumni i povjerljivi, tada će sve teći bolje kroz vašu misiju. Oduševljena sam i s vaših drugih dvoje prijatelja, i ako su njihovi ciljevi upitni, ali to je samo stvar njihovog razmišljanja, jer prvo moraju da nauče kako prepoznati pravi cilj. O ostalim osobama sam vam već rekla svoje mišljenje poslednji put, i neću ga iznositi ponovo. Odluka je donesena po ovom pitanju, i pitala sam se da li da uništim film koji ste snimili u nedelju 20-tog, a na kom ste fotografisali.... i odlučila da ga uništim. Vaši prijatelji ne trebaju biti razočarani ovim. Daću vam još jednu šansu da sutra poslije podne napravite nove slike na drugom odredištu, gdje neće biti faktora koji će ometati proces, kao što su to bili vaši pomenuti prijatelji...

Majer; Naravno ja poštujem vašu odluku i ako smatram da je uništenje filma šteta. Tu i tamo je moguće vidjeti NLO-e, koji prema njihovom obliku ne pripadaju vama. U većini slučajeva objekti su predaleko, tako da je nemoguće vidjeti detalje, ili ih fotografisati, a što bi bilo veoma interesantno zbog uporedbe. Da li je moguće učiniti išta kako bi dobio šansu da ih fotografišem? Drugo pitanje tiče se kristala koje ste mi dali i moj prijatelj je bio oduševljen, posebno zelenom vrstom. Njegov pitanje je da li možete donijeti veći primjerak istog minerala?

Semjase: Drago mi je da ste prešli preko uništenja vašeg filma veoma lako i počastvovana sam da ste jednostavno prihvatili moju odluku.

Što se tiče nepoznatih NLO-a o kojima ste me pitali, tu vam ne mogu ništa pomoći, ali kroz vaše misli i koncentraciju na njihov let i misiju, možda ih možete kontaktirati, ali zasigurno ne na način da im naredite da priđu blizu, kako biste ih fotografisali.

Naravno da bih željela da ispunim želju vašem prijatelju, ali to ne treba da vam postane navika, jer sam se složila da vam donesem kristale u svrhu vaše kolekcije ili prodaje. Zbog vaša tri najbliža prijatelja napraviću izuzetak, ali će morati biti strpljivi jer će biti potrebno nekoliko nedelja prije no što ih budem u prilici obezbjediti.

Vežano za vaše pitanje o mogućnosti pravljenja dodatnih fotografija, mi smo se posavjetovali, tako da vam mogu reći našu odluku, to jest da se slažemo da napravite još jednu količinu fotografija mog broda, a što je sve u suprotnosti sa mojom ranijom odlukom. Došli smo do ovakvog mišljenja, jer smatramo da su fotografije ove vrste korisne, ali ipak želimo da ograničimo iznos na stotinu fotografija, što će zasigurno biti dovoljno....

Komentar urednika:

Nema dileme vezano za slike snimljene u Rawensbuhlu, jutro 20. aprila, kada je Majer snimio slike i nekoliko članova grupe na poljani. Malo nakon 14,30 istog dana, snimio je fotografiju u koloru, demonstracije leta svemirskih letilica na istom mjestu. Kada je razvio film bio je iznenađen otkrićem da na slikama, iznad glava grupe njegovih prijatelja vidi letilice. Tada je bio siguran da su Plejadijanci, zapravo i bili na tim slikama, ali nevidljivi grupi. Posmatrajući fotografiju, moglo bi se i reći da je Majer bio u pravu, ali štampanjem na uređaju veće osjetljivosti postaje moguće vidjeti dvije zasebne linije horizonta i pomoću dobrog kompjutera moguće ih je razdvojiti u dvije odvojene slike.

Ovdje možemo zaključiti da je Majer greškom premotao film i pomješao snimke napravljene u 10 časova sa onim u 14 i 40 časova.

Potpuno je moguće da je Semjase uništila film sa greškama jer gos. Majer nije imao kontrolu nad ovim fotografijama. Moguće je da je u svom uzbuđenju i žurbi da napravi što više slika demonstracije leta te večeri, umjesto novog filma u foto-aparat stavio stari, na kome su bili snimci njegovih prijatelja, i zatim otpočeo ponovo slikati, zaboravljajući da na tom filmu već postoje slike.

U ovom slučaju dvostruke fotografije su bile samo prve na rolni filma. Nažalost pošto ne posjedujemo i ne možemo locirati negativ, nego samo nagađamo, jer zapravo ne znam šta je po srijedi.

Nastavak razgovora između Semjase i Majera.

Majer: Predivno sam iznenađen Semjase, hvala vam puno.

Semjase: Vaše hvala nije potrebno.

Majer: Bez obzira, ipak sam oduševljen, ali ipak ostaje još jedno pitanje: Da li postoji mogućnost...

Semjase: Nažalost moram vas prekinuti, jer sam vam već rekla da mi je vreme danas ograničeno....

Majer: Imam samo jedno kratko pitanje.

Semjase: Ako je tako, pitajte.

Majer: Da li postoji mogućost da mi donesete sa vaše rodne planete, ili nekog drugog svijeta, nekoliko fotografija, ili da vam dam moj foto aparat, kojim ćete napraviti slike.

Semjase; Ovo, nažalost, moram odbiti, jer bi tim otišli predaleko. Pored kristala, postoji limit našeg upuštanja u stvari na zemlji.

Majer: Hvala vam Semjase, odgovor mi je sasvim dovoljan, ali upravo sam se sjetio, da sam 21. aprila, dan nakon našeg poslednjeg susreta, primjetio vojsku, kako istražuje lokaciju naših susreta. Dali ste vi išta primjetili?

Semjase: Ne znam ništa o ovom događaju, ali je moguće da je neko primjetio odlazak mog broda i obavjestio vlasti i armiju, a zbog čega se ponekad desi da oni povedu istragu. Ovo se dešava kada nismo dovoljno pažljivi, ili, kada se manje pažljivi strani brodovi pojave, ili čak slete. Kao što znate, mi preduzimamo sve mjere kako bi takve događaje sprečili, ali ponekad to nije dovoljno, jer često postoje posmatrači, tamo gdje mi to ne pretpostavljamo, pa čak i kasno noću. Ovo može dovesti do neugodnih incidenata posebno kada se na istom mjestu pojavljujemo više puta, kao što je to bio slučaj ovde, ali nas ne uznemiruje primitivna sila vlasti i armije, niti ometanja naše misije, koja je usmjerena ka zemlji i ljudskim bićima.

Iako su veoma zainteresovani za istraživanje i preglede naših brodova, vlast i armija odbijaju priznati ove činjenice. Sve informacije o ovom pianju su odbijene i skrivene s njihove strane, kao i njihova visoko tajna pretraživanja mjesta na koja smo slijetali. Tako da nemojte brinuti o istrazi koju ste vidjeli, jer je ona svakako tajna, i oni se skrivaju kroz neistinu o onome što rade.

Oni će biti uporni, na svaki način, u tome, i čak i ako pokažete fotografije, što za vas može biti veoma opasno, a što ste već i ranije iskusili, ostaće neopaženo.

Četrnaesti kontakt 29. aprila 1975 god, je isprovociran od Majera, i tada su razgovarali o kristalima, kao i o određenim zakonima koji još postoje. Uz konstataciju da je većina ljudskih zakona van sklada sa ljudskim dostojanstvom i bez razuma.

Diskusiju je prekinula Semjase, jer je primjetila traktor koji se približava i rekla da moraju otići odmah, kako bi izbjegli širenje sumnje. Otišli su gotovo odmah...

Petnaesti kontakt, samo 2 dana kasnije, na prvog maja 1975, zakazan je od Semjase, kada su pričali o sledećem;

Semjase: Zvala sam vas ovako hitno, jer moram popričati s vama o veoma bitnim stvarima. Zato slušajte veoma pažljivo, da bi me pravilno shvatili.

Majer: Samo recite. Kao i obično, pretvorim se u uho dok vi govorite. Jedva mogu uhvatiti zraka, dok me vi vodite kroz različite predjele.

Semjase; (Uz smijeh)... Moglo bi biti i drastičnije, ali ne smatram to potrebnim. Ovdje nam niko ne smeta, dok su okolina mjesta gdje je vaš dom danas prepuna ljudi. Moram vam priznati da sam napravila neke greške, koje su me vodile pogrešnim zaključcima, ali to se može desiti i vama na isti način, jer na kraju oboje smo ljudska biće, iako dolazimo sa različitih planeta i drugačije su nam pozicije duha.

Ali sve to ne opravdava moje greške, zbog kojih vas molim da prenesete svojim prijateljima da ih pokušaju shvatiti.

Ja u suštini nisam perfektno biće, i ako bi mnogi voljeli da me posmatraju na taj način. Sada, želim da vam objasnim o pomoći koju sam obećala vašoj grupi, u kojoj ću vas morati zamoliti za određenu vrstu pomoći, kao i neke druge stvari...

Niko ko nije član grupe ne smije biti obavješten o ovim stvarima. Želim, u vašem interesu, da predate određenim osobama fotografije i zabilješke o kontaktima, ali ne i negative. Takođe nemojte davati kristale i minerale nikome izuzev pripadnika vaše grupe.

Pripremite prezentaciju, ali budite pažljivi u vezi sa stvarima koje tu prezentujete. Postoje oni koji bi željeli da otmu ove materijale, za svoje intrige i svrhe. Budite veoma pažljivi, jer se ne možemo mješati ukoliko uzrokuje sami sebi određene teškoće.

Poslije kratkog razgovora o prezentaciji i opisu eksperimenta koji je predložila, ovaj sastanak se počeo privoditi kraju.

Semjase: Ponovo je došlo vreme da se oprostim sa vama, ali ću vas kontaktirati vrlo brzo jer postoje još neke stvari o kojima trebamo razgovarati.

Majer: Dobro, ali me pozovte u Kinu, jer je to mjesto bliže nego ovo.

Semjase: Ili možda na Južni ili Sjeverni pol?

Majer: Kako god želite samo tamo je hladno, a ja to ne volim.

Šesnaesti kontakt se desio samo dva dana kasnije u formi misaone transmisije, kada su mu vanzemaljci naglasili neke stvari koje su se dešavale prilikom foto demonstracije, gdje ona nije, koncentrišući se na upravljanje brodom primjetila neke ljude koji su posmatrali demonstraciju i snimanje. Oni su slijedili Majera, i raspitali se o njemu, a zatim preduzeli korake da izlože Majerove aktivnosti na određenim mjestima.

Obavjestiše ga da mora biti pažljiviji i da mjesta spuštanja moraju ostati tajna, što takođe moraju shvatiti i svi članovi Majerove grupe.

Za sedamnaesti kontakt Majer je dugo čekao podatak o lokaciji.

Majer: Pustili ste me da dugo čekam na ovaj kontakt.

Semjase: Ovo je zbog naših aktivnosti koje je uzrokovala laboratorija koja razvija vaše filmove. Desili su se razni problemi.

Prvo smo morali da to završimo. Da bi spriječili takve događaje, donijeli smo pravilo po kome više ne možete praviti fotografije i filmove. S druge strane, materijal koji posjedujete je sasvim dovoljan.

Majer: Žalim zbog toga i mislim da previše dramtizujete, što mi je jako čudno.

Semjase: Cijela stvar je mnogo ozbiljnija nego što vi možete razumjeti, i nisam bez važne svrhe bila primorana da eliminišem formu života...Kod ovakvih stvari po zakonima naše rase dozvoljene su takve eliminacije, ali samo u slučaju uzbune. A takav slučaj, upravo uzbuna, je slijedila, iako to vama ne izgleda tako. Ali dolazi vreme kada ćete to shvatiti. Kao što sad znate, vojska koju ste primjetili je zbilja bila tu zbog mog broda, i ovo je provjereno. Vaši tadašnji strahovi i pretpostavke su tada bili tačni, ali su se pojavile i mnoge druge stvari, zbog kojih smo morali potrošiti ovih zadnjih par dana, uklanjajući te poteškoće.

Morali smo locirati ljude koji su dosegli opasna saznanja o našim aktivnostima, i zbog svega bili prisiljeni da im eliminišemo sjećanja po ovom pitanju, kako ne bi uzrokovali štetu bilo kakve vrste.

Ja znam koliko je ovo ozbiljno i, vjerujte, uopšte ne dramtizujem, a takođe već duže vreme znam da vam ne mogu dozvoliti fotografisanje i pisanje.

Semjase je tada odgovorila na veći broj Majerovih pitanja, do tačke kada je Majer osjetio umor i pospanost, i da mu je dosta za danas, te da bi pošao kući na spavanje. Tako da je Majer zatražio završetak današnjeg kontakta i uputio se prema kući.

Osamnaesti kontakt, 15. maja 1975. godine počeo je tačno u 21 i 34 kada je razmatrana priroda duha i otkrivena potreba za Majerovom misijom. Cijela stvar je smatrana toliko važnom da je čitav dijalog zabilježen ovdje.

Semjase: Ranije smo razgovarali o različitim stvarima, ali danas želim da pričamo o duhu... Osoba može kroz svijest reagovati o shvatanju Stvoritelja na različite načine, a neki su dobri, dok su drugi loše. Milioni religioznih ljudi u suštini ne razumiju pravu prirodu Stvoritelja i kada god govore o tome uvijek pokušavaju izjednačiti božija bića, (koja su u tom slučaju odvojena od stvoritelja) i u tom slučaju ne shvataju samu ideju Stvoritelja. Tako da je veoma važno saznati koliko god je to moguće o ulozi i prirodi Stvoritelja jer kada to razumijemo na pravi način gradimo svoju samosvijest i povezujemo je sa izvorom u svakom momentu kada čujemo za Njegovo Ime.

U jednom drugom kontekstu Stvoritelj je opisan kao zbir svega što se pojavljuje i ne pojavljuje i da zapravo sve što jeste i jeste Stvoritelj kroz Njegovu polarizaciju, koja proizvodi ono što je kreirano i Njegovo iskustvo, a što trajno djeluje u cilju totalnog iskustva kroz Stvoritelja i druge prilike koje je on stvorio. Drugim riječima On je u nama i djeluje kroz nas, a mi smo u Njemu. Ne postoji odvojena personifikacija, izuzev onih koji su izabrali da teže samo sebi, i mogu doći samo do svog ličnog nivoa shvatanja.

Iskustvom otkrivamo Stvoriteljevu neograničenu ljepotu, harmoniju, mudrost, znanje i istinu koja teži beskonačnosti. Kada god čovjek primjeti nešto lijepo: cvijet, životinju, oblak, vodu, muziku i drugo on zapravo vidi neograničene mogućnosti Stvoritelja. Kada to čovjek prepozna i shvati, onda će znati da je Stvoritelj nepresušan izvor gdje god postoji život, čak i u najmanjim bićima poput mikroba, čovjek će vidjeti neograničenu moć Stvoritelja.

Stvoritelj je unutar svakog ljudskog bića kao i svakog drugog bića i stvari koje su zapravo dio Njega. Kada čovjek produbi svoje razmišljanje tada će to i osjetiti i izgubiće svaki strah i sumnju. Kada spozna svoj kontakt sa Sveznajućim i Svemogućim Stvoriteljem uživaće u miru. I baš zato ime Stvoriteljevo u suštini predstavlja ogromno značenje.

Što duže meditira u ovoj realnosti, sve veće znanje skuplja i njegova ličnost postaje moćnija, a njegov čitav život slobodan i blagosloven. Stvoritelj uzdiže kroz svoje shvatanje i širi mir, snagu, znanje, mudrost, oduševljenje i nadu.

Kada spozna i shvati ove ciljeve, tada čovjek više nema potrebu za materijalnim. On mora naučiti spiritualno-intelektualnu mogućnost razmišljanja, prepoznati njegovu vrijednost sve dok se prvi uspjeh ne postigne.

Ali, ne treba stati ovdje jer dalje istraživanje, izučavanje i razvoj vode ka vremenskoj neograničenosti. Može se desiti da vrijeme nekoga spriječi od dostizanja svojih ciljeva, ali osoba koja je produhovljena ne vidi granice i ne dozvoljava sebi da bude zaustavljena u svojim ciljevima i događajima kroz budućnost. Za njega budućnost uvijek postoji u sadašnjosti gdje je on zapravo predodređen da završi sve ovdje i sada, dosegne najviši duhovni stadij svijesti i ne boji se budućnosti jer, budućnost je tada u sadašnjosti kao i sama sadašnjost. Kada produhovljeno biće vidi druge pred sobom on zapravo vidi stvoritelja u njima...

Razgovor se nastavio:

Majer: To što govorite zvuči tako nerazumno i alogično. Kada bi to čovjek samo mogao doći.

Semjase: Pa, i hoće – ali se ovo neće desiti sutra. Vi i vaša grupa predstavljate kamen temeljac za pojavu koja će krenuti mnogo poslije...

Daljnja diskusija o prirodi duha, a čak i molitva su zatim zauzeli mjesto, a potom je dijalog zauzeo sasvim novi i neobičan tok.

Semjase: Sada ja imam pitanje za vas. Objasnili ste da ćete razvijati našu stvar, ali još uvijek ne radite ništa. Da li ste doživjeli neuspjeh po ovom pitanju?

Majer: Nebih to nazvao baš tako. Iz naše posljednje diskusije nadošle su mnoge stvari i ja još uvijek ne mogu govoriti u cjelosti o problematici ali krajem ovog mjeseca sve bi trebalo biti na pravoj poziciji. Na ovom planu već sam učinio određene pripreme, a što tek moram da prenesem na druge.

Semjase: Pošto sam ovo saznala odlazim na određeno vrijeme i biću u kontaktu s vama kroz misaonu transmisiju.

Majer: Pomenuli ste to i ranije. Šta to zapravo radite što je od tolike važnosti?

Semjase: Ovo je samo za vaše uši:....

Majer: Veoma interesantno i tek sada razumijem vašu tajnovitost.

(Radi se o aktivnostima koja su provođena od strane nekih drugih vanzemaljskih bića na planeti i u sustavu koji naši astronomi nazivaju Retikuli.)

Semjase: Sada imam prijedlog za vašu grupu, prije nego odem na duži period trebalo bi privući njihovu pažnju na moj brod. U određeno vrijeme za šta vam iz određenih razloga neću dati tačne podatke prije vremena, ponovo ću dati vašoj grupi šansu da vide moj brod. Upravo zato opet sam izabrala noćno vrijeme jer je u tami sve lakše posmatrati. Demonstriraću za njih različite mogućnosti energije koje se u mraku mogu jasno vidjeti zbog njihovih efekata svjetlosti. Neke od njih mogu koristiti samo u visokoj atmosferi da bih izbjegla njihove smrtonosne efekte na zemaljske forme života. Ali, kako bilo ovo će svakako biti nezaboravno posmatranje za članove vaše grupe kao i za druge slučajne posmatrače, jer neću koristiti nikakve zaštitne mjere u smislu nevidljivosti.

Vi treba da poduzmete potrebne radnje kao i da osigurate da niko izuzev vas ne prilazi mom brodu bliže od 910 metara, jer bi im to moglo nauditi, a vas ću ja zaštititi kako vam nebi bilo nanoseno bilo kakvo zlo.

Kroz ovo koje ima veliko značenje na vas i vašu grupu kao i našu čitavu misiju, voljela bih da povedete i posmatrače koji rade u medijima. Vodite računa da ove osobe budu odgovarajuće za našu stvar, a ne osobe koje će izazvati smetnju. Budite veoma pažljivi i te osobe pažljivo birajte. Ne objašnjavajte im zašto ovo poduzimamo, nego samo recite da će se desiti interesantan događaj čiji svjedoci će biti.

Majer: Odjednom idete veoma daleko Semjase. Kao što sam do sada razmišljao težili ste da zaštitite sebe i svoj brod u svakom pogledu.

Semjase: Biće to jedinstvena demonstracija koju ja više neću ponoviti, ali je ovo postalo potrebno zbog posla koji dolazi za vas i čitavu grupu. Mi ne želimo da dajemo vašoj grupi samo izvještaje i ciljeve nego da im i pomognemo da vam budu od koristi kada to bude zahtjevano i potrebno po našem mišljenju.

Majer: To je zapravo i više nego što sam ikada očekivao.

Semjase: Znam, ali sada ćemo pričati o drugim stvarima koje su samo za vaše uši... .

Mnoge od ovih zaštićenih informacija su ostale nepodijeljene od strane Majera i rečene su samo njemu zbog njegovog boljeg shvatanja misije. Ti dijelovi možda nikada neće biti publikovani.

Ovaj kontakt je iniciran još jednim spektakularnim NLO fenomenom. Vanzemaljci ovaj put nisu samo najavili njihovo pojavljivanje nego su sada pozvali i posmatrače i spoljne svjedoke, pa čak i ljude iz medija da svjedoče o ovom događaju.

Neki od Majerovih članova grupe su prisustvovali i ranije i poslije ovog događaja, kao što su

gospodin Jakob Bertšinger 14. marta 1976. g., Hans Šuncbah 23. aprila 1976. g. i Wolfgang Vicer 6. juna 1976. godine, a što je sve napomenuto u preliminarnom izvještaju u istrazi o ovom slučaju.

U nedjelju 12. juna 1976. godine cijela grupa uključujući i neke van nje su 35 milimetarskim foto-aparatima i osmomilimetarskim kamerama posmatrali i fotografisali događaj sa različitih tačaka. O ovome je takođe izvještavano uz uzorke fotografija i opis događaja.

Za događaj se nikada ranije nije čulo, jer je demonstracija leta bila takva da je zauzimala gotovo sve dijelove neba, a pirotehnika je bila potpuno vanserijska. Ne postoji mogućnost da bi jedan čovjek pa čak ni čitav tim bez stvarne svemirske letjelice mogao napraviti osvjedočeni događaj.

Tokom jedne ranije demonstracije za Majera i njegovu grupu 3. aprila 1976.g. koji je zabilježen od osmatrača koji su Majera locirali u šumi i pokušali se približiti, Semjase je upozorila na njihov prilazak i lokaciju na kojoj se nalaze.

Majer je prisiljen da poduzme poseban izlazak iz šume kada je slupao svoj moped i zadobio određene povrede na tijelu.

Semjase je prije odlaska sa mjesta demonstracije gdje se nalazilo pet brodova, stavila mali aparat na Majerovo tijelo u predjelu rebara. Kada je ovo uradila on je osjetio električne vibracije i odmah ozdravio. Ona mu reče pošto nije imala kod sebe pravi instrument ne može da mu pomogne sa problemom njegovog ramena i izvrnute noge. Poslije tog tretmana Majer je došao kući i nije bio mnogo povrijeđen.

Devetnaesti kontakt 16. maja 1975.g. bio je misaona transmisija u kojoj je Semjase dala Majeru podatke o F.O. koji ga je pokušao kontaktirati. Zbog toga je on odlučio da bude nedostupan.

Dvadeseti kontakt je zatražen od Majera zbog potrebe za određenim odgovorima i desio se 20. maja 1975.g.

Majer: Pokušao sam na različite načine tokom posljednjih par dana da napravim kontakt s vama, ali nikako nisam uspevao. Imam određene brige i probleme o kojima želim da razgovaram s vama.

Semjase: Znam za vaše pokušaje za kontakt, ali iz određenih razloga nisam odgovarala. Vi prvo morate da dođete do određenih samosaznanja.

Majer: Upravo o tome želim da pričam s vama. Kao prvo, imao sam strašno iskustvo poslije našeg posljednjeg kontakta, zapravo samo nekoliko sati poslije njega. Osim mog najbližeg prijatelja to nikome nisam pominjao. Prvo sam želio da raščistim ovo pitanje i zato želim da vas pitam da li ste vi umiješani u ovo moje neobično iskustvo o kome ne znam šta da mislim?

Semjase: Izražavate se veoma oprezno pa očigledno želite da vidite da li sam dijete istine.

Majer: Vi ste mudri.

Semjase: Počašćena sam. Moguće je da vodi prema meni ukoliko ste zadovoljni odgovorom.

Majer: Zadovoljava koliko i moja sumnja, ali sam želio da mačku pustim iz torbe.

Semjase: Vi vjerovatno mislite da bih vam trebala dati više informacija. Reći ću vam slijedeće: Naš visoki savjet je razmatrao da li ste dovoljno zreli za kontakt sa višom duhovnom formom koja je prošla kroz ponovno rađanje i reinkarnaciju (u ciklusima.). Zato pokušajte visokom koncentracijom i velikom količinom prihvatanja da ispunite zadatak. Biće teško i vremenski jako dugo.

Majer: Vi se šalite sa mnom, jer ne posjedujem dovoljno vremena da posvetim sebe takvim stvarima. Takođe jedan dio vremena moram posvetiti svom životu i životu moje porodice. Kako onda mislite da ispunim ovaj dio misije?

Semjase: Ovaj problem mi je poznat a takođe znam da vam posao oduzima mnogo vremena, računajući mjesece pa čak i godine....

Majer: Ali, ja neću biti u mogućnosti da preživim toliko dugo. Kako ću uz to da živim i da se brinem o svojoj porodici?

Semjase: Vremena će biti teška za vas i vašu porodicu, ali će krajnji cilj biti vrijedan. Vi želite da omogućite pomoć zemaljskim bićima i da im ukažete na pravu istinu, a sve je to potrebno učiniti u veoma kratkom vremenu koje je takođe ispunjeno velikim potrebama i bijedom. Međutim, ni jedan cilj nije postignut bez teškoća i žrtvi. Sjetite se stvarnih proroka iz prošlosti i onoga što su oni prošli. Ni oni nisu bili pošteđeni.

Majer: Vi me zbunjujete kroz iluziju i vašu olako shvaćenu logiku. S druge strane, vjerovatno mislite da je sve ovo veoma lako za mene. Vjerujte da uopšte ne živim u raj u već zasigurno na zemlji...

Semjase: Neće biti tako strašno kao što mislite i nemojte se toliko uzbuđivati.

Majer: Po meni, vi veoma olako govorite jer niste u situaciji da imate potrebu da radite i zarađujete.

Semjase: Nemojte brinuti. Uvjeravam vas da na kraju neće biti tako loše kao što to sadašnjost pokazuje.

Majer: Iako zvuči besmisleno i moram vam reći nema velike koristi za mene, ali na poslijetku, i to je samo još jedan korak ka ispunjenju moje misije.

Semjase: Poznato mi je koliko ste razumna osoba jer je dobrobit bića koja vas okružuju osnovni motiv za vaš dalji rad.

Majer: Vjerovatno je ovakav logički pogled bio presudan u odluci, da mi date ovaj posao, jer ste posao dali zapravo mrtvom čovjeku, što ja u suštini i jesam.

Semajse: Pravite veoma oštre šale.

Kada je upitan za ime, novi saradnik u komunikaciji reče da ga može zvati Arahata Athersata. Sada je čitav proces počeo da oduzima previše Majerovog vremena, tako da on nije mogao obavljati osnovne poslove ovozemaljskog života, a zbog čega je poželio da prekine misiju. I kad je pokušavao, jednostavno nije funkcionisalo.

Zatražio je sastanak, i 21. kontakt se desio u 0.2h i 6m 27 maja 1975 god.

Majer: Do sada su samo postojali zahtjevi upućeni k meni, u kojima se tražilo da vas vidim i razgovaram sa vama. Kada sam kod kuće, ne odvajam se od pisaće mašine, kucajući poruku koju mi je Arahata Athersata dao. Moja žena je zaspala, otprilike, prije jedan sat, tako da sada mogu otići, ne smetajući nikome.

Mnogo sam razmišljao o onome što ste mi rekli, ali jednostavno ne pronalazim način da riješim situaciju. Sve mi oduzima previše vremena, kontakti s vama, zatim izvještaji o kontaktima koje mi naknadno šalžete, svi zadaci i zahtjevi koje obavljam za vas, a sada još i pisanje Arahatove poruke. Sve ovo skupa je doista previše, i ja jednostavno više namam vremena kako bi zaradio dovoljno za život moje porodice i mene...

Već sam vam jednom rekao, ja živim na zemlji, na kojoj sve predstavlja materijalno dobro, a ne na nekom mjestu u raju.

Vi vjerovatno pretpostavljate da je jednostavno, poredeći moj sa vašim životom, dok u suštini treba da znate, da ovdje život zavisi još uvijek od finansija.

Semjase: Naravno, jasan mi je vaš problem, ali pitanje o kome govorite i dalje nije takve prirode da bi bilo „okićeno“ tugom, kako ga vi predstavljate. Moguće je da jedan dio ovih problema uzrokuje sami sebi, jer bi trebali pronaći dobre prijatelje koji će vam pomoći. S druge strane, širenje istine je oduvijek bilo povezano i prožeto problemima.

Razmislite o onima koji su govorili o istini u prošlim vremenima, i koji su prevazišli probleme slične vašim... I naposljetku, zašto izražavate vaše misli u ovom smjeru?

Majer: Zašto?...Smatram to čudnim pitanjem od vas. Zar ne mislite o činjenici, da moram prehraniti i održavati u životu moju porodicu?

Ja jednostavno ne mogu dopustiti da mi žena i djeca budu gladni, a tu su i druge stvari, koji mi svakog mjeseca pričinjavaju probleme. Ja moram platiti tekuće troškove domaćinstva, telefon, struju, osiguranje i drugo...

Semjase: Nisam razmišljala o ovim problemima, jer je takva vrsta problema za nas čudna i nevjerovatna. Pod ovakvim okolnostima, možda je bolje ako neke stvari malo prolongiramo i odložimo, te ih nastavimo za nekoliko godina.

Majer: To bi bilo dobro Semjase, ali vi ne razmišljate da ja starim i da neću živjeti vječno kao jadni mali zemljanin.

U daljem razgovoru razmatrali su mogućnost, da vanzemaljci donesu Majeru kristale, koje bi prodao i dobio novac, ali i prirodu radijacije koja se nalazi u kristalima.

Ukoliko vam ovo, trenutno, izgleda želja za novcem, moramo vas podsjetiti da u momentu,

kada je Majer iznosio ovaj problem vanzemaljcima, niko nije čitao ove bilješke. Pokušali smo se staviti u njegovu poziciju, u kojoj je bio u to vreme. Radio je kao noćni čuvar u to vreme, i veoma brzo su mu kontakti počeli oduzimati previše vremena, i danju i noću, tako da je izgubio ovaj posao.

Do tada je ostvario 21 zabilježen kontakt, dok ih nekoliko ostaje nezabilježeno, a takođe fotografisao 9 događaja, sve u 4 mjeseca.

Takođe ne treba zaboraviti da su se ovi događaji dešavali na različitim mjestima, gdje su neka veoma nepristupačna, te je gubio mnogo vremena kako bi na njih stigao svojim mopedom. Njegovi prijatelji i saradnici su takođe dolazili svaki dan, trudeći se da prate njegov rad, a pored toga je morao i zapisati stotine stranica bilješki o događajima.

Tu su bili i troškovi filmovanja, kao i razvijanja velikog broja slika, zalihe i dodatni troškovi namjenjeni posjetiocima, kao i troškovi odlaženja na razvijanje filma, susrete sa vanzemaljcima, a uz sve to i održavanje odnosa u kojima njegovi prijatelji ne bi postali nestrpljivi i ljuti u saradnji. Došli smo do stava da su njegovi razlozi bili dobro opravdani.

22. kontakta 28. maja 1975 god. Majer je ponudio određeno rješenje, vezano za oblik bilješki sa kontakata, koje je želio poboljšati u budućnosti.

Majer: Želim s vama razgovarati o nečemu, što smo već razmatrali ranije. Poslije kontakata, vi mi šalžete našu konverzaciju. Šaljete mi samo glavni dio razgovora, dok istovremeno nikad ne dobijam završnicu, odlazak, privatne stvari, kao ni početak kontakta. Početak, kraj i čisto privatne stvari možda nisu važne ljudima, niti ovoj misiji, ali smo razgovarali o činjenici da neke stvari mogu biti interesantne mojim saradnicima.

Ovdje mislim na one stvari, koje se ne tiču moje obaveze tajnosti. Da li je ovo moguće promjeniti.

Semjase: Ukoliko je to vaša želja, može se omogućiti, ali ne želim da vam pravim probleme dodatnim radom. Neke stvari, privatne prirode, o kojima smo razgovarali, u suštini i ne pripadaju ovim izvještajima, a određene djelove je uopšte nemoguće razotkriti, ali vam mogu slati ostale materijale.

Majer: Moram se složiti, ali ću veoma rado prihvatiti ovaj dodatni posao.

Semjase: Kako želite, po ovom pitanju ću udovoljiti vašim željama.

Majer: Hvala vam Semjase. Možete li mi objasniti, zašto tokom naše misaone transmisije ne dolazi do ponavljanja bilo koje riječi ili rečenice? Često imam velike probleme tokom pisanja, jer vi jednostavno nastavljate diktirati, ne ponavljajući niti jednu riječ. Izvještaj koji mi šalžete ulazi u moju svijest, jednako kao da razgovaramo.

- Svjedoci koji su posmatrali ovaj događaj kažu, da pisanje teče veoma brzo i neprekidno, sve do kraja poruke.

Zatim je slijedila serija argumenata i kontra-argumenata, vezanih za tajenje određenih informacija, kao i Semjasinih sugestija, da određene informacije moraju biti izbrisane iz Majerovog uma. On bi postao prenapregnut, te bi pretio slom, ukoliko bi u sebi zadržao toliku

količinu podataka. Na kraju je postignut kompromis kojim se detaljno bavi preliminarni izvještaj.

23. kontakt, 3 juna 1975 god, se sadržao od diskusija o zakonima i kaznama, sa pojašnjenjem, zašto je prirodni zakon vječan, a institucionalni zakoni i kazne promjenjivi kao i vrijeme. Kako civilizacija napreduje, tako i forma kazne postaje humanija.

Majer: Odlično, ali naša vrsta na zemlji je i dalje previše udaljena i korumpirana za takav oblik.

Semjase: To sam vam već rekla ranije.

Majer: Tokom vašeg objašnjenja, kroz glavu su mi prošle određene misli. Dali je moguće da je u drevnim vremenima i zemlja, takođe, služila kao planeta za egzil?

Semjase; Naravno, vaša pretpostavka je tačna. U drevnim vremenima različita bića su bila protjerivana sa različitih svjetova u ovom univerzumu, i usmjeravana na zemlju. Tu je bilo i pripadnika naše rase...

Zatim su razgovarali o načinu izražavanja ljubavi i međuljudskih odnosa između bića, različitih stadija inteligencije i duhovnog razvoja, te Semjase pomenu, kao i ranije jednom prilikom, da inteligencija može biti razvijana i vještački, pa tako i duhovna priroda bića.

Majer: Ipak, još jedno pitanje Semjase. Koliko je brojna vaša vrsta?

Semjase; Na ovo pitanje vam mogu odgovoriti, ali vam prvo moram objasniti da smo mi, zapravo, povezani u Federaciju, koja zahvata veći dio kosmosa. Ovoj federaciji pripadaju različiti sunčevi sistemi, a totalna suma stanovništva, iznosi blizu 127 milijardi. Tu su, pored toga, i druge inteligentne forme života koje su brojno nemjerive, a takođe i ljudska bića, koja su nam nepoznata, ili s kojima jednostavno nemamo komunikaciju.

Tokom 24. kontakta 7. juna 1975 god. Semjase se bazirala na prirodu znanja i mudrosti unutar evolucije.

Semjase: I dalje postoje stvari koje vam želim reći... Sva istina i znanje o dešavanjima u trenutnoj epohi se čuva, ali može biti i zaboravljeno od strane zemaljskih bića, i kao i istina, znanje, mudrost, ljubav i moć duha, su nepromjenjivi i konstantni, isti u sadašnjosti i budućnosti. Drugim rječima istina, znanje, mudrost i drugo, jednostavno mora biti sastavljeno u cjelinu. To znači, da ono što trenutno postoji mora biti ponovo sastavljeno da bi vodilo ka budućnosti, te da bi se počelo sa evolucijom. Vi shvatate značenje evolucije kroz razvijanje i stvaranje osjećaja za nešto što već postoji, ali se mora dalje razvijati, a što zapravo u duhovnom smislu znači podizanje iz samosvjesti ka svijesti. Značenje svega ovoga je davno izgubljeno za vas, tako da pokušavate istražiti i razviti ono što još ne postoji.

I baš zato što je smisao evolucije izgubio svoje značenje, ljudi žive pod lažnim utiskom da je potrebno evoluirati kroz razvoj materijalnog. Duša shvata samo one stvari koje su povezane kroz materijalno postojanje i materijalno tijelo u kom žive. Tako vi shvatate stvari, ali je suština i istina sasvim drugačija.

Tokom nebrojenih budućih života duša mora dalje istraživati, mora tražiti i mora naći. Zato čovjek mora skupljati znanje i iskustvo, a zatim ih sastavljati u cjelinu. Pošto duša nastavlja postojanje nakon smrti tijela, i egzistira u sferama života „drugih svjetova“ kompletno njeno funkcionisanje je rezultat postignutog u drugim životima, a sve je u suštini smješteno unutar onoga što zovemo podsvjest. Po preuzimanju ljudske forme života, stečeno znanje se nalazi u podsvjesti. Ono mora polako evoluirati unutar ljudske forme života, kako bi u novim lekcijama pomoglo u postizanju i razvijanju novih sposobnosti svijesti...

Majer: I dalje vam želim postaviti još jedno pitanje. Kakva je situacija sa Marsom i Venerom, kao i ostalim planetama?

Semjase: Tamo postoje stvarne forme života, ali su potpuno drugačije od shvatanja ovozemaljskih bića. Ali, pošto o Marsu govorite proteklih dana, ja sam tamo bila i pronašla nešto lijepo, a to sam donijela ovdje sa sobom. Radi se o velikom komadu rubina na kome sam radila tako da sada ima perfektan oblik. (daje rubin Majeru.)

Majer: Hvala mnogo Semjase. Ovo je prelijepo.

Semjase: Naravno, ali zadržite ga za sebe. Slijedeća stvar koju ovdje imam je komadić sa mog rodnog svijeta koji je prijatelj donio. Taj komadić donosim zbog želja vaših prijatelja i možete im ga dati.

Majer: Mnogo hvala još jednom Semjase. Sigurno će biti oduševljeni. Ako bi ste mogli za moju ličnu kolekciju donijeti još jedan komad emeralda.

Semjase: Naravno, ali ga neću donijeti u čistoj formi kao i druge stvari velike vrijednosti. To je iz razloga vaše materijalističke forme života na zemlji.

(Vanzemaljac daje Majeru dijamant kao i ranije koji je prodao zbog potrebe za novcem, a što mu je donijelo određene nevolje sa vlastima jer nije imao račun niti bilo koji dokaz kojim bi dokazao odakle mu)

Majer: Razumijem, ali kako bilo zahvalan sam vam. Sada moram poći jer je put do moje kuće veoma dalek, a u dvanaest sati moram obavezno biti kod kuće...

Dvadeset drugi kontakt desio se 16. juna 1975.g. Majeru je prvo savjetovano da zbog novog razvoja situacije načini određene korake, jer će demonstracija biti modifikovana. Takođe mu je savjetovano da privuče pažnju i da informiše javnost o važnim stvarima na koje treba obratiti pažnju. To se ogledalo u sve većem uništenju ozonskog omotača koji je uništavan sve više i više. Savjetovali su mu takođe da pripremi flejer i da ga pošalje novinama i drugim medijima i kroz njega upozori na pomenute opasnosti. Takođe je upozoren da se atomska opasnost u mnogome povećala.

Majer: Semjase vi možete ponekad govoriti tako olako. Kao prvo sve što ste rekli i što sam zapisao je preoštro. S druge strane, uvijek postoje blesava pitanja kao zašto ne učestvujete finansijski? Zapravo, ponekad bih mogao zaplakati i zavapiti jer to smatram potpuno nerazumnim. Ponekad sam mislio da sve odbacim i nastavim normalan život, jer onda bih bio

daleko od finansijskih problema, a ne bih dobijao odgovore na nelogična pitanja.

Semjase: Izvršenje zadataka je pod vašom kontrolom i zavisi isključivo od vaše volje. Ako se želite povući bilo bi mi žao, ali s druge strane mi vas ne tjeramo na bilo kakvu saradnju i slobodni ste da napravite svoju ličnu odluku. Razmislite kako bi bilo da samo nekoliko zemaljskih bića ima sličnu šansu, a i među njima postoje oni koji nemaju dovoljno snage da se odupru materijalnom. Kao ljudskom biću vaša je dužnost da saopštite sve što znate kako bi pomogli bićima koja vas okružuju. Od početka ste znali da će biti teško i da vam drugi neće trčati u pomoć. Mislím da vi razmišljate olako i prerano donosite zaključke..... Imam.....

Majer: Govorite prebrzo...

Semjase: Molim vas pustite me da dovršim, jer vidim da se ljutite, jer pomoć koju vam dajemo nije onolika koliko ste očekivali. Nema potrebe za ljutnjom...

Vaša zemaljska bića moraju prvo naučiti. Kao pomoć, prvo vam želim objasniti da trebate što slobodnije i čvršće pristupiti svakoj jedinki kako ona ne bi donijela negativnu odluku. Imali ste tešku pripremu. Ali, takođe treba da znate da i vi treba da pripremite one koji će doći poslije vas. O svemu morate razmisliti veoma pomno i duboko sve dok ne donesete pravilnu odluku... Na nelogična pitanja koja se tiču finansijske pomoći vaši sljedbenici treba da razumiju da mi uopšte ne razmišljamo o materijalnom kao vi na zemlji i da to ne možemo čak i ako bi željeli, tako da ni u kom slučaju ne možemo zadovoljiti vaše finansijske potrebe koje vi nazivate novcem...

Treća veoma važna stvar je da mi sebi nećemo dozvoliti da budemo isprovocirani vašim govorima i pitanjima, jer je zemlja naš dom, a ne vaš i da sve dok smo ovdje mi samo želimo da pomognemo zemaljskom čovjeku u njegovom razvoju, ali to je obaveza koju smo sami odlučili izvršiti i ne izvršavamo je zato što prosto „moramo.“ Naša misija je oblikovana kao svojevolumni volonterski rad. To je ono što naša strana predstavlja, a vi s vaše strane kao ljudska bića morate doprinjeti procesu, kroz svoj rad...

Zemaljska bića se moraju izdići ka određenoj obavezi, i uraditi određene stvari za dobrobit sebe. Pogrešno je od zemaljskih bića što traže pomoć, a ne žele doprinjeti stvari koja se isključivo njih tiče. Ako se zemaljska bića ponašaju po principima prema kojima je bolje uzimati nego davati, tada se nikada neće osloboditi malicioznog egoizma.

Majer: Ovo mi je potpuno jasno Semjase, ali i dalje ima pitanja. Ja želim....

Semjase: Nažalost, neću prihvatiti vaša pitanja ovaj put, jer sada moram da uradim određene stvari, a vi pitanja možete postavljati slijedeći put...

Majer: Naravno, kako želite. Možete li mi ipak reći ili malo bolje pojasniti, vremenski, vezano za demonstraciju o kojoj smo govorili?

Semjase: Već sam vam rekla da to neću uraditi iz određenih razloga koje vam ne želim objašnjavati. Događaj će se desiti onda kada ja odem na neko vrijeme.

(U zaštićenom dijelu u jednom od ranijih Majerovih kontakata njemu je dat popis štete na ozonskom omotaču koji okružuje zemlju, a što je rezultat trenutne tehnološke ere. O ovome je

detaljno saopšteno na strani 56 preliminarnog izvještaja o istrazi. Ali, pošto je izvještaj o kontaktima bio zaštićen u tadašnje vrijeme Majer je zamoljen da iznese cijelu stvar pred profesora Majkla Mekelroja sa Harvardskog univerziteta u SAD-u, za koji Plejadijanci kažu da je jedan od najnaprednijih istraživača o ovoj temi.

Oni dalje kažu, „ova i naredne poruke će biti veoma važne za preživljavanje svih formi života na zemlji...“

Majer je sada upućen da privuče pažnju kako ova poruka o opasnosti ne bi ostala nezapažena. To je jedan od razloga zbog kojih su vanzemaljci odlučili da izlože svoje brodove pred svjedocima. Ta poruka je bila toliko važna da smo odlučili da je ponovimo i ovdje.

„Mnogo desetina godina mi proučavamo sve faze vašeg svijeta. Besmislena izmjena se nastavlja. Kroz nju i razvitak veoma opasnih stvari. Već mnogo godina dešavaju se i opasne promjene u vašoj stratosferi koje vode prema smrtnoj opasnosti svog zemaljskog života. Povećanje štete na ozonskom omotaču unutar stratosfere je uzrokovano konstantnom proizvodnjom razornih hemijskih supstanci koje u vidu gasa odlaze u stratosferu i uništavaju ozonski omotač. Posebno destruktivan je gas broma koji odlazi u jonosferu i polako je nagriza. Do sada zabilježena šteta je 6,38 procenata.

U ovom procentu nastala je šteta za sve forme života i one počinju mutirati. Ovoliki procenat je dostignut za samo šezdeset godina. Posebno ističemo efekte gasa broma, supstance koja polako uništava ozonski omotač kao što je pomenuto. Baš zbog toga, sve više i više ultraljubičastih zraka sa sunca dolaze a zemljinu atmosferu. Oni će uticati na sve forme života. Na preko dvadeset različitih tačaka ozonski omotač je već opasan. Na tri različite površine šteta je tolika da bi moglo doći do kompletnog sloma za samo nekoliko desetina godina, ukoliko se proizvodnja i oslobađanje štetnih faktora ne zaustavi. Ako se ovo ne spriječi na bilo koji način, rupe će biti otvorene po ovom zaštitnom štitu i ultraljubičasti zraci će prodirati unutar vaše atmosfere proizvodeći laganu i mukotrpnu smrt kompletnog života. Sve što prođe kroz nezaštićenu površinu unutar rupa biće uništavajuće.“

„Oslobađanje štetnih hemijskih supstanci dolazi najviše iz motora sa unutrašnjim sagorjevanjem, ali i kroz procese uništavanja materija svih vrsta, dijeljenja atoma i svih procesa poput navedenih. Proizvodnja štetnih elemenata je masovno povećana od 1945.g.. Uništavajući hemijski gasovi se takođe oslobađaju kroz stvari koje koristimo u svakodnevnom životu, pa tako i svaki dezodorans oslobađa gas broma i ostale hemikalije. One se dižu u stratosferu i lagano ali sistematski je uništavaju.“

„Istraživači i naučnici iz nekoliko zemalja su otkrili ovu štetu na ozonskom omotaču koja je uzrokovana hemikalijama, a posebno bromovim gasovima. Ali sada, kroz njihovu nemjerivu želju za moći pokušavaju iskoristiti ovo znanje proizvodeći ga tehnički za potrebe ratova. Nedavno su pripremali izgradnju raketnog tijela koja bi nosila ove štetne bromove supstance visoko u stratosferu gdje bi trebale eksplodirati, a što bi proizvelo ogromne rupe u ozonskom omotaču koje bi propuštale ultraljubičaste zrake u atmosferu. Takve rupe moguće je zatvoriti, ali veoma sporo i za ovaj proces bi bilo potrebno stotine i stotine godina. Rupa u zaštitnom ozonskom omotaču neće štetiti samo određenim oblastima. Ona će nanijeti štetu mnogo šire. Vaši naučnici su svjesni situacije, ali populacija u cjelini – nije.“

„Dužnost vaše grupe je da privučete pažnju vlada i naučnika i pokušate ih učiniti svjesnim opasnosti i potrebe za kontrolom. To je u interesu cijele zemaljske nacije, ali i svih formi života na zemlji. Potrebno je napraviti dogovor između svih zemalja kako bi se zaustavilo ovo smrtonosno ludilo. O ovom pitanju upućujem vas na Majkla Mekelroja sa Harvardskog univerziteta u SAD-u koji je jedan među najboljim istraživačima i najveći autoritet na ovom polju.“)

Edvard Majer je napravio kopije ove poruke i jednu od njih poslao Majklu Mekelroju na adresu koju je dobio od vanzemaljskih posjetilaca. Nikada nije dobio odgovor od profesora, ali mu se ni pismo nikada nije vratilo. Kopije je takođe poslao generalnom sekretaru UN-a i različitim odjeljenjima unutar vlade u njegovoj rodnoj zemlji, kao i različitim novinskim agencijama. Niko od njih nikada nije odgovorio niti je pokušao da učini bilo šta.

U odgovoru na Majerovo podpitanje vanzemaljci su dali slijedeću informaciju: Industrijski gasovi su teški i podižu se polako. Nekima su čak potrebne godine kako bi došli do ozonskog omotača. Oni se lijepe za ozonski omotač mijenjajući njegovu hemiju kao i težini, a zatim lagano padaju na površinu zemlje noseći sa sobom i dijelove ozonskog omotača. Ovo se dešava sve od početka koje se na zemlji naziva industrijsko doba, ali je znatno povećano rapidnim razvojem industrije i dodatnim zagađenjem koje je produkt vozila svih vrsta, a najviše putem aviona.

Ovo je rečeno Majeru rane 1975.g. i tada su rekli da je gubitak ozonskog omotača prisutan u mjeri od 6 posto ne računajući opasne gasove koji su se u to vrijeme uzdizali, a od kojih će nekima biti potrebne godine da dođu do svog cilja. Oni su procijenili da ukoliko budemo sposobni da zaustavimo svo zagađenje u to vrijeme, gasovi koji su se trenutno uzdizali bi uništili jonosferu još za 10 procenata, a što je sasvim dovoljno da proizvede mutacije sveg živog.

Ali mi nismo stali. Nismo čak ni obratili pažnju na upozorenje. Razmotrite sada sledeće informacije, koje su preuzete iz „Naučnih novina“ 1986 g.: „Ozon, atmosferski hemijski štit, koji štiti ovozemaljski život od štetnih ultraljubičastih zraka, ima svoju naučnu i političku istoriju. Bitka se vodi zbog Hloro-floro-karbona, kao i drugih hemijskih supstanci, koje se ubacuju u atmosferu, primarno od strane čovjeka. Predviđanje je da će, kao rezultat, šteta na Ozonskom omotaču u narednom vijeku dostići od 3% - 18% procenata, a naučnici povodom toga razmišljaju i rade na kompleksnosti atmosferske hemije.,,

„Ali pošto istraživači imaju nedostatak podataka o godišnjim promjenama u globalnoj ozonskoj hemiji, nisu uspjeli primjetiti da je koncentracija Ozona iznad Južnog pola, tokom oktobra počela padati drastično oko 40% , od sredine 1970 g. „

„Naučnici sada poznaju Ozonske rupe, koje se prostiru diljem čitavog kontinenta Antartika, i koje se šire više, i više, svake godine.,,

„ Ovaj efekat je totalno neočekivan, kaže atmosferski naučnik Ričard Stolarski iz NASA svemirskog centra u Merelendu. Najbitnije pitanje sada je, da li želimo spriječiti značajne promjene ozonskog omotača, ili je to samo jedan izoliran naučnički pokušaj.“

„ O hemiji unutar ozonskog omotača skorašnji NASA izvještaj zaključuje da istraživači sada izvode posmatranje u cilju pronalaženja tragova drugih gasova, pored CGCA, kao što su Metan, Azotov oksid i Ugljen monoksid, koji se stalno povećava na globalnoj skali. Naučnici sada shvataju da ovi gasovi djeluju na hemiju Ozona, a što doprinosi globalnom zagrijavanju planete. „

„ Izvještaj, na kome je angažovano 150 naučnika iz 11 različitih država, zaključuje: Ono što znamo o Ozonu, uz tragove gasova i klimatske probleme, nas navodi da shvatimo da povećavanje koncentracije gasova unutar atmosfere, bez kontrole, vodi ka uništavanju okoline.

Taj izvještaj je praćen uz 6 karti u koloru, koje je napravio „TOMS“, satelit na polarnoj orbit „NINM BUS 7“ koji je lansirala NASA 1978 g. tri godine nakon Plejadijanskog upozorenja. Karte jasno pokazuju, kroz šest kolona, povećanje veličine Ozonskih rupa na Južnom polu od 1979 do 1984 g. Ako ovo nije upozorenje, onda to ništa nije...

Prije nego što se vratimo našem originalnom „vanzemaljskom tekstu“, iznenadno osjećamo potrebu, da nastavimo razmatrati pitanje štete na Ozonu, jer je samo 2 mjeseca poslije ovog članka, problem postao još od veće važnosti. Sada izgleda da su naučnici i iznenađeni i nesigurni sopstvenim saznanjima, prema kojima mogu potvrditi najgore. Rupa na ozonskom omotaču je veća od površine SAD-a. Sledeći članak se pojavio u listu „REPUBLICA“, iz Feniksa, od 10. o8. 1986 g. Molimo vas obratite pažnju na imena uključenih naučnika.

„NAUČNIČKI CILJ - PRONALAZENJE UZROKA OZONSKIH RUPA“
Od Džejsa Glajka - Njujork Tajms.

„ Atmosferski naučnici se bore da objasne jednu od najvećih misterija, koja im se ikad ukazala: Potencijalno opasne rupe unutar ozonskog omotača nad Južnim polom. „

„ Razmatrajući seriju teorija, kojima su bili nezadovoljni, naučnici pripremaju završnicu za rijetku istraživačku ekspediciju, u kojoj će odletiti na Antartik sledeće nedelje.“

„ U isto vreme, biolozi izvještavaju o mogućim opasnostima za ljudska bića i život unutar okeana, i pored malog povećanja ultra ljubičastog zračenja koje ozonski omotač zaustavlja.“

„ Kada je Ozon tanak, ultraljubičasta zračenja dopiru do tla i drastično povećavaju mogućnosti pojave raka kože. Prvi izvještaj Britanskih naučnika, iz marta 1985 g. nije urokovao preveliko uzbuđenje dijelom jer je Britanski tim na Antartiku bio sastavljen od nepoznatih među atmosferskim naučnicima.“

„ Ali kasnije, prošle godine, naučnici NASE su putem satelitskih podataka potvrdili Britanska saznanja i u kazali na veličinu rupe. NASA naučnici su bili toliko iznenađeni da su nekoliko puta analizirali kompjuterske podatke, jer kompjuter nije bio programiran da prihvati podatke o tolikim devijacijama, tako da su mislili da se radi o greški.“

„ Isto kao što zemljotres može proizvesti vulkanske aktivnosti, tako i ovo može biti upozorenje za nešto gore, kaže Marc Schoberl, NASA naučnik iz Grembelta. Ovo može voditi ka

granicama nečega većeg i može se proširiti ne predjele koji su više naseljeni, ali mi sada ne znamo mnogo o tome.“

„Dok se ekspedicija za Antartik pripremala za odlazak, razvijale su se nove teorije, suštinski špekulativne i neubjedljive. Neke koriste lance hemijskih reakcija kako bi povezale razvoj širenja rupe, koji je već posmatran, dok druge objašnjavaju rupe kroz termin cikličnog atmosferskog procesa, koji nema nikakve veze sa gasovima koje čovjek oslobađa kroz industriju.“

„Atmosfera iznad Antartika je najhladnije mjesto na zemlji, 15 do 20 stepeni je hladnija nego nad Sjevernim polom. Do razlike dolazi zbog asimetrije u toku atmosferskog vremenskog sistema. Neki stručnjaci za klimu misle da su obična dinamička kretanja talasa i ciklona u višoj atmosferi uzrokovala rupe. Na primjer, jedna veća količina zraka iznad pola bi mogla razmaknuti omotač stasofere, zamjenjujući ga sa supstancama iz nižih slojeva.“

„Takva objašnjenja upućuju, da su rupe dolazile i prolazile, tokom prošlosti, samo tada nisu mogle biti izmjerene. Čak i kad bi bilo tako, da bi bilo ubjedljivo, takvo objašnjenje mora dati odgovor na pitanje: „zašto sada“? Jedna od teorija vezuje rupu sa vulkanskim aktivnostima, unutar polarne atmosfere. Druga teorija, ukazuje, da je opisana dinamika mogla biti uzrokovana promjenama u sunčevoj aktivnosti.

„Džeri Mahlman, direktor geofizičkog laboratorija iz Prinstona, jedan je od onih koji se opredjelio za dinamičko objašnjenje, ali ipak misli da sve trenutno postojeće teorije imaju manjkavost nedostatka dokaza. Rupe ukazuju na ono što dolazi, a što možemo vidjeti i kroz postojeće kompjuterske modele korištene da bi se napravila predviđanja o zamaljskom sistemu, ali iz čega ne slijedi, neophodno, potvrda o najgorim ozonskim upozorenjima kroz zadnju deceniju. On sa sigurnošću tvrdi da će se nivo ozona obnoviti ove godine.“

„S druge strane, EL Roje je više privržen Harvardskim objašnjenjima. Gasovi koje čovjek koristi slamaju Ozon, a među njima najviše Hlorin, ranije oslobađan iz konzervi spreja, i kroz većinu industrijskih procesa. Mc Rojova teorija počiva još i na Brominu, gasu koji je mnogo rijedi i koristi se u specijalizovanoj vatrogasnoj opremi. Posmatrajući kroz hemijsku reakciju on tvrdi, mala količina Bromina proizvodi velika oštećenja na Ozonu, ali ako je ova teorija tačna, onda bi bilo efektivnije kontrolisati Bromin, nego Hlorin.“

„Sve teorije daju specifična predviđanja o polarnoj atmosferi, koju bi mi trebali testirati kroz ovu ekspediciju na Antartiku, objavila je „NACIONALNA FONDACIJA ZA NAUKU“.

„Znate li koliko uzbuđenje ovo uzrokuje u naučnim krugovima, ali i u industriji i vladi, kaže Cicerone iz „NACIONALNOG CENTRA ZA ATMOSFERSKO ISTRAŽIVANJE“, ali do sada samo oni ljudi, koji su sigurni u sebe ne ubjeđuju svoje kolege. Većina ovih teorija će se pretvoriti u prašinu.“

„13 istraživača će se pridružiti još njima 130-orici koji provode zimu u Mc Murdo bazi. Oni će lansirati seriju od 33 balona sa visoko osjetljivom opremom za mjerenju u atmosferi, uz šta će koristiti i posebne instrumente na tlu, uključujući različite spektrometre, koji su u mogućnosti zabilježiti različite hemijske produkte, čije je postojanje predviđeno opisanim različitim

teorijama. Spektrometri mjere i uticaj valova sunčeve svjetlosti i mjesečine na atmosferu.

„Naučnici koji dolaze sa državnog univerziteta iz Njujorka, univerziteta Vajominga, NASA laboratorije iz Pasadene i nacionalne laboratorije za okeane i atmosferu. „

„ Ovo je jedna od najizazovnijih stvari, koju ćemo ikada imati priliku proći, u atmosferskoj hemiji, kaže vođa ekspedicije Suzan Soloman Iz aerolaboratorije. Šta god da je uzrok, mi ga moramo shvatiti, jer mijenja Ozon u neočekivanim razmjerama. Nikada do sada nismo vidjeli ništa poput onoga što ćemo iskusiti na Antartiku.“

„ Njena teorija, takođe forsira prirodne procese kroz hemiju oslanjajući se na neke komplikovane interakcije Hlorina i svjetlosti.“

„ U međuvremenu, biolozi su počeli istraživanja, još od 1970 g. kakav je uticaj ultraljubičastih zraka na žive organizme. Najskoriji rezultati su objavljeni na konferenciji u Vašingtonu, i pokazuju uticaj na planktone, i ljude. Dobro je poznato da ultraljubičasti zraci uzrokuju rak kože kod ljudi. Dužina valova propuštenih kroz Ozon, je dužina apsorpcije od 1w. Kada je radijacija apsorbovana, pretvara se u toplotu, koja može oštetiti ćelije.“

„ Organizmi koji žive uz površinu okeana mogu biti ubijeni u toku jedne minute povećanjem ultraljubičaste svjetlosti. Naučnici su testirali ove efekte koristeći lampe podešene na kratku dužinu talasa, poput lampi korištenih u solarijumima, a takođe i lasere, podešene na precizne frekvencije.“

• Kada je poruka o uništenju jonosfere prenesena Edvardu Majeru od vanzemaljaca, rečeno mu je da je direktno prosljedi prof. Majklu B. El.Roju sa Harvardskog univerziteta, zašta su mu oni obezbjedili adresu, ta je on poslao pismo.*

• Sada dolazimo do veoma čudne situacije. Sve što se dešava je bilo predviđeno, i uzrokovano od strane čovjeka, ali kad smo doživjeli neuspjeh kroz ignorisanje stvari koje radimo sami sebi, vanzemaljska bića su došla da nas upozore, a upozorenje je ostalo daleko od naših ušiju, i šteta je učinjena, a opasnost od nje je nepovratna. Ako ovo nije upozorenje, ništa nije...

Zapamtite da smo bili upozoreni još 1975 g. i da nam je sve tada rečeno od strane vanzemaljskih posmatrača.

U 26. kontaktu , 18 juna 1975 g. koji se desio rano ujutro razgovor je bio prožet interesantnim informacijama. Semjase je otvorila razgovor.

Semjase: Nažalost, duži razgovor nije moguć jer sam obavezna ispuniti specijalni zadatak, tako da u sledećem vremenu neću moći kontaktirati sa vama tako često.

Majer: Da li još uvijek odlazite?

Semjase: Ukoliko mi je to naredeno, ali ne napuštam vaš sunčev sistem.

Majer: Šta se trenutno događa sa demonstracijom?

Semjase: To ne utiče na moj put, prije kog želim da izvedem demonstraciju.

Majer: Da, mislio sam da je ovo dogovoreno.

Semjase: Trenutno ne moramo žuriti, a moj novi zadatak me vodi, ne tako daleko, na neke planete u vašem sistemu, kao i na Mjesec. Sve je u vezi sa događajem koji se desio od našeg posljednjeg susreta...

• Obzirom da smo mi primili i preveli za izdavanje ovaj materijal, postali smo umiješani u istragu NLO događaja u koja su uključena neka vanzemaljska bića, koja izgleda imaju baze na Mjesecu, koje se postavljaju svake 2 godine, i koriste oko 6 mjeseci, a zatim oni odlaze na period od 18. mjeseci nakon čega se ponovo vraćaju. Ovaj krug događaja smo mogli primjetiti do sada. Pogledajte UFO ABDUCTION AT MIRASSOL, od Dr. Waltera K. Buhlera.*

U razgovorima o svemirskim projektima Majer je istraživao da li su vanzemaljci umiješani u ove projekte, i dobio odgovor.

Semjase: Naravno, ali mi nismo sami. Pratili smo čitav razvoj, a takođe i uticali kroz određene mjere. S druge strane, morali smo se mučiti kako bi eliminisali različite probleme, i na taj način pomogli da projekat ne propadne.

Majer: Znači, ipak izgleda da ste se po nekad i mješali u određene stvari....

Semjase: Naravno, ako to želite posmatrati s te tačke.

Majer: Samo sam to rekao tako... Ali postoji nešto evidentno, jer ste upravo napravili čudan komentar, da vi niste jedini koji se uključujete u ovaj proces. Takođe, postoje stvari koje krijete od mene, i to ne samo sada. Već neko vrijeme sam primjetio ove tajne, gdje je uvijek izgledalo kao da čekate na moje pitanje.

Semjase: Zar ne možete zamisliti o čemu se radi?

Majer: Imam određene pretpostavke.

Semjase: Onda mi ih recite.

Majer: Ja nisam glup, ali s druge strane bi moglo izgledati kao da pravim budalu od sebe.

Semjase: Iznenada vas je strah, što vam je stvoren nepoznat osjećaj, i ne priliči vam.

Majer: Uхватili ste me, a znate, veoma dobro, da mi strah nije stran, dok vi imate nepoštenu prednost.

Semjase: Naravno.... Ali ja moram da budem nepravedna.

Majer: Dobro, zaključio sam sledeće:

Već duže vreme pretpostavljam da pored vas postoje i drugi vanzemaljci, ali koji imaju drugačije želje i nade, svaki za sebe. Ova stvorenja mogu biti strana vašoj rasi, ili bar neka od njih, dok su drugi možda i nastali od vas.

Semjase: Nastavite...

Majer: Mislim da svi vanzemaljci koji se miješaju u život na zemlji, nemaju najbolje namjere prema nama, ali to rade skriveno, i pitanje je zašto im vi to dopuštate.

Semjase: Svaka forma života, prema svom načinu postojanja i razmišljanja, radi određene stvari, a nama nije dozvoljeno da se mješamo izuzev ukoliko je to neophodno za preživljavanje, i baš zato nam je dozvoljeno da vas samo učimo, ali nastavite...

Majer: To objašnjava vaše ponašanje, i ja prepoznajem u svemu logiku... Počevši od pretpostavki da određeni vama strani oblici života dolaze na zemlju svemirskim brodovima i pokušavaju da utiču na način života, na različite načine, a takođe sumnjam da postoji jedna ili više grupa, potomaka vaših predaka, koji se nisu vratili vama, i baš zbog toga žive na isti način kao vaši drevni preci, te utiču na različite forme ovozemaljskog života, a takođe i na zemaljske ljude. Sve što sam rekao mi ukazuje da mi niste rekli potpunu istinu, iako smo razgovarali o

ovim stvarima nekoliko puta.

Semjase: Nikad vam nisam rekla ništa izuzev istine.

Majer: Dobro, onda mi dopustite da se izrazim na drugi način, a vezano za ovu problematiku, gdje ste mi vi rekli samo polovinu istine.

Semjase: Vaše objašnjenje je tačno.

Majer: Veoma ljubazno od vas, ali zašto mi to niste rekli ranije?

Semjase: Tada još niste bili zreli za to. U vašim pretpostavkama ste u pravu, jer postoje i druga bića na zemlji pored nas. Takođe postoje i grupe koje potiču od naših drevnih predaka, koje su došle ovde, a posjećuju i druge svjetove, i oni i dalje žive starim načinom života. Oni pokušavaju da utiču na forme života, a posebno na zemljanine, u skladu sa svojim ubjeđenjima, kao što su se i njihovi preci pojavljivali u obliku bogova...

Po pitanju navedenog, Majeru je objašnjeno da postoji važna doktrina, vezana za mir i preživljavanje, unutar Stvoritelja. Ni jednom biću nije data primitivna moć autoriteta i dominacije nad drugim (dok je zemaljski čovjek najbliži da se izabere na ovakvu poziciju), i svi egzistiraju podjednako unutar Stvoritelja.

Kad god neko, ko je moćniji, odluči da vlada drugim, mora biti svjestan da postoje drugi koji su moćniji od njega. Sva bića unutar Stvoritelja imaju svoj sopstveni put kroz evoluciju, sve dok taj njihov put ne postane opasnost za druge. Niko se, nigdje, ne miješa pukim slučajem. Zato različiti NLO entiteti dolaze i odlaze, bez ikakvog uplitanja, dok god poštuju prirodni zakon Stvoritelja.

Postoje nedostaci unutar svake evolucije, i zato se zadržavamo na određenom nivou određeno vreme, a onda idemo dalje, tako da postoje i određene rase koje su evoluirale uz nas, ali su nazadniji od Plejadijanaca, i oni ponekad žele da nametnu svoju volju zamljanima. Njima je dozvoljeno da evoluiraju na ovaj način, ali do one granice kada postaju direktna pretnja životu. Takvi su, po Plejadijancima, potomci IHWH, koji još uvijek dolaze ovde sa planete na koju su izbjegli.

25. juna 1975g, sredinom podneva, desio se 27. kontakt. Majer je kritikovan zbog kašnjenja.

Semjase: Danas vam se ne žuri... Morala sam vas zvati više puta...

• Majer je bio prolično umoran zbog stalnih zahtjeva energije i resursa, i počeo je osjećati da je vidio i previše vanzemaljaca i njihovih brodova. Bio je kritikovan od svojih prijatelja, jer ih nije vodio na kontakte gdje bi mogli vidjeti i više, a takođe i od vanzemaljaca, jer nije rapidno radio na njihovim ciljevima, te razvijao svoju grupu prijatelja u grupu koja bi mu pružala veću podršku. Uzbuđenje egzotičnim kontaktima se ohladilo, i on zbilja više nije žurio kad bi dobio poziv, na udaljena i teško prohodna mjesta kontakata. U to vrijeme je čuvao djecu, i čim bi mu žena došla, uzimao bi svoj foto aparat i odlazio na mopedu kako bi konačno stigao na mjesto kontakta, a u suštini, nije očekivao da će ga tu iko čekati zbog velikog kašnjenja. *

Majer: Nažalost, nisam samo mogao otići, jer mi žena nije bila kod kuće, tako da sam morao čuvati djecu.

Semjase: Zato sam vas morala zvati duže od sat vremena. Danas za vas imam iznenađenje.

Semjase mu je rekla da su došli sa tri broda, i da je dobila dozvolu da ga povede na put sa njima. O ovome je izvješteno u preliminarnom izvještaju o istrazi.

Majer je se ukrcao na brod i sjeo u prazno sjedište, koje mu je Semjase obezbjedila. Bio je u mogućnosti da fotografiše druga dva broda na uzletanju, povodom ovog nezaboravnog događaja.

Kada su se dešavali značajniji događaji Semjase bi dolazila sa dodatnom zaštitnom opremom koja je skrivala brod. Za noćnu demonstraciju 3. aprila, kada je Majer bio povređen, bila su

prisutna 4 zaštitna broda, koji su bili nevidljivi. To je bilo potrebno, kako bi Semjase sigurno sletila i pomogla Majeru da zaliječi slomljeno rebro. Tom prilikom je rekla Majeru da je imao još i ranije polomljena dva rebra, koja nisu srasla kako treba.

Kada je kasnije razmišljao, sjetio se da je ranije polomio rebra, ali u to vreme nije imao šansu da se liječi, tako da su pogrešno srasla sama od sebe.

Ovaj neočekivani slijed događaja naveo je Majera da ponovo počne sa ozbiljnim radom, i ponovo probudio u njemu interes za Plejadijanske ciljeve. Počeo je da okuplja prijatelje, i radi sa njima mnogo aktivnije. Jednoj užoj grupici, kojima je vjerovao, dozvolio je da saznaju određene informacije, i na taj način formirao poseban krug onih koji su ga okruživali. Vrlo brzo, obavještavao ih je o svim dobivenim informacijama, a po nekad i o ciljevima, i rekao im da su, kao takvi, prihvaćeni od vanzemaljaca.

28. kontakt, desio se kroz misaonu transmisiju. U ovom procesu postoji interakcija između komunikatora i prijemnika informacija, a transmisija se odvija poput razgovora, gdje je moguće postavljati pitanja i dobijati odgovore. Prijem je automatski, uz zapisivanje velikom brzinom na pisaćoj mašini, bez ikakvih pauza sve do kraja komunikacije.

Ta komunikacija se desila u petak, 27 juna 1975 g. ujutro, kada je Majer upoznao još jednog Plejadijanca (muškarca) za koga mu je rečeno, da ga može oslovljavati sa Quetzal. Ovaj vanzemaljac je opisan kao „supervizor“ Plejadijanske, zemaljske baze, visoko u Alpama, blizu Italijanske i Francuske granice, a nedaleko od Mont Blanc-a. Plejadijancima, a povremeno i drugim inteligentnim bićima koja putuju kroz svemir, su tu i na sličnim mjestima obezbjeđeni uslovi za život na površini zemlje.

Quetzal

Između ostalog Quetzal je izrekao i određena pravila, vezana za bilješke sa ovog kontakta, tako da mi, u suštini, kršimo ova pravila, pošto je tim pravilima zabranjeno izdavanje ovih zabilješki

s kontakata. Lako je uvidjeti, da nam nije nanešeno nikakvo zlo zbog objavljivanja ovih bilješki, jer smo suštinski veoma ranjivi. Objavili smo određene podatke, kao i imena, koji su tajni, što nam je takođe zabranjeno, ali smo mi to ipak uradili, jer drugačije ne bismo znali mnogo o Plejadijanskim kontaktima u Švajcarskoj.

Evo šta je Quetzal rekao;

Quetzal: Sledeće mora biti urađeno, vezano za bilješke s kontakata.

Vi završavate uređivanje bilješki sa kontakata za objavljivanje. U međuvremenu pojavila se stvar koja nam je privukla pažnju, i o kojoj smo razgovarali. Po mišljenju nekih od vaših saradnika, izvještaji bi trebali biti cenzurisani, i objavljivani samo djelom, izostavljajući intimne stvari, a sa čim se mi ne možemo složiti. Naša odluka je da izvještaj treba biti objavljen, slovo po slovo, tačno onako kako jeste.

Zbog toga, izvještaj sadrži i lične događaje koji nisu izostavljeni. Izvještaji su vredni jedino onda kada su pregledani, riječ po riječ, i sadrže sve činjenice. Ovo je cilj koji svoju osnovu nalazi u čistoj logici. Sve lične i druge stvari, koje nisu pomenute u izvještaju, nisu dozvoljene, i izostavljene su iz izvještaja. Svi izvještaji sa kontakata sadrže samo one stvari koje trebaju biti ponuđene i objašnjene zemaljskoj vrsti. Ne možemo dozvoliti nikakvo izostavljanje činjenica, objašnjenja, informacija ili drugih djelova konverzacije.

Zbog ovoga, sve mora biti sadržano, iako će određene stvari neki primiti sa nezadovoljstvom. Ovo se ne tiče samo vas, nego i nas, jer i mi još uvijek pravimo greške koje ne prepoznajemo...

Sada očekujemo, prepoznavanje pomenutih grešaka, i njihovo uklanjanje. To nam ne prija, jer nam postavlja stalni napor po ovom pitanju. Kada jednom damo objašnjenje, ili naredbu, tada to treba biti dovoljno. Nikada se ne bi trebalo desiti da se neke stvari ponavljaju nekoliko puta, te da se o njima diskutuje. Zbog ovoga smo naredili Semjase, da u buduće odbije bilo kakvo ponavljanje već objašnjenih stvari, Za ono što je jednom objašnjeno, i o čemu je diskutovano, nije potrebno praviti dalja objašnjenja. Ovo nije samo oduzimanje vremena, nego i potpuno alogično. Mi ne želimo da provodimo diktatorske mjere, ili silu, zbog naše volje i znanja prema bilo kom zemaljskom biću, mi samo želimo preduzeti određene poboljšane korake, vezane za misiju, kroz lekcije o istini i neke druge stvari.

Oni koji ovo žele prihvatiti i shvatiti sada imaju priliku na osnovu svoje lične odluke, a oni koji ne žele, to takođe mogu uraditi. Onaj koji želi spoznaju, mora biti svjestan određenih definisanih principa, koji su neophodni kako bi se održao red. Zato određeni ciljevi i naređenja moraju biti samostalno razmatrani, ne očekujući nikakvu određenu pomoć od nas...

Članovi Majerove grupe, odlučuju o uređenju, ostavljanju ili izostavljanju određenih komentara, kao i svemu ostalom, vezano za pomenute ličnosti, unutar svojih bilješki, prije njihovog objavljivanja van grupe. Quetzal-ov stav je, da su Plejadijanci već povukli i izostavili ono što oni misle da treba biti izostavljeno, prije nego što su bilješke sa kontakata odaslane, i da oni nemaju nikakvu potrebu daljeg mješanja.

Neki od navedenih komentara mogu štetiti određenim ličnostima, pa ih čak dovesti u sukob sa

zakonom, tako da smo napravili izuzetak, prema Quetzal-ovom zahtjevu, i uredili, kao i obrisali ono što smo smatrali svrsishodnim.

29. kontakt se desio u ponedjeljak, 7. maja 1975 g. ujutro, i imao je oblik ličnog kontakta. Prvi dio razgovora odnosio se na posjetu Karla Vajtza, Njemačkog NLO istraživača.

U ranijim kontaktima, Majer je tražio od Plejadijanaca, a što su mu oni i ispunili, imena nekih poznati NLO kontakata, za koje su Plejadijanci mislili da su varalice. Tokom Vajtzove posjete Majer je pomenuo Karlu neke od njih (u povjerenju), vjerujući u optužbe vanzamaljaca. Desilo se da je gos. Vajtz bio ubjeđen i potpuno siguran (po ovom pitanju mi se slažemo sa Karlom), da su neki od njih i pravi kontakti. Tada je Majer odlučio da se suprotstavi Plejadijancima po ovom pitanju.

Majer: Zbog toga želim da vam postavim i ovo pitanje. Vajtz je potpuno ubjeđen da neka od imena koja ste pomenuli kao varalice, nisu krivi po takvoj optužbi. Šta mi možete reći o tome?

Semjase: U potpunosti smo snimili vaš dugi razgovor, tako da sam potpuno obavještena o njemu, ali sam vam takođe objasnila, da će te se ponekad nalaziti u veoma teškim situacijama, a što je se i dešavalo, i što će se nastaviti i u budućnosti, takođe dešavati... Što više pretražujemo, više pronalazimo određene stvari koje idu na uštrb vašeg napretka, i sve te intrige su namjenski napravljene protiv vas. Na razne načine vas posmatramo i kontrolišemo, a istovremeno određeni elementi, takođe, prave intrige protiv vas... zbog eventualnih posljedica budite veoma pažljivi u svakom pogledu.

Zli jezici vas optužuju, da ste špijun za strane sile, dok vas istovremeno drugi optužuju za prevaru, čime vas žele osujetiti u širenju istine. Ovi elementi, s jedne strane, pripadaju religijskim krugovima, a s druge, tajnim organizacijama koje žele osujetiti ono o čemu pričate. Određene stvari pokreću različite tajne alijanse i konfederacije, a takođe i zvanična vlast i vojska, i one su usmjerene ka ljudima koji pronalaze istinu u vašem kazivanju. Određene službe rade protiv vas, jer u koliko se pokaže tačnost i opravdanost vašeg rada, tada bi oni mogli biti optuženi za prevaru...

Majer: Semjase, ovim ste mi proširili vidike, ali u suštini i sam sam pretpostavljao da stvari tako stoje.

Semjase: I morali ste, jer vam je sve poznato iz ranijih vremena...

(Kada smo se uključili u ovu NLO istragu, i sami smo postali predmet nečije istrage, te počeli da primjećujemo čudne i nevjerovatne stvari. Telefoni su nam prisluškivani, pošta presretana, a bili smo i praćeni. Totalni stranci su zakazivali sastanke s nama ili nas prosto presretali, i upozoravali da odstupimo. Odvođeni smo od strane specijalnih agenata i ispitivani. Zaustavljani smo u raznim zemljama putujući ka, i iz Švajcarske, gdje su nam davane određene instrukcije od strane te službe, a zatim potpuno druge, od druge službe, što nas je sve upućivalo da nisu u kontaktu jedna s drugom. Svaki put kad smo posjetili Majerovu farmu, primjećivali smo jake vojne snage, ulogorene na brdu nedaleko od Majerove kuće, odakle su imale čist pogled na dnevnu sobu Majerove kuće. Primali smo prijetnje, poštom i telefonom, a ponekad i direktno. Kada god smo odlazili, na bilo koju lokaciju kontakta, ili mjesto odakle smo slikali NLO, mogli

smo vidjeti izviđačke letilice, kako nas prelijeću u niskom letu, pri čemu su nas fotografisali, što je bilo potpuno očigledno.)

Majer: Pomenuli ste na jednom od naših susreta, da je moguće da ću jednom ići s vama na Plejade.

Semjase: Naravno, ali ovo će biti samo mali djelić velikog putovanja, jer je krajnji cilj, posmatrajući sa zemlje, udaljen mnogo svjetlosnih godina.

Majer: Fantastično, tako želim da napravim fotografije tamo. Nažalost, fotografije koje sam nedavno slikao, su sve... vezano za putovanje na Saturn. Neke od njih su bile u cjelosti svjetle, dok je na drugima film bio potpuno crn.

Semjase: Ovo je, na žalost potpuno očekivano, jer u takvim slučajevima morate imati specijalnu opremu.

Majer: Bez obzira, pokušaću i na sledećem putovanju, bio bi zadovoljan, kada bi samo neke od njih, pa čak i upola, bile uspješne.

Semjase: Pored toga, postoji šansa da ćemo vas pri sledećem susretu odvesti na još jedan specijalan let, gdje ćete biti u prilici da fotografišete određene stvari, a u svrhu čega smo obezbjedili poseban aparat.

Majer: Šta ću fotografisati?

Semjase: To ćete uvidjeti veoma brzo, a sada moram ići, jer imam obavezu prema različitim dužnostima.

U utorak, 15. jula 1975 g. desila se, sada već potpuno poznata misaona transmisija, a ujedno i 30- ti kontakt. Tada je Majeru savjetovano, da se pripremi za duže odsustvo, zbog već pomenutog puta.

Semjase: Primila sam vaše misaone pozive, ali vam nisam mogla odgovoriti odmah, zbog mog trenutnog zadatka, a pošto je završen, danas mi je kontakt moguć, ali samo na kratko. Pripremite se, i budite spremni u ranim jutarnjim časovima, za 2 dana, 17-tog. U to vrijeme ću vas zvati, i odvesti sa određene lokacije. Trebate biti opremljeni sa dovoljno materijala za filmovanje, što je od velike važnosti. Takođe se pripremite za duže odsustvo, jer ćete biti odvedeni... na duži let, koji je nemoguć čak i za mnoga bića koja putuju svemirom.

Unutar ovog univerzuma, postoji samo nekoliko formi života, koje mogu dostići takve udaljenosti, jer to je moguće samo kroz „hiper-svemir“. Kada je ovo, tehničkim razvojem moguće, tada univerzum nema granica. Takođe prostor i vrijeme nisu više barijera, a i barijere između univerzuma mogu biti prevaziđene. Kao što znate iz ranijih vremena, čak i vremenska putovanja su moguća za određene forme života.

Majer: Da li su vama poznate ove stvari?

Semjase: Naravno, kao što mi je poznata i Asket, ali molim vas da me na prekidate, jer je moje vreme za ovaj kontakt veoma kratko i nećemo uspjeti obaviti putovanje u mom malom brodu, koji je za takve vrste puta neprikladan...

Tražiću veliki svemirski brod, a vi se pripremite, da budete odsutni najmanje 30 sati vašeg vremena, jer ćemo ovim brodom otići daleko van zvjezdanih formacija poznatih ...

Imaćete tako priliku da napravite nekoliko fotografija... a vjerovatno ćete vidjeti iz daljine, pradžomovinu, planetu ljudske rase... Danas ona predstavlja samo malu tačku, koja je ostatak uništene velike zvijezde. Destrukcija sa desila veoma davno... Zbog svog nepravilnog oblika ova formacija se naziva „YHWH HATA“, što znači prevedeno na vaš jezik 'božije oko'... Prema literaturi vaših astronoma, prepoznate božije oko unutar sazvežđa Lira, i nazivate ga „THE RING NEBULA OF LYRA“ ili HA 57.

O ovoj problematici sam željela sa vama danas razgovarati. Ako još imate pitanja imaću malo vremena da vam odgovorim.

Majer: Osjećam se kao da sam smješten u kraljevstvo fantazije, ali recite mi Semjase, gdje na nebu mogu locirati božije oko?

Semjase: Da bi to uradili potreban vam je veliki teleskop.

(Semjase je kasnije objasnila da njeni preci, kao i naši, potiču iz tog velikog sunčevog sistema odakle su izbjegli, neki su otišli na...

Majer: Šteta. Po tom pitanju, vezano za planirano putovanje, postavio bih vam i pitanje, kolika je razdaljina dotle, računajući u zemaljskim kilometrima?

Semjase: To mnogostruko prevazilazi sve vaše matematičke mogućnosti proračuna, tako da broj koji bi vam dala mogu izreći samo na mom jeziku, jer bi drugačije izgledao apsurdan...

Majer: Ali onda nekoliko sati leta neće biti dovoljno.

Semjase: Zaboravite na vaš način shvatanja vremena i prostora unutar Hiper svemira.

Majer: Znači ovo će biti samo kratki put na kraj univerzuma, takoreći, put u beskonačnost?

Semjase: Pogrešno razmišljate, jer mi ne idemo na kraj univerzuma, upravo zato što tako nešto ne postoji...

(Izgleda da vreme i prostor, kako ih mi razumijemo, kroz materijalne i fizičke osobine, mogu biti premoštene podizanjem vibracija polja, unutar zaštitnog polja, na frekvenciju koja je iznad fizičko-hemijske realnosti, gdje zakoni i osobine materijalnog svijeta više nisu osnova, i gdje sve unutar polja odgovara simultano novim zakonima.)

Veliki dan 31, kontakt, desio se 17 jula 1975 g, kada su Plejadijanci preuzeli Majera sa pažljivo izabrane lokacije u 10,14h. Za ovaj 31. kontakt sa vanzemalcima (u manje od 6 mjeseci), Edvard Majer je napravio neophodne pripreme, koje su mu omogućavale odsustvo duže od 30 sati. Ustao je rano ujutro i pripremio se, a zatim uzeo svoj moped i čekao na signal. Kada je signal došao, rečena mu je lokacija sastanka, veoma nepristupačno mjesto na kome bi bilo teško

doći čak i boljim motorom, i koje bi obeshrabilo sve potencijalne uhode.

Kada je stigao na lokaciju, istovario je opremu koju je nosio i pažljivo sakrio svoj moped. Ubrzo nakon toga letilica je stigla, a zatim je pozdravljen od strane sada već poznate vanzemaljske žene. Pogledao je na sat, bilo je 10,14h, a zatim je sa svojom opremom ukrcan unutar broda. Uzletili su i počeo je najveći događaj Majerovog života.

Nakon puta doveden je na istu lokaciju na kojoj je pronašao svoj moped, i odvezao se kući još uvijek u čudu. Bio je potpuno iscrpljen i odmah je otišao na spavanje.

Poslije odmora od ovog silnog naspora, Majer je ustao, umio se, a zatim sjeo za radni sto da bi obavio transmisijsku.

Transmisija je ubrzo počela, neprekidno, bez ponavljanja ili stajanja za ispravku grešaka, i uslijedio jedan dugi, neprekidni rad.

Činilo se da je ispisao bezbroj stranica, a zatim mu je dozvoljeno da se odmori.

Čitav događaj se ponavljao više puta, sve dok kompletan događaj nije bio zabilježen na papir. Neke od ovih stvari su već pomenute u preliminarnom izvještaju o istrazi, više će biti razmatrane u izdanju PEJADIJANSKE PORUKE, koja slijedi. Za naše potrebe razmatraćemo vrijeme provedeno na matičnom brodu.

UNUTAR MATIČNOG BRODA

Prvi dio ovog spektakularnog, međuplanetarnog putovanja u svemir je sumirano unutar 12 stranica, sedmog poglavlja preliminarnog izvještaja o istrazi i nećemo ih ovdje ponavljati. Moguće je, kako bilo, da ćemo se nakratko osvrnuti na njih, praveći određene ispravke informacijama koje su nam tada bile dostupne.

Zabilježili smo nekoliko opisa djelova puta, ali u suštini nismo imali sve bilješke prevedene u to vrijeme.

Te bilješke su objavljene i prevedene kasnije, a pokazale su da je Majer telepatski vođen kroz manje naseljene predjele kako bi stigao na lokaciju kontakta, i da je tamo bio u 9,30. Prošlo je pola sata, tokom kojih je istovario stvari i sakrio moped, a zatim je pripremio svoju opremu, i čekao da se letilica pojavi.

Tek nekoliko minuta nakon toga ukrcan je na letelicu. Okrenuo se i slikao mjesto uzletanja kroz prozor na dnu letilice.

Prvi dio leta vodio je na Veneru, gdje je Majer napravio više fotografija. Ovdje pronalazimo da ono što je Majer uvijek smatrao "prozorima", zapravo određen senzor koji je imao više svrha. Ti senzori su ponekad bili vidljivi i mjenjali boju, kao i jačinu njihove vidljivosti, u skladu sa različitim uslovima. Na taj način su mu omogućavali trodimenzionalni pregled vidika, a za ovu

priliku napravljena je i specijalna adaptacija, kako bi mu bilo omogućeno zumiranje.

Kompletan uređaj je izgledao poput normalnog brodskog ekrana, koji je primao širi dijapazon frekvencija u odnosu na naše shvatanje vida, ali je također modifikovan kako bi Majerov fotoaparatus mogao zabilježiti fotografije u koloru. To je također davalo vanzemalcima kontrolu nad svim što je Majer mogao vidjeti ili fotografisati.

Ušli su u Venerin pojas, na visinu za koju je Semjase rekla da je oko 40 km daleko od površine Venere. Vidljivost je bila odlična i Majer je mogao da vidi površinu planete, te je opisao kao ispunjenu kraterima, srednje visokim planinama i širokim prostranstvima gledajući sa njegove lijeve strane. Rekao je da nije vidio planine u polarnim djelovima. Iznanađujuće, astronomski magazin od avgusta 1976g, opisuje gotovo isto, putem istraživanja tokom svemirskih proba. (Ovaj magazin je objavljen gotovo godinu dana poslije Majerovog puta.)

Letilica je prišla Merkuru i Majer je slikao plenetu kroz ekran, a nakon toga su provjerili određene stvari na Saturnovim satelitima, i zatim se vratili na zemlju, na vrijeme da posmatraju sletanje Apola, u 16,30h po Majerovom časovniku.

Majer je ponovo napravio fotografije sletanja Apola, kroz isti ekran. Majer je također mogao vidjeti i druge letilice u blizini, a kada je upitao Semjase o njima, ona mu je rekla da su te letilice okružene poljima energije, i da mogu biti detektovani samo specijalnim skenerima.

Nakon toga otišli su na „GROSS RAMA,, , matični brod, daleko u unutar svemira. Bila je to velika letilica u obliku piramide sa ogromnom centralnom sferom, u prečniku od 17 km, koju su okruživale druge tri sfere, od kojih je svaka imala skoro 4 milje u prečniku, tako postavljene, da oblikuju trougao, poput nogara, sa strana centralne sfere. Jedna je predstavljala modul za agrokulturu, druga generator osnovnih materijala, a treća prostor unutar kog se proizvode potrošačka dobra za potrebe zajednice i opreme.

Centralna sfera je predstavljala životni prostor za 144.000 ljudi.

Moram priznati da je cifra od 144.000 data okvirno. Zvučalo mi je pomalo čudno, tako da sam zaokružio iznos od 143.000 stanovnika u mom preliminarnom izvještaju o istrazi. To je bila, mojom krivnjom, potpuna greška, i primam potpunu odgovornost za to.

Sušinski populacija nije bila statična, tako da je ponekad iznosila čak i 145.000, te je zato i zaokruženo na 144.000

Šta ukoliko je osnovna cifra tačna, (144.000) i da li je njen stvarni izvor zapisan i prenesen u hrišćansku Bibliju?

Hangarska paluba, na nižem nivou matičnog broda, prekrivala je više kvadratnih milja, i tu je Majer vidio stotine možda čak i hiljade, jedan nemjeriv broj brodova i letilica, različitih veličina i tipova.

Kada je upitao šta rade sa toliko brodova, rečeno mu je da ponekad imaju čak i do 500 letilica u isto vrijeme, na raznim zadacima, u našem i drugim sunčevim sistemima.

Ušli su u transportno vozilo unutar matičnog broda, a zatim je Majer upoznao Semjasinog oca PTAAH-a, koji nije govorio Njemački jezik te je koristio uređaj za prevođenje kako bi sa

Majerom obavio komunikaciju. Ptaah je rekao, da se matični brod već kreće ka određenoj poziciji, i pokazao Majeru neke od kontrolnih instrumenata.

Copyright © 2003 by I Billyl Eduard Albert Meier and FIGU All Rights Reserved.

Ptaah

Tu smo stali u našem preliminarnom izvještaju o istrazi. Majer se nalazi za svojim radnim stolom, i spreman je za transmisiju.

Semjase: Danas je veliki dan za vas.

Majer: Poslije svega što ste mi rekli, upravo se tako i osjećam.

Semjase: Morate razmisliti o onome što dolazi, a takođe vas i upozoravam, da ćete određene stvari morati držati u tajnosti. Kasnije ću biti u mogućnosti, da vam dozvolim da ispričate drugima o vašem iskustvu. Zbog toga sam izostavila iz izvještaja određene stvari o kojima ne možete govoriti. Ali sada, prvo ćemo napraviti putovanje kroz vaš solarni sistem.

(Ulazimo u brod, gdje smo podignuti transportnim uređajem, a samo par sekundi nakon toga brod uzleće, te sam bio u prilici napraviti nekoliko slika okoline uzletišta, sa visine oko 50m. Poslije slikanja Semjase je zatvorila ulazni poklopac, i tokom sledećih nekoliko sekundi brod se zadigao nekoliko kilometara u visinu na takav način da nisam primjetio nikakav pritisak, ili bilo kakvu drugu promjenu. Sve je izgledalo isto kao da stojim na čvrstom tlu zemlje. Razni drugi efekti nisu proizvodili nikakav utisak na tijelo, tako da sam gledao kroz „prozor“ van broda, i vidio najnevjerojatnije stvari.)

Iz ove transmisije, kao i određenih diskusija, formulisali smo dio ovog putovanja, koji je objavljen u našem preliminarnom izvještaju o istrazi.

Čim je put započet Majer je počeo pregledati specijalne uređaje koje su mu vanzemaljci

obezbjedili u svrhu fotografisanja.

„Ekran za osmatranje izgleda poput stakla i kroz njega se može vidjeti sve van broda. Primjećujem da ovaj ekran skenira poput lasera i obezbjeđuje sofisticiranu sliku. Veličina ekrana je 50 x 50 centimetara dok je uređaj za kontrolu boja ugrađen u unutrašnjosti i sa strane tako da ga nisam u potpunosti mogao pregledati. Pored tog uređaja postoje i drugi različiti aparati svih vrsta po čitavoj unutrašnjosti kokpita instalirani u vidu kružnih konzola za kontrolu. Ovi neobični aparati koje sam već vidio tokom prvog leta, gotovo sigurno koriste za kontrolu i rukovođenje brodom, a evidentno je da su tu i uređaji za istraživanje, mjerači udaljenosti, uređaji za kontrolu radijacije i druge stvari koje igraju važnu ulogu u rukovođenju letećom mašinom.

Ekran za posmatranje spoljašnjosti se suštinski razlikuje od svega meni poznatog što bi moglo služiti istoj svrsi, a potiče sa zemlje. Svi simboli i figure na ovom ekranu se pojavljuju u predivnim oblicima i prelijepim bojama. Stiče se osjećaj da se nalaze u dubokoj unutrašnjosti ekrana, potpuno suprotno meni poznatim zemaljskim ekranima koji jedino mogu pokazati slike i znakove na površini (dvodimenzionalno.)

Ovaj ekran sve pokazuje trodimenzionalno tako da se stiče osjećaj da je gledana materija stvarna, a ne samo generisana putem impulsa. Trebamo zapamtiti da se cio događaj dešava 1975.g. prije nego što smo imali kolor televizore sa ekranima od tečnog kristala i trodimenzionalnu televiziju.

Majerova prva impresija vezano za veliki matični brod potiče od načina ulaska kroz otvoreni portal na enormno veliki parking na kome se mogu vidjeti stotine različitih brodova na kojima rade mašine nalik ljudima koje su dijelom napravljene od organske tvari. Takođe, tu su i transparentni metalni zidovi, lebdeći šatli koji se koriste za transport unutar velike sfere itd. Sve pomenuto je opisano u preliminarnom izvještaju o istrazi do upoznavanja sa Semjasinim ocem. Sada su krenuli ka poziciji tranzicije i Ptaah reče da će im za to trebati oko trideset minuta zemaljskog vremena.

Ptaah i Semjase su se bacili na instrumente koji su se nalazili u neobičnom položaju. Uključi se svjetlosno dugme i do tada taman ekran oživi, a zatim se čudni obrasci i simboli pojaviše na njemu. Sada su i svi drugi monitori bili uključeni. Zatim je Majer čuo ton veoma mek, nalik na metalnu glazbu. Pogledao je na kupolu i vidio kako scene, jedna za drugom nestaju u vidu magle. Sve je trajalo samo jedan veoma kratak momenat, a zatim je ponovo mogao da vidi zvijezde. Tada je čuo Semjasin glas i začudio se jer je Ptaah tražio tišinu.

Upitao se da li je nešto krenulo po zlu, pa se možda zbog toga transmisija odlaže, ali sve je bilo spremno za prvi hiperskok koji će poduzeti.

Prije nego što je matični brod zauzeo poziciju za transmitovanje Semjase je poslala jedno od robotoidnih bića u njen brod koji se nalazio u hangaru s naredbom da joj donese specijalni uređaj koji je Majer trebao da koristi kako bi napravio fotografije van broda.

Semjase: Ako želite možete isprobati nekoliko fotografija ovdje, ali bez obzira da li će snimanje biti uspješno ne možemo praviti nikakva odlaganja. Nažalost ne znamo da li foto-aparati sa zemlje mogu praviti slike kroz kupolu, ali to ćemo saznati ubrzo čim razvijete vaše

filmove. Ako želite možemo koristiti opremu koja je donesena iz mog broda.

Majer: Zahvalan sam vam na instrumentu Semjase, jer će s njim fotografije sasvim sigurno biti uspješne. Ali, šta se dešava? Zar ima nekih problema sa transmisijom?

Semjase: Zar niste primjetili?

Majer: Primjetio sam nešto, ali to ne mogu objasniti....

Semjase: Trebate samo pogledati kroz kupolu u svemir. Da li sada vidite?

Majer: Tamo su potpuno drugačije formacije zvijezda od onih koje su meni poznate gledajući sa zemlje. Naravno, ja poznajem samo nekoliko, ali ni jednu od njih ovdje ne mogu prepoznati. Šta je to?

Semjase: Napravili smo prvi hiperskok.

Majer: Gdje se nalazimo sada?

Semjase: Nalazimo se na oko 500 svjetlosnih godina udaljeni od vaše domovine... Tamo, pogledajte ispod, ta formacija zvijezda, to je naša domovina. To su Plejade. Sada smo 211 miliona kilometara od najbliže zvijezde. Nažalost ne možemo prići bliže, jer nam je potrebna određena razdaljina kako bi transmitovanje ponovo bilo moguće. Svejedno, možete napraviti nekoliko slika sa vašim aparatom.

Dolazeći od nekud jedan android donese uređaj za fotografisanje koji se rasklopi iz svog okvira, a zatim počne da govori. Tako sam još jednom bio doveden u situaciju da ne razumjem ni jednu jedinu riječ.

Semjase (prevodi): Želim vam dobar uspjeh.

Majer: Ovo je nemoguće, zar ova stvar može da razmišlja i radi potpuno nezavisno. To je potpuno ludilo.

Ptaah: ...ali, to ipak radi.

Semjase: Cijela konstrukcija je polu-organska sa hemijskim mozgom.

Ptaah: Stvarno je i visokorazvijeno. Ubrzo će te ga razumjeti bolje i postaće vam prirodno. Samo njegova novina vam ga čini čudnovatim. Sada obratite pažnju na fotografisanje, jer se slijedeći skok priprema....

(Držao sam se sugestije i nadao se da će fotografije biti dobre stalno razmišljajući o Ptaahovim riječima. Bio je u pravu. Neobičan fenomen metalnih zidova unutar svemirske kapsule, kao i unutar hangara, a sada i ovdje u kontrolnom centru mi više ne izgleda tako čudno. Isto se desilo i sa fotografskim aparatom a zatim i sa ekranom, kao i cijelim kontrolnim centrom i njegovim

instrumentima. Ptaah je u pravu. Sve je samo pitanje bliskosti.)

Ptaah: Odlutali ste u mislima prijatelju, gledajte zvijezde. Za samo devet sekundi će početi slijedeći skok.

Majer je ispitivao o simbolima i zapisima koje je primjetio na brodu kao i njihovoj starosti i porijeklu.

Semjase: To je lako objasniti: slova koja koristimo ovdje su stara samo jedanaest hiljada godina i mi smo ih preuzeli dok su naši preci živjeli na zemlji. Naše starije pismo je daleko komplikovanije od ovoga. Ovaj način zapisivanja je razvijen od strane naših naučnika na zemlji koji su ga koristili kako bi opisivali formaciju sunčevog sistema i zvjezdanih formacija. Oni su povezali određene slike zvijezda koristeći linije, a rezultat toga je evoluirao u ove oblike. Naše pismo sastoji se od malih krugova i linija gdje krugovi predstavljaju zvijezde, a linije ih povezuju.

(Ovo je iznenađujuća izjava, jer je ovakav opis dat „Nju Englanderu“ na neopisiv način, putem automatskog zapisivanja na sesiji u dva sata ujutro, koja se desila u mračnom podrumu njegovog doma 1881.g., a u kome su mu se ukazale forme simbola i zatim mu rečeno da je to preteča svih pisama na zemlji danas. Rečeno mu je da potiče od Maga posmatrača zvjezdanih formi na nebu. Tom prilikom mu je takođe data i tablica koja se sastojala od postojećih jezika koji su nastali iz ove forme. Saopšteno mu je da je ovo drevno pismo bogova i da je u sakralnom smislu korišteno od strane Maga. Ovi simboli su korišteni za pripravljanje magičnih talismana u drevnoj prošlosti, a takođe su bili i potpisi velikih alhemičara koje je istorija zabilježila. Takođe se tvrdi da je to bilo i tajno Sveto Pismo Kralja Solomona koga danas prepoznajemo kao oca određenih mističnih sekti, a takođe se koristi i u tajnim ritualima kod nekih društava.

Sve ovo je objavljeno u članku pod naslovom „O Haspe“ koji je prvi put štampan 1882.g.)

Majer: Interesantno i potpuno sam zadovoljan vašim odgovorom. Ovakvo pismo nije više poznato na zemlji.

Semjase: Samo je zaboravljeno, ali je bilo u primjeni prije mnogo vjekova tokom kojih su često mijenjani detalji. I dalje, nekoliko pergamenata zemaljskog čovjeka danas su samo malo izmjenjene forme ovih oblika. Na taj način pretvorena su u slova, a sve vodi prema ovim starim, prastarim simbolima.

Majer: Ovo je nevjerovatno. Znači li to da pismo na zemlji nije razvijeno od strane zemljana?

Semjase: Ukoliko mislite na zemaljske pretke, a ne pra-drevne pretke, onda ste u pravu. Prvi su ga donijeli Sinovi Raja koji su odgovorni za oslobađanje zemljana od divljaštva.

Bili su spremni za slijedeći veliki hiperskok. Majer poželi da se može sjetiti osjećaja tokom ovog događaja kako bi ih kasnije mogao zapisati.

Semjase: To nije teško. Uređaji koje vidite ovdje pored ekrana su opremljeni na taj način da uskladište osjećaje i misli. Misaoni impulsi primljeni i uskladišteni u specijalnom kompjuteru

se kasnije po želji mogu puštati. Kaciga koja je prilagodljive veličine i koju vidite ovdje je opremljena preciznim sondama koje prikupljaju sve vrste energije i pretvaraju je u impulse, a koji se zatim šalju u kompjuter koji ih registruje i skladišti.

Energija misli i osjećaja se mjeri u ogromnim vrijednostima, i može biti primljena samo kroz ove instrumente. Ova energija postoji samo u visokofrekventnom polju, tj. hiper-frekvencijama. Da bi bili u mogućnosti da uskladištite vaše misli i osjećaje, neophodno je da sjednete u stolicu i položite glavu unutar šljema koji će se zatim adaptirati po automatizmu, u odnosu na veličinu i oblik vaše glave.

Majer: To je sve što trebam uraditi?

Semjase: Ne, to nije sve. I vaše noge postavite na aparat. Veliko putovanje počinje za 23 sekunde.

Majer: Na usluzi.

(Kao što mi je Semjase i rekla, brzo sam sjeo u jednu od tri neobično udobne stolice. Čim sam se smjestio, ova čudna kapa se pomjerala prema mojoj glavi, a zatim se veoma nježno spustila na nju. Bila je velika tačno toliko da mi je pokrila glavu, tako da mi je samo lice ostalo slobodno. Zato sam sve mogao mirno posmatrati. Kaciga nije dodirivala moju glavu. Bila je veoma blizu, ali me nije doticala, možda na udaljenosti od samo pola centimetra. Tako sam mogao staviti kažiprst između glave i kacige. Sada sam sebi postavljao pitanje: Šta će se desiti? Ptaah i Semjase su manipulirali aparatima...)

Hiperskok je bio završen i Majer upita gdje su sada, pošto van broda nije vidio ništa poznato.

Semjase: Ptaah nas je doveo na cilj.

Majer: Objasnite mi šta zapravo ovdje radimo? Ranije ste mi rekli da ovdje morate izvršiti specijalni zadatak?

Semjase: Dozvolite sebi da budete iznenađeni, moj dragi prijatelju. Za nekih desetak minuta sve će vam biti jasno. Uvjeravam vas da će te biti oduševljeni.

Majer: Kako ja to vidim sada, mi se krećemo kroz svemir, a ispred nas vidim zvijezdu koja postaje sve veća i veća. Daleko iza nje mogu vidjeti pet malih plavih tačaka. Kakva je to vrsta zvijezde i šta su plave tačke?

Ptaah: To je „Caltos“, zadnja tačka unutar ovoga svemira. Duplo je veći od vašeg rodnog sistema. Plave tačke koje iza vidite takođe su zvijezde.

Ove zvijezde same generišu i reprodukuju intenzivnu plavu svjetlost. Najvjerovatnije ne biste bili u mogućnosti ni da ih vidite golim okom, i samo nisu 5 nego 11 zvijezda. Ako želite naravno, možete ih i slikati.

Majer: Da, hoću, napraviću slike direktno kroz kupolu, na taj način fotografije će biti bolje.

CALTOS, Ovaj pomični neznačajni mali sistem, pomaže nam kod upoređivanja mjera, između našeg sunčevog sistema, Semjasinog rodnog svijeta. Caltos je dvostruko veći od našeg sistema, i ima 11 pod-sunca, planeta velikih poput Jupitera, od kojih svaka sadrži svoj sistem, oformljen od satelita ili planeta. Naš sistem ima 4, kako bi to Plejadijanci nazvali pod-sunaca; Jupiter, Saturn, Uran i Neptun. Caltos dvostruko veći ima 11 sunca. Neobično je za bilo koji solarni sistem ove veličine da ima pod-sunca sa sopstvenim satelitskim sistemom. Prostom analogijom, potpuno je moguće da sistem u kome je Semjasina planeta ima veći broj pod-sunca i da njena rodna planeta ERRA orbitira u jednom od sistema pod-sunca. Ukoliko je dozvoljen razvoj razumne inteligencije unutar tehnološke rase poput naše, poređenja radi prilično primitivne, velika je vjerovatnoća da bi takva rasa mogla doći odavde sa Plejada ili nekog drugog mjesta.

Ukoliko odobrimo "pan" sistemsku teoriju migracije vrsta, koju predstavljaju određena škole NLO filozofije, zasigurno pronalazimo dokaze o nečemu takvom unutar literature o NLO kontaktima tokom prošlih godina.

Plejadijanci koji posjećuju Švajcarsku su rekli u svojim kontaktima, da je to način na koji su neki od zemljanina i dospjeli na zemlju, a takođe su rekli da ti isti preci, naši, ali i njihovi, su odlazili i na mnoge druge planete unutar našeg vidljivog svemira, i tu pravili nova društva sa novim tehnologijama, od kojih neki sada slobodno putuju svemirom, a neki od njih čak pronalaze put i ka našem solarnom sistemu.

Nije ni čudo što se naše velike mitologije unutar svih društava, na svim kontinentima planete susreću sa Plejadijanskim posjetiocima, između ostalih.

Tu su takođe i mnogi drugi. Neki od njih, poput bića sa Zeta Retikulija, konstantno su pominjana od strane posjetilaca koji tvrde da dolaze sa Plejada. To ne mora značiti da je istina, Zete ('Sivi') nisu dobronamerni prema ljudima (otimaju ljude zbog hrane i eksperimenata) i ne govore nam istinu. Postoje i mnogi drugi, neki čak i nepoznati Plejadijancima, koji nas posjećuju.

Zato nije iznenađenje da Caltos, još jedan mali sunčev sistem poput našeg ima veći broj pod-sunca i planeta, unutar njegovog solarnog sunčevog sistema. Ono što je iznenađujuće je da je Caltos označen kao sunčev sistem koji nema razumna bića nastanjena na planetama, u to vrijeme.

Možda je razuman život toliko raširen, da mi čak ne možemo ni zamisliti do kojih to granica seže.

Nastavak razgovora između Majera, Semjase i Ptaha.

Ptah: To je na vama, možete uraditi kako želite.

Majer: Hvala, ali šta je sa plavim zvijezdama. Koliko su velike, i da li postoji ikakav oblik života na njima?

Ptah: Nisu veće od vaše rodne planete, iako je uobičajeno da ovakva vrsta zvijezde bude 5-6

puta veća... One su negostoljubive za život, poput velikih planeta vašeg sunčevog sistema, kao što su Jupiter, Saturn i Uran. Sama gravitacija čini život rijetko mogućim na ovim zvijezdama, pa čak ni bilo kakav duhovni oblik života, ne pronalazimo na njima.

U nekoliko izuzetaka, bića koja egzistiraju su veoma mala, ne prelaze veličinu od 70cm. Gravitacija na takvim zvijezdama bi ih oštetila ukoliko bi bili veći. Naravno, ovo je različito za svaku takvu zvijezdu ili planetu, dok atmosfera sama po sebi ne igra nikakvu ulogu, jer različite forme života zahtijevaju različite atmosfere. Dakle, ne udišu sva bića kiseonik, poput nas i zamaljskih ljudi.

Majer: Ali rečeno mi je da veoma velike planete ili zvijezde mogu, takođe, biti naseljene većim formama života, ukoliko na njima uopšte postoji život?

Ptah: To se dešava samo u definisanim, tačno određenim okolnostima. Po ovom pitanju, zemaljska nauka pravi grešku. Ukoliko postoji život na vašim planetama, Jupiteru, Saturnu i Uranu, tada bi forme života na njima morale biti od eteričnog materijala, i veoma male. Ovo dakle, nije slučaj u kome veličina zahtijeva veličinu. U ovom specifičnom slučaju, veliko može biti osvojeno samo malim, i to sačinjeno od neobično stabilne forme. Na vašim planetama, Jupiteru, Saturnu i Uranu, velike forme života nikada nebi bile u mogućnosti da prežive.... i kao što znate takva bića i ne postoje na ovim planetama, ni u materijalnoj ni u duhovnoj formi.

Majer: Govoreno mi je o ovom pitanju, a i lično su mi pokazane lokacije gdje sam primjetio da te planete, u suštini, i nisu planete. Može se učiniti glupim kada vas pitam o zvijezdama, ali ja u suštini ne znam razliku između zvijezde i planete, a to će zasigurno biti interesantno drugim ljudskim bićima. Da li biste mi objasnili ovu razliku, između zvijezda i planeta.

Ptah: To nije teško, i lako ću vam objasniti:

- Planete su kosmička tijela koja ne posjeduju sopstveno svjetlo, i koja se opskrbljuju svjetlošću putem prikljupljanja sunčevog zračenja.
- Zvijezde su kosmička tijela, koja imaju sopstvenu silu zračenja, i koja generišu svjetlost tim zračenjem.

I jedne i druge ostaju nenaseljene od bića i vrsta, ukoliko atmosferski i drugi uslovi to ne dozvoljavaju.

Majer: Šta je onda sa suncima? Dali su ona, možda, jedina van solarne formacije, dok u unutrašnjosti mogu egzistirati nenaseljive planete?

Ptah: Kako ste došli na ovo pitanje?

Majer: Čitao sam o ovome u knjigama koje se bave ovom materijom. Džejkog Lorber je čovjek koji je pisao o ovome, prije više desetina godina, možda i vjekova. Takođe je pisao o Saturnu i drugim planetama, koje sam sa Semjase sada lično vidio, i bio u prilici da ih istražim uz njenu pomoć.

Ptah: Razumijem, na žalost, na zemlji postoji mnogo ljudi koji pišu takvu vrstu knjiga i literature. Sve to je proizvod fantazije, i interpretacije kroz fantaziju o mogućnostima vašeg sunca.

Majer: U redu.

Na ovoj tački razgovora, Plejadijanski brod je dospio na tačku kontakta sa još jednim matičnim brodom, iz DAL-a, na kom će biti održan sastanak gdje će Majer na svoje veliko iznenađenje biti u mogućnosti da ponovo vidi Asket nakon deset godina. To je bilo obećano iznenađenje za njega...

Majerov moped

Otišao je na matični brod sa Semjase, u njenoj maloj letilici. Bio je prepun emocija i uzbuđenja. Mislio je „tu je ona“! Tu je Asket i njen osmijeh. Ne mogu govoriti. Zbunjenost mi je blokirala grlo... Asket mi prilazi, bez riječi s osmijehom, dodiruje mi ruku i privlači me sebi... Da li je stvarno, da li sanjam.

Asket: Ipak ne sanjate, budite dobro došli. Oduševljenje je i čast pozdraviti vas ovdje. Vidim da je došlo do promjena. Žao mi je.

Majer: Mislite na moju ruku?

Asket: Da

Majer: Znajte da sam se već navikao na to, odavno, i život je sada nezamisliv sa dvije ruke za mene, vjerujte.

Asket: Ako vi tako kažete, ali zašto ne nosite protezu?

Majer: Na zemlji su na žalost, ove stvari veoma primitivne.

Asket: Mi bi vam mogli napraviti uređaj koji bi potpuno zamijenio vašu ruku. Polu-organski aparat.

Majer: Mnogo hvala Asket, to je veoma ljubazno od vas, ali vjerujte mi, ja se više na mogu zamisliti sa dvije ruke, a s druge strane, dobro mi je poznato da nisam izgubio ruku bez svrhe. Nesreća i gubitak se morao desiti. Tim događajem sam naučio mnogo, a još mnogo moram naučiti.

Asket: Ovakav način razmišljanja je veoma vrijedan. Samo sam mislila da mogu pomoći, i na određen način vam biti od koristi.

Majer: Istinski vam zahvaljujem Asket, ali to zbilja ne želim. Znaite da bi takav aparat takođe uzrokovao mnoge nevolje na zemlji. Tamo su mnogi koji su izgubili noge i ruke, i koji bi onda željeli sličan aparat, tako da bi bilo nepravedno da ga ja imam. Takođe bi bio problem da mnogi od tih ljudi, koji bi imali takve aparate, ponovo postanu nepredvidive forme života. Znaite da

ljudska bića pripadaju materijalnom, ukoliko im je to na ovaj način ponovo omogućeno. S druge strane, naučnici i vlade bi to otkrili, i na kraju bi sve moglo voditi ka katastrofi. Čak i kad bih imao takav polu-organski aparat ili protezu, zasigurno ga ne bi mogao zadržati zadugo. Posledica bi bila da bi mi bio oduzet zbog pregleda i proučavanja, a pošto je polu-organski, vrijeme shvatanja detalja njegovog rada možda ne bi trajalo dugo, tako da bi naučnici tada, počeli proizvoditi robote i slične stvari.

U našem svijetu, ovakve stvari bi bile korištene za zle, ratne svrhe, koje bi vodile katastrofi. Iz tih razloga Asket, ja jednostavno ne mogu prihvatiti vašu ponudu.

Asket: To su dragi prijatelju nesebične riječi, i u potpunosti ste u pravu. Dozvolila sam sebi da budem vođena sažaljenjem...

Zatim su uslijedile diskusije i razmatranja, planova, misija i mnoštvo drugih stvari, o kojima je Majer po povratku, kroz transmisiju, ispisao mnoštvo stranica. Mi smo u mogućnosti da prikažemo ovdje samo male, napovezane djelove koje smatramo od posebnog interesa za razmatranje ovog fenomena, ili koja mogu odgovoriti na brojna pitanja, vezana za ovaj slučaj. Cijela stvar je veoma egzotična, i samim tim, veoma teška za povjerovati.

Gotovo odmah nakon povratka s puta, Majer je odnio rolne filma u foto kompaniju kako bi bile razvijene. Čitava Majerova grupa je nestrpljivo čekala. Svi su željeli da vide spektakularne slike, a zatim su fotografije bile spremne i mogle su se podići, što je koštalo prilično, a samo mala grupica ljudi je morala sve da plati. Članovi grupe su sada posjedovali foto dokaze koje su željeli. Fotokompanija je poslala slike Majeru, a kada su paketi sa slikama otvoreni svi su potrčali da ih vide, i bili zapanjeni kada su vidjeli da je svaka slika koju je Majer napravio kroz ekran, bilo sa sopstvenim fotoaparatom, ali i Semjasinim, bila toliko svjetla da se gotovo nikakav oblik na njima nije mogao prepoznati. Bile su toliko loše da uopšte nisu bile za izradu. I druge slike koje su napravljene unutar broda su bile prošarane bojama i neupotrebljive.... Vjerovatno je to bila posljedica prejakog svjetla unutar broda.

Još jedan problem je primjećen da kada su slike donešene, jer su bile 49 mm uže u uglovima, sočiva Majerovog fotoaparata, tako da su fotografije napravljene kroz ekran približavane, i time čak gore nego da su pravljene kroz standardan prozor, a pored svega izgleda da je postojao i problem sa fokusom.

Razočarenje je bilo obeshrabrujuće, a Majer je bio prisiljen da se posluži tuđim fotografijama kako bi ilustrovao ono što je pokušavao da opiše, pa čak koristeći i slike nekih zvjezdanih čuda. Neke od ovih su se već nalazile u albumima njegovih prijatelja i oni su postali zbunjeni. U stvari, one su jednom već opisane od nekoga, pa smo mi shvatili da njihov opis nije bio istinit. Jer njihovi vidici idu samo s tačke gledišta koja je uobičajena na zemlji.

Majer je razgovarao sa Semjase koja je kasnije preuzela negative kako bi njihovi naučnici pokušali utvrditi šta je pošlo naopako. Ti negativni Majeru nikada nisu vraćeni.

Još jedan problem se pojavio prije nestanka fotografija brodova. Većina slika načinjenih unutar matičnog broda u procesu izrade bile su izgubljene, tako da ih nikada nije vidio. Ove bi bile najbolje, upravo te koje nikada nisu urađene. Neke od urađenih su bile potpuno crne, a samo nekoliko slika koje su bile na filmovima zajedno sa slikama napravljenim kroz specijalni uređaj

za gledanje su vraćene Majeru. Veoma malo fotografija koje su snimljene unutar matičnog broda i danas postoji.

Prenos bilješki s puta je nastavljen na trideset-drugom kontaktu 8. septembra 1975.g. kroz misaonu transmisiiju zatraženu od Majera. Semjase je bila zauzeta i nije bila u mogućnosti da ostvari dug kontakt i zamolila je Majera da se suzdrži do slijedećeg dana kada će imati više vremena.

Kontakt je ponovljen 9. septembra 1975.g. Razgovor se ticao brojnih pitanja koja nisu dozvoljena Majeru da ih otkrije drugim ljudima. Rečeno mu je da će brojni događaji nestati iz njegovih misli i drugih, koji znaju stvari, a ne mogu ih sada iznositi. Razlog za tajnost bilo je izbjegavanje događaja koji bi mogli promijeniti kurs evolucionog napretka. Date su mu informacije kojima je bio u mogućnosti da mjeri našu poziciju unutar događaja, a koja nije ekvivalentna našem načinu mjerenja vremena.

Tada je takođe otvoreno i pitanje religija i prirode duhovnog shvatanja, od strane zemljana unutar ove pozicije vremena. Razgovor o paralelnim svjetovima unutar obje i glavne i podređene dimenzije i njihovi uticaji na naš svijet su takođe razmatrani. Razgovarali su o naporima zemaljskih moćnika kako bi napravili brodove slične vanzemaljskim.

Trideset treći kontakt 23. septembra 1975.g je bio prvi „oči u oči“ susret od povratka s puta. Desio se ujutro urgentnim pozivom ka Majeru.

Semjase: Nekoliko puta ste pokušali da me kontaktirate. Nažalost nisam bila u mogućnosti da odgovorim, jer sam morala uraditi veoma važne stvari, koje nisu mogle biti odgođene.

Majer: Šta je bilo tako važno? I ja sam takođe bio prisutan veoma važnom događaju. Naime, noći desetog septembra jugozapadno od Himbila vidjeli smo veliki leteći objekat narandžaste boje. Posmatrano od moje kuće bio je od 1,2 do 1,4 metra u prečniku i bez ikakve sumnje imao je sferni oblik. Nakon par minuta objekat je nestao u crnom, evidentno, vještačkom oblaku. U 21,45 ponovo sam vidio objekat na jugoistoku. Svjetlost kojom je zračio bila je veoma jaka tako da je nebo imalo čudnu ljubičasto crveno-plavu boju. Bilo je dovoljno svjetlo tako da sam ga mogao slikati dok je letio, a zatim je počelo da se spušta prema području blizu Bačtelberga i tu je ostalo da lebdi u zraku. Ovo sam takođe slikao.

Zatim je odskočilo pout projektila prema istoku, a onda se vratilo i počelo da pulsira veoma jakom svjetlošću. Neobična boja neba je nestala, a zatim je objekat skakutao svuda naokolo. Snimao sam objekat sve dok nije nestao na horizontu. Nadam se da će film biti u redu, a to ću vam reći čim ga razvijem.

Moje pitanje je da li je ovaj objekat bio svemirski brod, da li je to bio jedan od vaših, zašto je izvršio demonstraciju tako otvoreno iznad grada, ukoliko je to bio jedan od vaših, jer su ga u tom slučaju svi mogli vidjeti? Da li je to bio nepoznati objekat? Ukoliko je to bio jedan od vaših, recite mi zašto odjednom koristite tako velike brodove kada ste mi ranije rekli da će te velike dovesti samo u slučaju opasnosti. Ovaj objekat je morao imati najmanje 600 do 700 metara u prečniku, ukoliko sam pravilno procjenio razdaljinu od moje kuće do njega koja je po mojoj procjeni oko 20 kilometara.

Prošlu noć sam u 21 sat ponovo vidio objekat. Tada je lebdio veoma daleko, blizu planina koje mi nazivamo ... Ove planine su gledano od moje kuće u jugozapadnom smjeru. Šta je ovaj objekat?

Semjase: Upravo se ticalo ovoga. Bili smo toliko zauzeti letećim objektom koji ste vidjeli tako da nisam mogla razgovarati s vama i mogla vam reći da sačekate. I juče i prekjuče, objekat je bio isti, onaj koji ste vidjeli 20 aprila i fotografisali. To nije bio brod nego kako mi kažemo „mali letač.“ Takođe ne pripada nama nego prije obavještajnoj službi. Oni su veoma zainteresovani za naš rad. Već neko vrijeme postoji njihov interes za vas, tako da žele da vas kidnapuju. Ove službe pokušavaju da preuzmu zemlju i zemljane pod svoju kontrolu. U svrhu toga oni ne prezaju od kidnapovanja. To je jedna od grupa koja operiše kroz zemaljske religije i to veoma uspješno.

Razgovor je zatim bio usmjeren ka dešavanjima unutar Bermudskog trougla, kao i izvještajima o neobičnim stvarima koje su se tamo dešavale. Po Semjasinom mišljenju neki od neobičnih događaja su prirodnog porijekla, ali ona takođe zaključuje da to nije slučaj sa svim događajima.

Njena najveća briga bilo je neprirodno iskorištavanje atomske energije koje je opasno za sav život na zemlji. Nisu samo vanzemaljci ti koji izražavaju takve brige. O šteti unutar naše jonosfere načinjena je hloroflorokarbonima koji nastaju kroz energiju atomskih eksplozija.

IZ DRUGOG IZVORA

(Ne od Majera)

Postoje i druge, mnogo ozbiljnije stvari koje su proizvod čovjeka i koje imaju čak veći štetni uticaj na našu jonosferu i koje su gotovo izmakle kontroli.

NLO kontakt iz Minesote kome su takođe vanzemaljski posjetioci rekli da dolaze sa Plejada, a koji su ga prvi put posjetili 1958 iznio je određene naučne i tehničke predmete za koje je morao da nauči univerzitetsku fiziku, kako bi ih shvatio u potpunosti i razumio šta su mu pokušavali objasniti.

Rekli su mu da je naša igra sa atomima najveća opasnost za nas. Što je još gore da naši naučnici nemaju dovoljno znanja kako bi spoznali kakvoj opasnosti izlažu naš svijet.

Na prijedlog tih vanzemaljaca napisao je knjigu „Nuklearna energija protiv planete zemlje.“ Na taj način mislio je privući pažnju naučnih krugova kako bi oni proširili svoje vidike. Da bi ga podstakli vanzemaljci su mu unaprijed rekli šta će naš tim koji je poslat na Južni pol da promatra, pronaći nastale rupe u jonosferi, iznad Antarktika.

Knjiga je napisana avgusta 1986.g. kada je tim tek pripreman za ekspediciju na Antarktiku, gdje je trebao pronaći šta uzrokuje rupe otkrivene satelitom IRAS 1979.g. Kopija te monografije je reprodukovana ovdje kako bi je vi mogli razmatrati. Takođe smo uključili i kopiju pisma kojim smo primili monografiju i gdje se jasno vidi da je preuzeta nekoliko sedmica prije nego što je publikovana i odštampana.

Ono što nas je uzbudilo je činjenica da su Plejadijanci koji posjećuju Švajcarsku još ranije objasnili isti destruktivni efekat atomskih eksplozija Majeru 1978.g. U jednom razgovoru o opasnostima atomske nauke u rukama nas ljudi koji ne znamo dovoljno o tome što radimo i kako da to radimo na siguran način, pomenuli su da smo možda već otišli predaleko i na taj način potpisali samoubilačku poruku.

Objasnili su da radijacija koju proizvode reakcije fisije i fuzije, utiče na rasipanje mase i da konstanta primjena proizvodi efekat koji nas najeda poput raka.

O tome šta je Majeru rečeno o ovom pitanju, možete pogledati u bilješkama u trideset petom kontaktu koji su ovdje prezentovani na 148. stranici. Kao što je i očekivano tim koji je poslan na Južni pol nije donio nikakve zaključke, a što je još važnije ranije predviđene rupe na sjevernom polu su u međuvremenu otkrivene satelitom TOMS 1986.g.

NUKLEARNA ENERGIJA I PLANETA ZEMLJA

Nuklearna fuzija i fisija se danas koriste kao energija u proizvodnji i kroz vojne svrhe gdje u oba načina ubija našu planetu. Niko unutar naučnih udruženja ne može shvatiti zašto planeta umire i kako je spasiti. Razlog za to je jednostavan, oni ne razumiju strukturu atoma, kao ni dinamiku padajućih tijela. Knjige iz fizike smatraju i promovisu da je naše sunce nuklearni reaktor, a ono to nije.

Zato što naučna udruženja ubjeđeno smatraju da je na taj način nuklearna snaga dio prirode, i odbijaju da shvate i mogućnost da možda nemaju u potpunosti sve odgovore. Kroz ovu aroganciju, oni ne žele da vide nuklearnu tehnologiju kao mogućeg uzročnika štete koja se pojavljuje unutar jonosfere i kao uvijek, ukoliko ne gledate nećete ni vidjeti. Naša planeta je veoma bolesna i slabi svakog dana. Dostigla je tačku gdje njen mehanizam više ne može liječiti rane dovoljno brzo u odnosu na brzinu kojom se one nanose. Drugim riječima, dostigli smo tačku sa koje nema povratka ukoliko se nuklearna fizija i fusija ne napuste i odmah ne počnu akcije sanacije. U suprotnom jonosfera će nastaviti sa dezintegracijom sve dok život na zemlji ne prestane da postoji.

Ovdje ćemo pokušati da objasnimo ukratko šta se događa i zašto, ali nam je glavni cilj da na ovaj način upozorimo čitaoca šta budućnost nosi ukoliko se ubrzo ovo ludilo ne zaustavi.

Naša teorija se oslanja na predviđanja jer iskreno govoreći testovi i rezultati kojima bi potvrdili ovu teoriju bi razbili mnoge trenutno važeće zakone u fizici. Na taj način odbili bi mnoge koji su svoje živote proveli učeći i radeći po tim zakonima. Dakle, da bi bili opravdani u odnosu na ono o čemu govorimo mi moramo krenuti s tačke predviđanja onoga što naučna udruženja još uvijek nisu predvidjela, i što nikada ne mogu objasniti koristeći trenutne zakone fizike. Samo na ovaj način možemo impresionirati čitaoca istinom koju govorimo i razviti i gajiti mišljenje da je potrebno zaustaviti ove smrtonosne tehnologije prije nego što bude prekasno.

PROCES NUKLEARNE FISIJE

Kroz proces nuklearne fisije i fuzije, atom se na silu otvara pri čemu elektron izlazi iz njega. Nauka i industrija nas uvjeravaju da je ovaj proces siguran, jer iako je naše znanje o strukturi atoma nekompletno svi štetni efekti su spriječeni putem masivnih čeličnih komora. Oni su u pravu samo u vezi činjenice koja se tiče elektrona. Još moraju da shvate da postoje mali dijelovi mase i energije koji lako prolaze kroz tvrde zidove i koji u sebi prikupljaju druge segmente pri prolasku kroz te zidove. Sve rezultira povećanjem strukture dijela koji je izašao iz atoma i na taj način problem sve više napreduje.

Ovi djelići oslobođeni iz atoma, negativno djeluju na planetu zemlju jer sa zemljine površine odlaze u jonosferu. Obzirom da su ovi elementi negativnije vrijednosti od sunčeve energije oni se kreću po zemlji ostajući na mračnoj strani planete kako bi izbjegli kontakt sa solarnom energijom. Ovi elementi teže, zbog svoje negativnosti, da se smjeste na određene lokacije koje ostaju u mraku jedan dio vremena. Jedan dio vremena, takve su prilike unutar južnog polarnog regiona (antarktik.)

Akumulirajući se na južnom polu ovi elementi se vežu za pozitivne jone iz jonosfere, a što rezultuje proizvodnjom ekstremno negativne plazme.

Kako se južni pol ponovo okreće ka suncu (septembar i oktobar) ova visoko negativna plazma nalazi putanju ka unutrašnjosti zemlje.

Sve rezultira rupom unutar jonosfere u regionu južnog pola. Zbog ogromne količine ovih veoma negativnih elemenata koji se oslobađaju, rupa u jonsferi će se dramatično povećati (u veličini) 1986.g.

Ukoliko se fenomen prati, može se primjetiti povećanje rupe čak i unutar dvadesetčetvoročasovne oscilacije i da je oscilacija uvijek van sunčeve svjetlosti. To ukazuje da ovi veoma negativni elementi sada asemblovani u veoma negativnu plazmu pokušavaju izbjeći od sunčeve energije.

Kako se južni pol okreće prema suncu, sjeverni pol odlazi u mrak. Zato negativni neasemblovani elementi u višoj atmosferi teže u pravcu sjevernog pola gdje će se asemblovati sa pozitivnim jonima. Kada dođe vrijeme da se sjeverni pol okrene prema suncu, to će rezultovati time da negativna plazma krena prema površini zemlje. Naši proračuni ukazuju da će u početnim mjesecima 1987.g. rupa unutar jonsfere pronaći i iznad sjevernog pola.

Neki od rezultata ovog poremećaja u jonosferi će biti primjećeni gotovo odmah. Na primjer, kada ova negativna plazma krene prema postojećoj plazmi, pojaviće se abnormalni vremenski-klimatski uslovi širom svijeta. Na mjestima u kojima je jonsfera čvršća doći će do prekomjernog filtriranja sunčeve energije, a što će uzrokovati smanjenje sunčeve svjetlosti dostupne na zemlji i povećati kišne padavine. Na mjestima na kojima je jonsfera tanja, moguće je očekivati vrole talase i suhe vremenske uslove. Treba reći da naslage gvožđa-čelika privlače ove negativne elemente/čestice mase i energije, tako da će u regionima koji sadrže ovakve naslage biti očekivane drastične promjene u vremenskim tokovima.

Prateći efekat ovog privlačenja prema naslagama gvožđa će biti genetske promjene svih živih formi unutar ovih regija, a što će za rezultat imati defektne porođaje, pojavu raka i drugih sličnih oboljenja zbog sloma imunog sistema.

Što bude veće uništenje jonsfere, to će se vidjeti i drastičnije posljedice. Na primjer: ove čestice mase i energije ostaju neprimjećene na polovima i time utiču na povećanje energetske razmjene na našoj planeti, što će rezultirati povećanjem opsega rotacije zemlje. U prvo vrijeme ovo povećanje će biti neprimjetno, ali obzirom da će biti progresivno na kraju će rezultirati promjenama zemljine orbite. Elipsa će se povećati i zemlja će se početi udaljavati od sunca.

Povećanje energetske razmjene će uticati i na unutrašnjost naše planete, a što će rezultirati ogromnim unutrašnjim pritiskom. Ovaj pritisak će biti oslobođen u obliku velikih zemljotresa i povećanja vulkanske aktivnosti. Krajnji rezultat ovih dešavanja će biti podizanje kontinenata tako da će regije koje leže na njihovim rubovima, biti u velikoj opasnosti kakvu i ne slute. Povećanje energetske razmjene uticaće i na zagrijavanje zemljine površine tako da će polarni led početi da se topi, priobalni regioni će početi da nestaju.

Još mnogo toga bi moglo biti rečeno, ali događaji pomenuti do sada mogu pobuditi ideju kod čitaoca kako bi shvatio da upozoravamo da je situacija na zemlji kritična. Potrebno je eliminisati bombe i njihovo testiranje, kontrolisati radioaktivni otpad i tako dalje. Neki ljudi čak smatraju da je i razbijanje atoma neprirodno. Ukoliko se sa ovim ne zaustavi i ne inicira procedura dekontaminacije naša budućnost je veoma crna. Problemi neće nestati sami od sebe. Ljudska vrsta je načinila štetu i sada je mora popraviti. Sada posjedujemo tehnologiju pomoću koje možemo obezbjediti alat, ali naša grupa to sama ne može učiniti. Mi tražimo saveznike.

POGLAVLJE IV

DRUGE PLANETE SA ATMOSFEROM

Poslije susreta sa DAL-ovcima i razmjene opreme, Plejadijanski brod je napravio više hiperskokova i otišao na različite lokacije gdje su određene stvari pokazane Majeru. Jedna od tih oblasti unutar koje su postojali specijalni interesi za nas, vezani za planete sa atmosferom, ranije pomenute, i njihova učestalost u kosmosu.

Tridesetčetvrti kontakt je bio „licem u lice“ susret u nedelju 14. septembra 1975.g. Počeo je u 13,43 na Majerov zahtjev. On je želio da identifikuje pisca jednog anonimnog pisma. Semjase je otišla u unutrašnjost njenog broda gdje je koristila određenu opremu i uređaje, a zatim mu dala identifikaciju.

Dugo su razgovarali o Bermudskom trouglu, a zatim su se dogovorili za datum kada će biti transmitovan dalji izvještaj o putovanju.

To je bilo dva dana kasnije, 16. septembra kroz misaoni prenos sa tematikom velikog puta.

Ovdje smo došli do problema razdaljina koji ne možemo da riješimo, tako da ćemo iz naše prezentacije izostaviti kompletne razdaljine.

Kao prvo, vanzemaljci ne mjere razdaljinu u obliku svjetlosnih godina jer je to naša jedinstvena

kreacija. Oni kažu da brzina svjetlosti nije konstantna i da se čak i ne kreće pravolinijski (izuzev kod veoma malih rastojanja) dakle da ubrzava i usporava, a da na nju uticaj imaju i magnetna polja koja se posvuda nalaze. Oni takođe ni vrijeme ne pronalaze fiksnim kako ga mi zamišljamo, a ni linearnim u punom smislu te riječi. Treba reći da su svjetlosne godine fikcija koju smo mi kreirali. To je isto kao pokušaj da se izmjeri razdaljina između zvijezda pomoću uglomjera.

Izračunali smo da je starost stvoritelja između 12 i 20 milijardi godina, u zavisnosti s kim se konsultujete i kada. Prije samo nekoliko godina ista nauka je tvrdila da je to cifra od četiri milijarde (i dalje jako mnogo), a samo prije nekoliko stotina godina ti isti naučnici su tvrdili da je naše sunce centar univerzuma i da je stvoreno za samo šest dana, par hiljada godina prije toga. Da li smo dosegli konačan odgovor?

Kada smo upitali o razdaljinama u trilionima i kvadrilionima svjetlosnih godina, bili smo ismijani od naučnika. Takve stvari po njima ne postoje.

Svjetlosna godina je arbitrarna jedinica mjere, tako da dok je korisna za jednu vrstu mjerenja, potpuno je beskorisna za neku drugu. Možemo mjeriti knjigu (veoma korisno) u inčima (veličina palca primitivnog čovjeka), ali to je potpuno beskorisna vrijednost pri mjerenju naše lokalne galaksije. Možda je tako i svjetlosna godina podjednako beskorisna kada izađemo izvan našeg poznatog realizma?

Ovi su termini jako slabi, pošto su ovdje samo za naše svrhe, zapravo su vrijednosti poznate našem fizičkom univerzumu i ne mogu se primjeniti u drugim relanostima i univerzumima kao što je hipersvemir.

Zato nismo u poziciji da mjerodavno sudimo datim opisima. Iz tih razloga, napravili smo ovu zabilješku u kojoj smo opisali naš stav.

HIPERSKOK JE ZAVRŠEN I USLOVI STABILNI

Ptaah: Mnogo smo udaljeniji od zemlje nego prije... Ovo je galaksija Asap i tu pred vama možete vidjeti svijet Desom. Taj svijet je naseljen ljudskim bićima koja u odnosu na vašu istoriju mogu biti nešto ekvivalentno vašem srednjem vijeku. Oni žive u velikim selima sličnim koje ste vi imali u orijentalnim regijama. Druga rasa na ovom svijetu ne živi u čvrstim kućama. Oni su nomadi i grade šatore od grmlja i biljaka. Bićete u mogućnosti da ovaj svijet vidite izbliza, jer će vas Semjase tamo odvesti svojim brodom. Prvo pogledajte ispred ovo veliko sunce, ono je već smanjilo snagu i odumrijeće za nekoliko milenijuma. Mjesec koji ovdje vidite je gotovo četiri puta veći od zemljinog mjeseca. Za otprilike 3200 godina počće se kretati prema ogromnom suncu jer se tri kosmička tijela polako približavaju jedno drugom.

Majer: Šta će se desiti sa ljudskim bićima?

Semjase: Do tada će razviti njima korisnu tehnologiju uz pomoć koje će imati mogućnost bijega sa njihovog svijeta.

Majer: A šta ako se ovo ne desi?

Semjase: I to je moguće. Ukoliko ovo bude sprječeno bilo čim, tada će pomoć iz vanjskih svjetova biti donijeta. Ovo je obligacija po kosmičkom zakonu.

Majer: Da li možemo razgovarati sa ovim ljudskim bićima?

Ptaah: Ovo je nažalost nemoguće, kao što neće biti moguće ni na jednom od svjetova koje ćemo posjetiti u slijedećih nekoliko sati. Jedino je prikladno prilikom naše posjete da ostanemo neopaženi, zato se krijemo iza zaštitnih ekrana. Dozvoljeno nam je da budemo viđeni samo tamo gdje je pitanje evolucije to dozvolilo...

Put do površine je trajao samo nekoliko minuta, a zatim su se vratili na matični brod gdje je Ptaah već pripremao sisteme za slijedeći hiperskok. Ponovo se sve desilo u veoma kratkom vremenu.

Ptaah: Ovdje smo... Galaksija Nepon. Ovo što vidite ovdje je sistem nazvan Lesa. Možete vidjeti tri velike formacije. Dvije koje se nalaze jedna uz drugu su sestrinske planete. Malo dalje je velika formacija koja je zapravo džinovski mjesec sestrinskih planeta. Gotovo je 520 puta veći od zemlje.

Majer: Fantastično.

Semjase: To je potpuno normalno. Samo za zemaljske ljude i druge rase koje nisu putnici kroz svemir ovakve stvari se čine fantastičnim, kako ste to vi rekli. Vaši naučnici ne mogu da zamisle takve gigantske svjetove, čak ni u njihovim najtvrdim snovima.

Majer: Ne sumnjam u to što govorite.

Semjase: Dođite sada ćemo posjetiti u jednom kratkom letu i ova dva svijeta. Jedan od njih je naseljen ljudskim formama života.

Nakon slijedećeg hiperskoka.

Ptaah: Ovo ispred nas je svijet od kiseonika slične veličine vašoj zemlji, takođe i atmosfera ima slične vrijednosti dok je površina planete samo dijelom slična, zapravo umnogome je sličnija planeti Veneri iz vašeg sistema. Još uvijek se nalazimo u sistemu Lesa koji je veoma velik, tako da se mora prelaziti putem hiperskokova. Planeta ima veoma primitivne biljke i životinje, ali je u ranijim vremenima bila više naseljena. Kosmički događaji su uništili sve i pretvorili u kamen. Već nekoliko milenijuma uslovi se ponovo mijenjaju i novi život se razvija. Kako imate priliku odavdje da vidite, tamo sijaju različite boje. To su voda i šumski regioni. Ovi pustoliki predjeli se sadrže od masivnih stijena, planina i britkog kamena koji se polako ponovo pretvara u pijesak. Naposljetku, tokom vremena sve će se promjeniti i ličiće na zemlju. Planine nisu veće od 2000 metara i veoma su slične planinama na Veneri ali sve ćete sami vidjeti kada tamo odete sa Semjase.

Ponovo je let trajao veoma kratko, a zatim su se ponovo vratili na matični brod. Uslijedilo je još nekoliko, sada već poznatih hiperskokova.

Trideset peti kontakt desio se u utorak 16. septembra 1975.g. na Majerov zahtjev.

Majer: Interesuje me da li u univerzumu postoji ijedan drugi svijet i biće na njemu koji je ekvivalent zemlji?

Ptaah: Postoji mnogo paralelnih svjetova, a takođe i svjetova čija je egzistencija vrlo slična zemljinoj, kao i onih na kojima je forma života skoro na istom stadiju razvoja kakav je na zemlji. Takve svjetove možemo pronaći u galaksiji Aratom, takođe i u sistemu Neb, a tu je i svijet nazivan Kartag.

Majer: Ovo je veoma interesantno, ali sa detaljima koje ste mi dali ne mogu uraditi ništa. Čitava stvar mi još uvijek izgleda kao 'špansko selo'.

Ptaah: Kartag je svijet u kome živa bića ratuju jedni protiv drugih i nalaze se u eri atomskog istraživanja.

Majer: Zašto to ne spriječite?

Ptaah: Naša uloga nije da se tamo miješamo, jer je taj sistem pod kontrolom visokorazvijene forme života koja ima ogroman problem u sprječavanju katasrofa. Kartagijski život je na veoma važnoj tački promjene u njihovoj evoluciji i veoma blizu kraja atomskog doba. Oni još uvijek uništavaju jedni druge koristeći atomske bombe, ali ovo neće dugo trajati.

Majer: To znači da su ipak razvijeniji od nas zemljana?

Ptaah: To je tačno. Oni koračaju zadnjim koracima nerazuma.

Majer: To je lijepo čuti.

Ptaah: Naravno, ali oni moraju i dalje da razviju pravilnu putanju njihove evolucije, za šta će biti potrebno izvršiti još uticaja.

Majer: Da li to znači, da ukoliko se ne umiješaju i ne utiču razvijenija bića da će hiljade formi života biti ubijeno u ovom slučaju, ljudskih formi.

Ptaah: Da, to sa sigurnišću mogu reći. Uticaji i miješanja se mogu vršiti samo ukoliko se prepozna enormna katastrofa.

Majer: Da li ovo znači, da stanovnici svijeta mogu biti potpuno uništeni ukoliko njihovo uništenje i uništenje njihovog svijeta ne prijete sistemu?

Ptaah: Dobro prepoznajete činjenice. Svako biće mora imati sopstveni put kroz evoluciju, pa čak i ako to uključuje samouništenje.

Majer: To je veoma grubo, čak bih rekao varvarski. Ali sasvim dovoljno za mene, jer je to zakon koji svoju primjenu nalazi i u prirodi. Ono što degeneriše u negativnom smislu, završava uništeno.

Ptaah: Tako je. Dobro znate zakone. Samo poštovanje zakona može omogućiti nastavak života. Pogrešno je održavati degenerisan život, jer takva forma postaje sve gora. Eliminacija predstavlja pravilnu primjenu zakona života. Kako bilo moraće to naučiti i mnogo prije nego što zemljani to očekuju. Znam takođe da je ogromna količina bola sastavni dio procesa. Sada ćemo otići u svijet Kartag.

Poslije hiperskoka.

Ptaah: Ovo što vidite je Kartag. Idite sada sa Semjase i ona će vam pokazati svijet izbliza.

Na Kartagu sa Semjase.

Majer: Rekli ste mi da su stanovnici ovog svijeta malo razvijeniji od zemljana, ali ne mogu vidjeti nikakve avione i tome slično. Ako imaju atomske bombe, kako ih isporučuju?

Semjase: Griješite. Oni posjeduju leteće mašine, ali nisu ni slične zemaljskim avionima, već više podsjećaju na leteće brodove. Takođe, oni ne bacaju ovo smrtonosno oružje iz njihovih letećih mašina, nego ih ispaljuju u vidu raketa na njihove neprijatelje.

Ove rakete su slične onima kojima vi na zemlji lansirate satelite, jedino je njihova tehnologija i metod propulzije drugačiji u odnosu one na zemlji. Njihovi atomski projektili su veoma opasni i mnogo jači od onih koje vi na zemlji imate. Vrijeme je isteklo.

Majer: Možemo ići! Gdje sada idemo?

Semjase: Idemo u galaksiju Berberas, na svijet Neber, u sistemu Kras.

(Zabilješka: NLO istraživači konstantno traže NLO kontakte kroz značajnu potrebu stvaranja i definisanja određenog reda unutar svemira. Termin galaksija koristi se iako nije potpuno pravilno shvaćen, a može takođe biti primjenjen za grupacije zvijezda koje je različito od onog shvatanja kako mi to danas vidimo. Ovo ne možemo sa sigurnošću tvrditi.)

Majer: Šta je to i šta je tamo interesantno?

Semjase: U ranijim vremenima to je bio željeni cilj mnogih rasa koje su imale mogućnost putovanja kroz svemir. Tamo egzistiraju mnoge planete koje se mogu nazvati drevnim svjetovima naseljen mnogim životinjskim vrstama. Neke od tih životinja su veoma velike i neobično visoke. One prevazilaze veličinu sličnih životinja na drugim svjetovima, i upravo zbog te činjenice mnoge rase koje putuju kroz svemir tamo odlaze...

Majer: Da li tamo postoje ljudska bića?

Semjase: Na prastarim svjetovima poput ovoga ljudska bića još ne postoje. Oni će doći u kasnijim vremenima.

Vraćaju se na matični brod

Majer: Ja još imam dodatnih pitanja, ukoliko imamo vremena? Prvo pitanje tiče se zemlje. Da li je moguće da je tačna moja pretpostavka da se istraživanjima i atomskim eksplozijama remete klimatski uslovi?

Ptaah: Veoma dubokoumno tražite razloge za dešavanja na zemlji. Zemljin magnetizam je poremećen putem atomskih eksplozija... iz tog razloga eksplozije su uticale na vrijednost rotacije zemlje, što će reći da je zemlja malo izbačena iz orbite i polako traži kurs kroz novu orbitu. Ovim djelima, zemaljski naučnici su počinili zločin protiv sopstvene planete i zemljana, jer će promjene nastale ovim eksplozijama imati dalekosežne efekte, a čak mogu rezultovati katastrofom. Magnetni polovi se sve više i više remete.

Zato je danas magnetno polje pomjereno u kanadsko ledeno more, dok se takođe i na južnom polu dislocira i kreće prema Južnoj Americi. Do trećeg milenijuma, za oko hiljadu godina, migracija polova će napredovati. Tako će južni pol biti u Južnoj Americi, dok će sjeverni pol biti pomjeren u Saudijsku Arabiju. Proračunata lokacija sjevernog pola u godini tri hiljaditaj je lokacija između Džide na crvenom moru i Meke...

Čak veća opasnost je u oslobađanju radijacije prilikom tih eksplozija, a što predstavlja zagonetku za zemaljske naučnike, jer još uvijek nisu razlučili njene vrste i forme. Na tri glavna faktora zemaljskog života utiče oslobađanje ove radijacije, što im umnogome šteti...

Efekat atomske eksplozije veličine bombe koja je bačena na Hirošimu, traje kroz nekoliko vjekova i na negativan način utiče na sve procese očuvanja života. Takođe je veliki uticaj na zemljinu atmosferu, u negativnom smislu, putem oslobađanja ovih radijacija jer mijenjaju električnu energiju u velikom obimu.

Ovo se dešava u veoma visokofrekventnim omjerima, koji su još uvijek nepoznati zemaljskim naučnicima. Ta energija nije ono što je vama poznato, kao električna energija, već energija električne radijacije koja je slična ultraljubičastom spektrumu. Ova se radioaktivna energija miješa sa kiseonikom u zraku i generiše u velikim količinama unutar samoga ozona. Ta vrijednost u ozonu drastično se povećava u kratkom vremenu poslije eksplozije. Ova opasna koncentracija uništava, u široj okolini, različite mikroorganizme koji su od velike važnosti za očuvanje zemaljskog života. Zatim se, nakon veoma kratkog vremena poslije eksplozije, vrijednost ozona smanjuje na veoma nizak nivo. Ovaj efekat prodire u kompletnu materiju i zadržava se stotinama godina tokom kojeg vremena stalno ubija mikroorganizme koji im priđu.

Takođe su važan faktor i uticaji na ozonski omotač koji okružuje zemlju i štiti je od sunčevih ultraljubičastih zračenja. Opisani gasovi štete na nekoliko načina ozonskom omotaču, koji više ne može da apsorbuje ultra ljubičaste zrake...

Majer: Semjase mi je već govorila o ovom problemu, vezano za industrijske gasove, ali mi jedna stvar još uvijek nije jasna. Prirodni procesi unutar atmosfere proizvode ozon. Sličnu energiju proizvodi i prirodna, atmosferska grmljavina (sijevanje munja). Zašto ovaj vid energije ne uništava mikroorganizme?

Ptaah: Priroda funkcioniše unutar prirodnih zakona. Industrijski ozon je drugačije generisan od

prirodnog. Munje čiste, dok drugo zagađuje. Zdrav ozonski omotač obezbjeđuje prirodnu zaštitu zemaljskih bića od jakog ultra ljubičastog zračenja emitovanog sa sunca. Direktno izlaganje ovoj radijaciji i sličnim zračenjima vodilo bi prema smrti svih živih formi... Priroda uvijek generiše tačno onoliko ozona koliko je to potrebno za održavanje života...

Majer: Šta je sa atomskom radijacijom koja po mom mišljenju vjerovatno okružuje zemlju, na velikim visinama?

Ptaah: Vaše mišljenje je skoro tačno, ali ovdje se ne radi o tom vidu radijacije. Kao što sam rekao, posebna elementarna radijacija je generisana kroz eksploziju. Ona doseže velike visine i širi se oko zemlje utičući na njen prirodan hemijski proces. Vašim rječnikom, ovi oblici zemljine atmosfere imaju razne nazive, kao npr. Van Alenov omotač. Ovaj omotač sadrži se od zemljinog magnetnog polja, elektrona i protona i ima važnu funkciju za život na zemlji. Ali, o ovom pitanju mi još uvijek nije dozvoljeno da dajem dalje informacije, jer bi iz mog objašnjenja vaši naučnici mogli steći znanje za dalja istraživanja, a koja zasigurno ne mogu kontrolisati.

Majer: Dakle, o ovom pitanju se ništa ne može uraditi? Vezano za Van Alenov omotač ništa nisam zaključio. Zapravo toliko malo da ne bih mogao polemisati o njemu, iako sam veoma zainteresovan za strukturu ovog omotača i način na koji je sagrađen.

Ptaah: Omotač se nalazi na visini od hiljadu kilometara, nabijene čestice su u stalnom spiralnom pokretu, sa jednog pola na drugi...

Majer: Do sada vas razumijem, ali je sve drugo za mene 'špansko selo'. Ovo je nažalost fizika u kojoj ja razumijem stvari u onolikoj mjeri koliko to naši tehničari i naučnici razumiju vašu tehnologiju, tj. ništa.

Ptaah: To nije od velike važnosti za vas, jer je unutrašnjost postojećih duhovnih vrijednosti od daleko veće važnosti...

(Majeru su date uporedne vrijednosti rasipanja ozona poslije vazdušne atomske eksplozije. Vanzemaljci su mu rekli da je normalan odnos na zemlji petstotina hiljada jedinica zraka na jednu jedinicu ozona. Nakon atomske eksplozije ozon se momentalno povećava, tako da je ozon u istom pomjeru sada zastupljen kroz dvadeset osam jedinica. Ubrzo nakon ovog povećanja koncentracije nivo ozona rapidno opada ka ekstremno niskom nivou, a što rezultuje rupama u jonosferi. Za uspostavljanje ponovnog balansa potrebno je da prođe stotine godina.)

Majer: Možda ste u pravu. Ukoliko mi dozvoljavate, postavio bih vam nekoliko pitanja vezano za kontakte na zemlji. Koliko danas postoji kontakata na zemlji...

Ptaah: Tačan broj vjerodostojnih kontakata na zemlji danas, 1975.g. iznosi 17422. Oni su raspoređeni diljem država na planeti. Od tog broja samo nekoliko procenata pronalazi pažnju javnosti. Mnogi od njih rade u skladu sa našim savjetima na različitim poslovima i zadacima... Unutar različitih slučajeva, neke osobe koje imaju kontakte s nama ne dobijaju informaciju da mi nismo sa zemlje...

Od ovih 17422 kontakata (broj se konstantno povećava) samo nekoliko stotina su poznati javnosti...

Zatim je Majer upitao:

Majer: ...Koliko daleko od našeg sunčevog sistema se nalazi slijedeći naseljen sistem i da li njegovi stanovnici znaju za zemlju?

Odgovor je zapanjujući (pročitajte bilješku ispod.)

Ptaah: Slijedeći naseljen sistem nalazi se oko pet svjetlosnih godina udaljen od zemlje. Različiti svjetovi unutar tog sistema, naseljeni su ljudskim formama života koje se veoma malo razlikuju od vaše rase. U svom razvoju, oni se nalaze na poziciji – nekoliko stotina godina ispred zemaljskih ljudskih bića, kako spiritualno, tako i tehnološki. Oni su već dostigli svemirski let u primitivnoj formi i takođe posjećuju zemlju. Ali, zbog njihovih ograničenih sposobnosti svemirskog leta zavise od pomoćnih stanica na svom putovanju. Na putu između njihovog svijeta i zemlje, konstruisali su svemirsku stanicu koju možete vidjeti, tamo van u svemiru (pokazuje na ekran.) Njima su potrebne takve stanice, jer još uvijek nisu u mogućnosti da lansiraju svoje brodove na toliko velike razdaljine.

Takođe, svemirski let im uzrokuje tjelesne bolove zbog čega sebi daju narkozu prilikom dužih putovanja kroz kosmos. Pored drugih rasa i oni su jedna od onih koji često posjećuju zemlju. To je zato što je njihova rodna planeta, koja nije ništa veća od zemlje, pati od prenaseljenosti i ima potrebe za velikim količinama hrane. Upravo iz tog razloga, bića sa ove planete, nazivane Akart, često dolaze na zemlju, kako bi skupili biljke, povrće, voće i ostale potrebštine za prehranu dvadeset tri milijarde stanovnika, koliko ih živi tamo. Uglavnom su zadovoljni sa uzimanjem sjemenki od plodova koje nose sa sobom kako bi ih uzgajali na Akart-u.

Oni takođe posjećuju i druge (manje naseljene) svjetove kako bi prikupljali namirnice. Forme života sa ove planete su miroljubive i mnogo su patili tokom proteklih nekoliko vjekova. Danas oni žive u diktatorskom sistemu, kako bi vi to nazvali, gdje imaju relativno bolje uslove života. Najveći problem za njih je prenaseljenost, koju bi mogli riješiti emigracijom, ali njihove trenutne tehnologije ne zadovoljavaju takav vid svemirskog transporta.

(Bilješka: Kada smo radili na velikoj NLO knjizi «UFO ABDUCTION AT MIRASSOL» (NLO otmice na Mirasolu), sa Dr. Volter Buhler-om, u Brazilu otkrili smo da je on istraživao slučaj NLO kidnapovanja u Sarandiju, koji se nalazi u južnom Brazilu, gdje je otet Artur Berlet. On je odveden na prenaseljenu planetu koju su vanzemaljci nazivali ACART. U njemačkom jeziku, koristeći fonetiku, ovaj naziv se izgovara Akart. Dobili smo dozvolu da objavimo Berletovu priču o osmodnevnom boravku na ovom planetu, u knjizi koju smo naslovili «NLO kontakt sa planete ACART.»

Sve indicije govore da se ovaj prenaseljeni planet nalazi veoma blizu našega sunca. Izuzetna koincidencija.)

Majer: Hvala na odgovoru. Ali, da li i druga bića iz tog sistema takođe dolaze na zemlju, i zašto oni ne pomognu u problemu prenaseljenosti ove planete?

Ptaah: Drugi odlaze tamo, a takođe posjećuju i zemlju. Ali ne pomažu ovoj rasi sa problemom prenaseljenosti, jer ova bića nisu dosegla taj stupanj tehničkog i spiritualnog razvoja kako bi im

pomogli. Pored toga, bićima sa Akarta nije dozvoljen pristup prevelikoj moći, jer su oni okupirani materijalno-zemaljskim stvarima.

Majer: Vidim, ponovo zakon evolucije... Da, ali ipak imam još jedno pitanje: Kako vidite pitanje vašeg (javnog) pojavljivanja na zemlji; kada ćete zvanično sletiti i predstaviti se narodima na zemlji?

Ptaah: Nećemo to uraditi još dugo, a ni drugi, takođe. Naprotiv, gotovo svi vanzemaljci će se povući sa vašeg planeta, ukoliko se dese određeni događaji. Ovo će se desiti, kada jedna još, nama nepoznata ljudska rasa iz kosmosa, počne posjećivati zemlju. Po našem predviđanju to će se desiti prije 2000.g., ukoliko određeni neplanirani faktori ne budu uticali na ovaj događaj. Ukoliko se ovi faktori ne dese, tada će se zemljani, u ovom dolazećem vremenu, oko 2000.g., prvi put sresti sa ljudskim bićima koja dolaze sa drugih svjetova...

Trebate znati da od ovih čovjekolikih formi, vama, ne prijete nikakva opasnost, jer će oni biti miroljubivi i bezopasni. Njihova kultura i spiritualna dostignuća će biti daleko superiornija od vaših, tako da oni neće samo neočekivano sletiti na zemlju. Oni će se najaviti, prvo putem radio-stanica i TV-a i na taj način pripremiti zemljane za svoj dolazak, a zatim sletiti u svojim jajolikim brodovima, gdje će na svakom biti 8-12 formi života...

Majer: Ovo je veoma interesantno, ali gdje će sletiti?

Ptaah: To će sa sigurnošću biti u Americi.

Majer: Zašto uvijek Amerika?

Ptaah: To je tako kako jest, jer oni imaju najbolju komunikacionu aparaturu. Narodi u ovoj zemlji su fleksibilniji u upoznavanju sa informacijama o vanzemaljskim formama života i njihovom postojanju, tako da će biti pripremljeniji da izbjegnu ogromnu paniku prvog zvaničnog susreta.

Majer: Ali zasigurno postoje i druge mogućnosti, pored Amerike, zar ne?

Ptaah: Naravno da postoje, ali ja sam vam naveo ono, kako to naši proračuni pokazuju, što će se najvjerojatnije desiti. Ta dešavanja će biti od revolucionarne važnosti, ukoliko ovo slijetanje bude uspješno izvedeno, što još uvijek zavisi od negativnih faktora koji se mogu razviti. U svakom slučaju plan nije fiksiran, jer o ovim događajima ne govorim na osnovu toga što sam gledao u budućnost, nego na osnovu proračuna vjerovatnoće.

Majer: Znači ovo o čemu govorite nije konačno? Možete li mi reći odakle ova ljudska bića dolaze?

Ptaah: Nije mi dozvoljeno da vam dam ovu informaciju. Stvar je povezana sa razvojem formi života na zemlji.

Majer: Razumijem...

Zaključno sa ovim trideset petim kontaktom, napravili smo pun krug unazad, do Semjasinih izjava koje su se ticale štete na našoj jonosferi putem hloroflorokarbona i gasova broma, i njenog savjetovanja Majeru da privuče pažnju svjetskih naučnika ovom pitanju, prije nego bude prekasno.

Ona je sada objasnila još veću opasnost od oštećenja naše jonosfere, putem određenih čestica koje se oslobađaju tokom svake atomske fisije ili fuzije, uključujući i podzemne atomske testove, kao i korištenja atomske radijacije u druge svrhe.

Upravo tu tematiku koristili su i drugi vanzemaljski kontakti iz Sent Kloda u Minesoti, koristeći vrlo malo različite fraze.

Ova informacija je data Edvardu Majeru 1976.g., i posjedujem kopije bilješki sa ovog kontakta, još od 1977.g.. Licima u Sent Klodu su date slične informacije, ranije, ali im je dozvoljeno da ih objave 1985.g., tako da nisu činili ništa po ovom pitanju sve do 1986.g., a to vrijeme je bilo mnogo prije nego što su mogli znati bilo šta o Majerovim kontaktima u Švajcarskoj.

Izgleda da smo mnogo puta bili upozoravani da izbjegnemo katastrofu, koju smo sami kreirali, ali smo mi konstantno odbijali da čujemo za ova upozorenja, tako da je možda sada kasno za nas sve.

Gdje su naši veliki eksperti bili svo ovo vrijeme???

POGLAVLJE VII

DRUGI PLEJADIJANSKI NLO-KONTAKTI

Kada sam počeo istragu o Plejadijanskim NLO kontaktima u Švicarskoj, u kasnu 1976..g., oni su već trajali preko godinu i po, i držani u relativnoj tajnosti unutar zatvorene grupe, tako da je veoma malo činjenica od ovih kontakata izlazilo van nje.

Do tog vremena nikada nisam čuo za NLO kontakte sa Plejade, tako da je čitav slučaj bio fascinirajući i egzotičan, a moguće i potpuno neistinit, barem kako sam to tada mislio.

Kada sam došao na lice mjesta i počeo da radim direktno sa Majerom i njegovom grupom, otkrio sam da su ovi isti NLO-kontakti koristili druge grupe kao i individue prije Majera, kao npr. M. Rašida, sveštenika u Jerusalmu. Tada su mi bilješke sa kontakata ove Švicarske grupe pokazale da je Majeru rečeno, da ova grupa ima još najmanje dva druga aktivna kontakta sa zemljanima, u isto vrijeme. Rekli su mu da njihova nije jedina naseljena planeta na Plejadama, kao i da druge, slične ljudske forme sa tih planeta putuju svemirom, dolaze na zemlju i tu prave kontakte. Rekli su mu da njihova grupa ima kontakte na orijentu i zapadnom dijelu Sjeverne Amerike, ali mu nisu otkrili više, govoreći da to nema nikakve veze s njim.

Kada sam objavio svoj prvi članak o Švajcarskom slučaju, 1977.g., bio sam zapanjen količinom relevantnih informacija od kojih se sastojao. Tokom slijedeće tri godine moja pažnja je privučena na još nekoliko slučajeva NLO kontakata, gdje su NLO-putnici govorili da dolaze sa

Plejada. Prvi je bio saznanje, da poznati argentinski NLO istraživač, Fabio Cerpa iz Buenos Airesa, istražuje slučaj Plejadijanskih kontakata sa inženjerom Enrikeom Rinkonom iz Bogote u Kolumbiji. Ova serija kontakata počela je u novembru 1973.g., još uvijek je trajala. On je takođe mislio da je ovo jedinstven slučaj.

Zatim, 1979.g., dopisnik koji je pročitao moj članak u magazinu mi je ukazao na još jedan slučaj koji se tiče kontakata od Plejadijanskih vanzemaljaca, koji su posjećivali Senor Gviljermo Tores Hasijenda Las Kruče, kao i da se to odvija od 1974.g..

Ovi Plejadijanski vanzemaljci su izgledali potpuno čovjekoliko, kao i oni koji su posjećivali Kolumbiju, s tim da su ovi bili smješteni blizu El Tokuja, na sjevernoj obali Venecuele. Ove vanzemaljske posjete i kontakti su još uvijek trajali, i stotine stranica bilješki o dijalozima su napravljene. Ovo je takođe držano u visokoj tajnosti unutar male odabrane grupe učesnika, koji o svemu tome nisu nikome govorili.

1983.g., Lu Feriš iz NLO vijesnika poslao mi je podatke o još jednom Plejadijanskom kontaktu koji je počeo u julu 1974.g. i još uvijek je bio prisutan. Kontaktiran je Čarls A. Silva, koji se konstantno sretao sa vanzemaljskom ženkom koju je nazivao Ramatis, koja je sa svojom grupom NLO-nauta rekla da dolazi sa Plejade. Ovi kontakti desili su se u južnom Peruu i još uvijek traju. Silva je opisao ove kontakte u privatno objavljenom knjizi na 411. stranici koja je imala veoma malu distribuciju.

Još jedan dopisnik koji je dobio primjerak našeg preliminarnog izvještaja o istrazi o švicarskom slučaju, napisao mi je i dao adresu još jednog kontakta od vanzemaljskih posjetilaca koji su se predstavili da dolaze sa Plejade, i čak konkretizovali njihov ALCYONE sistem. Ova iskustva počinju kroz viđanje NLO-a, a kasnije se razvijaju u 'oči u oči' kontakt, sa dugim diskusijama i telepatskom komunikacijom. Ti kontakti su se nastavili još mnogo godina i još uvijek traju, i kroz njih je čitava filozofija života i postojanja zemljana u odnosu na velike planove razmatrana, a što je 1973.g. i objavljeno kroz informaciju na 214 stranica u knjizi pod naslovom 'The Golden Reed'.

U vrijeme kada sam dobio ovu knjigu, primio sam i pismo od starog prijatelja iz Argentine, Pedra Romanijuka, koji je vidio nešto što se ticalo mojih aktivnosti unutar švicarskog slučaja i takođe mi napisao, da su ga vanzemaljci kontaktirali i da su mu rekli da se njihova domovina nalazi na Alcyone, na Plejadi.

Dobio sam brojna pisma od iskrenih ljudi koji su tvrdili da su posmatrali NLO letilice, koje su bile slične ili gotovo identične sa letilicama slikanim i objavljenim u preliminarnom izvještaju. Takođe su svi NLO klubovi ovo primili, ali mi niko nikada nije rekao šta su tačno primili, tako da sam morao skupljati informacije od članova klubova.

Nakon pregledanja kompletnog materijala, možemo napraviti određeno poređenje:

1. Svi pomenuti koji su tvrdili da dolaze sa Plejada su izgledali apsolutno čovjekoliko, te bili približno naše veličine u figuri.
2. Svi od njih su govorili tečno jezike svojih kontakata, govoreći na njima, o našoj nauci, istoriji i kulturi.
3. Svi su rekli da čovječanstvo na zemlji potiče od njihovih drevnih predaka, od kojih smo

naslijedili našu neobičnu agresivnost.

4. Svi od njih su rekli da su njihovi preci posjećivali zemlju, mnogo puta kroz istoriju, i kako su dolazili i odlazili, a uslovi su se mijenjali.
5. Svi su tvrdili da su učestovali u velikim događajima unutar naših religijskih događaja i mitologija, dok su neki bili obožavani kao bogovi, a oni, opet tvrde da to nisu.
6. Svi su tvrdili da žive enormno dugo, najmanje deset puta više od trenutnog čovjekovog života.
7. Svi od njih, bez izuzetka, rekli su da smo se odmetnuli od duhovnog razvoja i da smo već pripremili kraj naše planete i naše vrste, da smo ovo radili i ranije, iznova i iznova, i da još uvijek nismo naučili ove bitne lekcije. Zbog ovoga mi smo veoma vrijedna laboratorija za proučavanje od strane mnogih vanzemaljaca koji dolaze iz daleka da posmatraju.
8. Svi su putovali brzinom većom od svjetlosti u svojim međuzvezdanim putovanjima.
9. Nije bio ni jedan dokaz da je bilo koja od grupa, koje su pomenute, bila u kontaktu sa nekom drugom grupom.
10. Svi su pominjali i druge naseljene planete na, kako mi to zovemo, Plejadama.
11. Svi su pominjali druga vanzemaljska bića iz univerzuma, koja dolaze da proučavaju i posmatraju zemlju. Tri od njih su ostvarili svojevoljni kontakt sa vanzemalcima drugih rasa i sistema, od kojih su neki koristili robote, dijelom mehaničke, dijelom organske, bića sa ograničenim operacionim funkcijama.
12. Svi su koristili organske kompjutere, koji su kontrolisani telepatski.
13. Svi su predviđali velike promjene na našoj planeti i unutar prirode u bliskoj budućnosti.
14. Niko nije koristio novac, kakav je poznat nama, religiju, ili bilo kakav politički sistem.
15. Neki od njih su imali aktivne baze za svoje operacije na površini naše zemlje.
16. Svi su bili sposobni za unutar okeanske operacije, i koristili naše okeane i njihovu prednost.
17. Svi su koristili različite letilice u toku svojih operacija, i imali različite stilove brodova i opreme, ali je bilo mnogo podudarnosti o ovom pitanju.
18. Tri grupe, za koje znamo, koristili su velike nosače, tipa matičnih brodova, koji su se nalazili u svemiru, dok su oni bili ovdje.
19. U svakom slučaju, grupa jedinki je formirana kroz kontakte, kojima je proširivano znanje o događajima koji se odvijaju na drugim mjestima unutar našega svijeta. Svi podatci su čuvani u tajnosti određenog kruga, a zatim davani samo najvjernijim prijateljima.
20. Do 1979.g. ni jedna od ovih grupa nije čula za neku drugu!

Da bi ilustrovali podudarnosti, razmotrićemo nekoliko od ovih slučajeva, u detalje.

Analiziraćemo dva slučaja. Nije nam poznat ni jedan Plejadijanski kontakt od Majerovog slučaja u Švicarskoj.

ACAYA, PERU

U utorak ujutro, četrnaestog januara 1975.g., Čarls Silva odmarao se od puta iz Lime. Ustao je rano i pogledao svoj sat, bilo je šest i trideset. Napolju je kišilo, ali je otišao do kupališta sa karbonovom vodom na još jednu mineralnu kupku. Osjećaj je bio odličan i ostao je čitav sat odmarajući se i razmišljajući.

Ubrzo nakon toga, doručkovao je u trpezariji koja je imala pogled na cestu, gdje je primjetio kako staje automobil Pick-up, da bi neko izašao iz njega. Bila je to Ramatis, vanzemaljska žena sa Plejada, koju je upoznao u julu 1974.g., kada je sve počelo. Rama je već znala za njegov

dolazak i krenula je direktno u trpezariju kako bi se sreala s njim. Ovi kontakti odvijali su se tek šest mjeseci, u kojima je on ostao ubjeđen, nakon mnogih demonstracija i dokaza, da je ona upravo ono za šta se predstavljala. Bio je van sebe od uzbuđenja, jer mu je rekla da je brod nedaleko i da ih čeka, jer će ga danas odvesti na njegovu prvu svemirsku vožnju.

Nije mogao vjerovati svojim ušima. Platio je račun, a zatim su ušli u njegov VW i vozili se oko petnaest minuta u pravcu koji mu je objasnila. Kretali su se ka Huankaju, a kada su došli na jednu čistinu, Rama mu je rekla da skrene s puta, gdje je zaustavio vozilo.

Rama ga je uzela za ruku i vodila. Kiša je tada već stala i tada je vidio nešto što je podsjećalo na malu dugu, veoma slabog inteziteta. Rama mu je rekla da je to elektromagnetno polje koje okružuje letilicu i na taj način je čini nevidljivom dok je na zemlji. Bili su udaljeni oko 25 stopa od broda, a on ga još uvijek nije mogao vidjeti. Kada su prošli barijeru – ugledao je brod.

Ova letilica nije bila kao one koje je vidio ranije, bila je veća i drugačijeg oblika. Kada su prišli bliže, jasno je mogao vidjeti metalnu boju broda, i oblik koji je ličio na loptu za američki fudbal. Brod je ležao na tri metalne noge.

Rama ga je zamolila da skine svoje cipele, a on se pitao da li je i Mojsije radio isto na vrhu Sinaja, mnogo godina u prošlosti (Rama mu je pričala o nekim događajima.) Objasnila mu je da su mu cipele mokre od kiše, a da je voda električni provodnik, tako da nije željela da doživi šok.

Oboje su dobili obuću nalik na sandale, izrađenu od teškog drveta, popeli se uz metalne stepenice i ušli kroz kružna vrata. Kada je ušao, osjetio je iznenadnu promjenu temperature. Bilo je malo hladnije, poput osjećaja u klimatizovanim zgradama, ali malo čudnije.

Dva člana posade, oko 4,5 do 5 stopa visoki dočekali su ih u tišini. Nosili su sjajno sivu, jednodjelnu odjeću, koja ih je pokrivala od glave do pete. To su bez sumnje bili humanoidi. I ovako nešto nikada nije vidio na zemlji. Imao je čudan osjećaj iako su izgledali miroljubivo. Osjećao se sigurno sa njima, ali je još uvijek postojao strah od nepoznatog koji ga je pomalo prožimao. To nije trajalo dugo, jer čim je nastavio još par koraka i došao 'oči u oči' kontakt sa posadom, koja se nalazila u ovalnoj sobi površine oko 25 stopa i visine oko 7, osjećaj je prošao. Osvjetljenje je dolazilo preko čitave sobe, narandžaste, pa skoro crvene boje.

Imao je prijatnu figuru, lice sa dugačkim nosom i izrazitim očima koje nisu bile poput Raminih, a ni orijentalnog stila. Kad god ga je pogledao, imao je osjećaj kao da nema očne leće i ne trepće, ali su bile prisutne neke druge aktivnosti oka. Ubrzo nakon toga, pritisnuo je dugme koje je oživilo te oči, koje su mu služile za komunikaciju.

Nakon toga ustao je sa stolice koja se nalazila ispred kontrolnog panela, prišao im i pozdravio ih. Rama i vođa posade su razmjenili pozdrave. Zatim je pogledao u mene i ja sam instiktivno s njim prišao kontrolnom panelu. Vanzemaljčeva usta se nisu pomjerala, ali sam mogao čuti mumljanje riječi i rečenica, sa teškim akcentom, tako da ga je bilo teško razumjeti. Vrlo brzo nakon toga, sve ih je mogao perfektno čuti i razumjeti, a on i Rama su komunicirali putem misli.

Vanzemaljci su mu pokazali unutrašnjost letilice. Paneli sa instrumentima su izgledali poput kompjuterskih konzola u kontrolnim sobama i bili su raspoređeni po cijeloj letilici. Domaćin mu je rekao da se nalaze u brodu za posmatranje koji je namijenjen za četvoročlanu posadu. Do sada ih je vidio samo dvoje. Vanzemaljac je pritisnuo prekidač i uređaj poput ekrana se pojavio, tako da su mogli da vide van svemirskog broda, gdje su se nalazila druga dva člana posade.

Odakle dolazite – upitao je?

Dolazimo iz sistema koji nije mnogo udaljen odavde. Vanzemaljac je otvorio ladicu, tako da je mogao vidjeti ovalnu mapu na kojoj su se nalazile razne tačke i putanje. Pokazao je na jednu grupaciju od njih i rekao da je to Taro-sistem, zvijezda Alcyon – Plejade...

Zatim je pokazao na lokaciju našeg sunca. Iako je pokazao lokaciju svoje planete na mapi, sve je izgledalo poput grupe tačkica. Rekli su mu da posjeduju baze na Marsu i Veneri, a on je upitao:

Šta je sa zemljom?

Mi nemamo baze, ali postoje baze koje kooperativno služe i nalaze se ovdje na zemlji. Naša je misija, misija mirnodopske službe, koja održava balans u univerzumu. Uz pomoć naših kooperativnih baza na zemlji „držimo vas na oku.“ Za nekoliko minuta ćemo ići da posjetimo jednu od tih baza u Južnoj Americi, ali prvo recite Rami, gdje želite da nađete svoj automobil.

Zatim se okrenuo ka Rami, koja ga je pažljivo posmatrala, i rekao joj da bi trebali da idu u grad Truiljo, kao i u još jedan pod nazivom Čiklajo, oba locirana na sjevernom dijelu Perua, pet stotina milja sjeverno od Lime.

Na neki nepoznat način, prikačili su VW ispod broda, i on se mogao vidjeti na ekranu. «Čako» je razmišljao, šta će se desiti ukoliko renta-car sazna da jedan od njihovih automobila stigao u Čiklajo za samo devet minuta, a što je razdaljina od osam stotina milja.

Sada je auto već bio zakačen, i sve je bilo spremno za polazak. Rama je razmjenila nekoliko informacija sa vođom posade, a «Čako» smješten između njega i Rame. Zatim mu je objasnila: «Ova mašina funkcioniše putem elektromagnetizma, pogledajte dijelove koji liče na plastiku oko rotora.»

«Da.»

«To su reaktori. Kada mehanizam unutar rotora postigne punu brzinu, mi možemo manipulirati magnetnom i električnom energijom i na taj način kontrolišemo određene stvari, a takođe prevazilazimo sile gravitacije.»

Kada su uzletili, «Čako» reče da je osjetio jaku silu, na šta mu Rama reče da ne brine... Zaustavili su se i lebdili jedno vrijeme iznad puta koji vodi prema panameričkom auto-putu, blizu malog gradića nedaleko od Čiklaja. Tu su istovarili VW ne napuštajući brod. Rama reče, da će ga ovdje ostaviti nekoliko sati. Kasnije će ona i «Čako» doći u Vimani, koja je mala letilica, namijenjena za dvoje ili troje ljudi.

Ponovo su se udaljili, ali manjom brzinom, leteći preko planina Anda. Mogao je vidjeti nekoliko komercijalnih aviona nedaleko ispod njih. Postepeno se udaljavajući, mogao je da vidi veliku površinu pod vodom. Rama mu reče da je to jezero Titikaka, i da će se spustiti u njega.

«Čako» je širom otvorio oči, kako su se počeli približavati jezeru, očekujući da će se srušiti ili udariti prilikom slijetanja, ali ono je bilo nježno, i ništa se nije osjetilo kada su ušli u vodu. Zatim se desila još jedna promjena i odjednom su bili ponovo u zraku, leteći kroz oblake. Vidio je ledom prekrivene planine u daljini i prepoznao ih kao ledeni vrh 25 milja od Huankaja. Mogao je vidjeti dolinu Mantaro, sa rijekom koja protiče kroz njen centar, kao i predjele u okolini.

Sletili su blizu ledenih vrhova, gdje ih je čekala Ramina Vimana. «Čako» se zahvalio vođi posade na letu, a on mu je odgovorio da će se za nekoliko dana ponovo vidjeti.

Rama je odletila u Vimani do Čiklaja, gdje ju je ostavila sakrivenu iza pješćanih brda, a odakle su pješice otišli do mjesta na kom su ostavili automobil. «Čako» je letio u dva različita NLO objekta, što je smatrao najvećim životnim iskustvom.

Dok su šetali prema automobilu, Rama je ponovila njene ranije sugestije kojima je predlagala «Čaku» da sve kasnije zapiše. Sada je dodala:

«Svrha zapisivanja ovih događaja nije izvještavanje o NLO. Od sada ćete se vi i moji prijatelji sa drugih svjetova često viđati. Često ćete letiti svemirskim letilicama, vidjećete matične brodove i neke od naših baza na površini. To nemojte zapisivati, jer je o tome mnogo već zapisivano, a svejedno pored vas lično, u to niko neće povjerovati».

«U pravu ste.»

«Ono što želim da uradite je da pišete o našim razgovorima, uz nadu da će oni koji to pročitaju, izabrati da vam vjeruju. Zapišite sve informacije koje vam dajemo... Takođe prihvatite da neki ljudi... ljudska bića sa drugih planeta su ovdje... to je svrha poruke.»

Pomenuta rasa je samo jedna od onih koji rade u potpunoj harmoniji odnosa sa nama, ljudima sa Plejade.

U našem preliminarnom izvještaju o istrazi pomenuli smo podatke, napravljene u kamenu, o drugoj generaciji posjetilaca, koji su dolazili i odlazili nekoliko puta tokom hiljadugodišnje istorije te civilizacije, i spuštali se u mjesto koje danas zovemo pustinja Ocucaje, blizu Ica u Peruu, južno od Lime. Ti su podaci sada otkriveni od doktora Havijera Kabrera, i zapisi na njima su ispunili stotine stranica.

Ali to nije bio jedini Plejadijanski kontakt koji se odvijao na Južnoameričkom kontinentu u tom periodu. Bio je još jedan koji se odvijao kroz «oči u oči» kontakt, malo manje od šest mjeseci prije ovoga. To se desilo na središnjem kontinentu, ali je takođe pokrivalo veću regiju. Ponovo je bio umiješan veći broj ljudi, kao i u Švajcarskoj.

BOGOTA, KOLUMBIJA

Samo osam mjeseci prije nego što je Akaja kontakt počeo tajno, unutar veoma male grupe, sličan program kontakata je počeo i u blizini Bogote u Kolumbiji. Ovaj kontakt u Bogoti, unutar lokalne grupe, desio se godinu dana nakon Majerovih kontakata u Švicarskoj, i počeo je u januaru 1975.g., ali učesnici u Kolumbijskom slučaju ništa nisu znali o Majeru, a takođe Švacarska grupa nikada nije čula o drugim aktivnostima koje su se odvijale na drugoj strani svijeta u Kolumbiji.

Oni su živjeli u dva potpuno različita svijeta. U to vrijeme ništa se nije objavljivalo o kontaktima u Akaji sve do kasne 1975.g., kada je svjedok bio unutar svemirske letilice nekoliko puta, prihvatio ovu novu relanost, a zatim u povjerenju ispričao o ovom fenomenu nekolicini iskrenih prijatelja.

NLO kosmonauti, koji su kontaktirali kolumbijance, rekli su toj grupi da dolaze sa onoga što mi nazivamo Plejade. Za uključene u ove kontakte, sve je bilo novo, i kroz njih su proširivali svoju spoznaju o stvarima koje se događaju širom svijeta, čuvajući tu tajnu unutar kruga, gotovo tri godine, a zatim je prenijeli samo nekolicini iskrenih prijatelja. Niko od njih ili njihovih prijatelja nikada nije čuo za Edvarda Majera.

U Švicarskoj se dešavala slična stvar. Ono što je čudno da Plejadijanci ni u jednom slučaju nisu pomenuli ove druge kontakte, pa čak su u njima koristili i različite stilove opreme i letilica, iako se sve dešavalo u isto vrijeme i po istom pitanju.

Obje grupe su koristile različite letilice za različite funkcije. I Švajcarski i Kolumbijski kontakti su koristili bića koja su bila dijelom organska, dijelom mehanička, kao radnu snagu unutar letilica, kao i velike matične brodove u svemiru i baze za operacije. I jedni i drugi su imali slična tehnološka čuda unutar letilica koje su sletile na površinu naše planete i u oba slučaja je unutrašnjost matičnih brodova bila perfektno iskorištena, a njihovi stanovnici živjeli daleko dužim životima od naših standarda. U oba slučaja su kosmonauti imali potpunu spoznaju o drevnoj istoriji zemlje.

O Kolumbijskoj priči, kratko:

Inžinjer Enrike Kastiljo Rinkorn, predsjednik Kolumbijskog instituta za istragu o NLO fenomenima, iskrcao se iz autobusa, gotovo 150 kilometara od prestonice. Bilo je to oko dvadeset sati uveče, trećeg novembra 1973.g. To je bilo nedaleko od dogovorene lokacije. Rečeno mu je da ne nosi ništa što može nanijeti zlo i štetu nekome ili nečemu. Došao je malo ranije od dogovorenog vremena, jer je morao pješaćiti do malog jezera, a nije želio da kasni.

Bio je obučen u ruanu, jedan vid pončoa, a na glavi je imao sombrero. Stigao je na lokaciju koja mu je ranije opisana, kada su mu date instrukcije, kroz komunikaciju, vezane za ovaj put. Kada je stigao blizu jezera, sve mu je bilo poznato, kao da je tu dolazio i ranije, zapravo kao da je sada radio nešto što je radio i prije, i vidio je mjesto koje je bilo obilježeno metalnom sferom, što ga je vodilo. Pomislio je «dobro je, to je mjesto.»

Hodao je uz jezero ulazeći u vodu do koljena. Bilo je veoma hladno. U Bogoti je u isto vrijeme grupa meditirala. Oni su se molili da sve prođe u redu tokom mog kontakta sa svemirskom letilicom.

U ovoj grupi je bilo preko trideset ljudi iz Bogote, koji su razvili kontakt kroz glasovni kanal, i on im je rekao da je posjetilac sa druge planete. Brojne bilješke, vezane za ovaj glasovni kanal postoje, i kroz njih su postavljena mnoga pitanja i dobijeni mnogi odgovori. Kao odgovor na molbu za direktniji kontakt, grupi je rečeno da izabere jednog od njih koji će ih predstavljati na ovakvom susretu. Oni su odabrali Rinkona, ostavljajući svoj «kanal,» sa grupom na medijaciji u Bogoti.

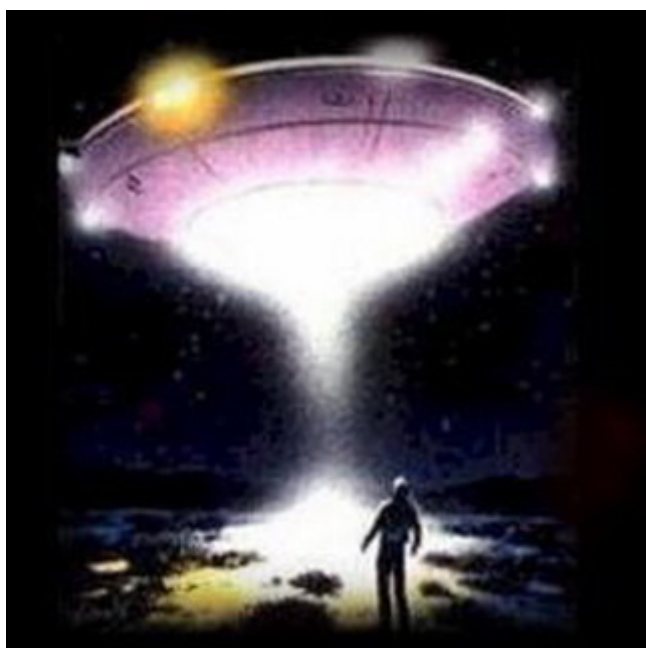
Došao sam do male metalne sfere koja se nalazila na tačno opisanoj lokaciji. Sjećam se da sam ovo već vidio, žena koja nosi dijete u naručju, dva psa, još jedno dijete šeta pored nje. Čekao sam. Siguran sam da su oni tu. Pogledali su me pomalo čudno, ali su nastavili dalje. I ja sam

nastavio. Stigao sam na mjesto gdje sam vidio dvije šumice, koje sam u svojoj svijesti vidio i ranije. Bio sam u nedoumici na koju se misli, tako da sam uzeo sferu i krenuo prema bližoj razmišljajući da sada kada imam sferu, oni će znati gdje sam ja.

Sfera se aktivirala i počela da se zagrijava. Bila je veličine lopte za golf i puna malih rupica. Čim sam je uzeo u ruku počela je da se zagrijava i zraci su počeli da svijetle iz unutrašnjosti rupica. Toliko se zagrijala da sam morao da je nosim kroz moj pončo. Stekao sam utisak da je to nešto poput kompasa, ali nije imalo iglu, niti bilo što drugo. Bila je to metalna sfera od nekog materijala poput nehrđajućeg čelika. Krenuo sam prema drveću misleći da se tamo nalaze. Stigao sam oko dvadeset sati i deset minuta. Kasnio sam deset minuta. Bio sam zbog ovoga zabrinut. Još uvijek sam imao sferu u mojim rukama i razgledao sam okolinu, ali ništa neobično nisam vidio. Kada sam nagore pogledao vidio sam gomilu lišća. Tada sam čuo zvuk nalik na udaljen zvuk brodskog motora. Čekao sam u šumi i minute su prolazile jako sporo. Pogledao sam na sat, bilo je dvadeset sati i petnaest minuta.

Pomislio sam «dragi bože šta će se desiti? Zaštiti me u svakom slučaju.» Počeo sam da osjećam strah. Nalazio sam se tu, predstavljajući sve one ljude koji se mole za mene i misle o mom povratku. Odlučio sam, neću odustati. U dvadeset sati i dvadeset pet minuta čuo sam glasnu buku. Dolazila je iz šume i nisam mogao ocjeniti odakle tačno. Odjednom je čitava okolina bila osvijetljena. Dvije velike letilice su prišle i direktno prešle preko mene. Došle su iz vode, kao da su bile na dnu jezera. Voda se sljevala sa njihovih stranica, poput podmornice koja izranja. Čekao sam bez daha i samo posmatrao. Preleteli su me i čitava okolina se zagrijala. Mora da ispuštaju ogromnu količinu energije.

«Ove letilice su bile diskolike, a na tom disku sam mogao vidjeti rotirajući dio, ispod kog sam vidio tri velika bijela, okrugla dijela koji su se okretali polako i pri tome svjetlili. Uspaničio sam se zbog ovih ogromnih objekata. Zatim je uslijedila tišina. Mogao sam čuti samo tih zvuk. Lebdili su tu na nebu, u razdaljini od oko stotinu metara, po mojoj procjeni. Bili su oko 45 metara u prečniku i 12 metara u visinu. Mogao sam veoma jasno da vidim kupolu na vrhu.

Svjetlost je polagano smanjivana, sve dok nije ostao samo mali izvor jarke svjetlosti.

Osvjetljivao je površinu samo direktno ispod letilice. Tada se jedan od brodova počeo približavati. Ostali su ostali na svom mjestu. Prepao sam se približavanja ovog ogromnog čudovišta. Zatim je ono stalo, tačno iznad mene i tada se uključio dva izvora svjetla koji su me osvjetljavali. Vidio sam da se niz ova dva svjetla, poput lifta, spuštaju dva bića. Prilikom spuštanja, nestali su iza drveća blizu mene, tako da ih nisam vidio. Tada sam čuo njihove stope i osjetio da se približavaju.

U tom momentu sva svjetla na letilici su se pogasila i sve je bilo u potpunoj tišini.

Nakon jarke svjetlosti koja je poput dana obasjavala okolinu, nisam mogao vidjeti ništa, pa tako ni gdje su svjetla nestala, a onda sam čuo stope onih bića i vidio ih na oko deset metara od mene. Približavali su mi se. Nosili su šljemove i odijela, tako da ih nisam vidio potpuno jasno. Tada sam čuo prvu telepatsku komunikaciju, «Brate stigli smo. Ne plaši se. Mi smo tvoji prijatelji.»

Pokušao sam da koordiniram moje misli, «Da, nisam uplašen.» Zatim sam čuo glas koji je rekao: «Enrike ja sam tvoj prijatelj, ne budi uplašen.»

Vidio sam da su veoma visoki, više od 1,7 metara u visinu. Kada su mi prišli na oko dva metra, čuo sam, «Ja sam tvoj prijatelj. Ne budi uplašen.» Odgovorio sam, «Da,» a zatim drugi reče, «Ukoliko niste spremni možemo ovo odložiti za drugi dan. Ukoliko niste uplašeni, možemo nastaviti ovaj kontakt unutar broda.»

Odgovorio sam da sam spreman i krenuo prema njima kako bi vidjeli da se ne bojim.

Primjetili su da se još uvijek pomalo plašim, tako da je jedan od njih uzeo moju ruku, a drugi me dodirnuo po ramenu i rekao, «Hodaj s nama uz svjetlost.» Krenuli smo naprijed nekoliko metara kada jedan od njih reče «Pravo. Osjetićeš malu zabrinutost, ali ništa ti se neće desiti.» Drugi reče, «To ti garantujemo Enrike. Ne želimo ti nikakvo zlo. Ukoliko si još uvijek uplašen, možeš se vratiti i nastavićemo ovo neki drugi dan.»

Nisam vidio njihova lica zbog šljemova. Upitao sam da li šljemovi imaju vizire, na šta se jedan dio vizira s prednje strane šljema podiže, pokazujući dio usta i nos. Nisam dobro vidio zbog mraka, tako da nisam vidio koje su boje. Tada su me zaustavili i rekli da osjećaju moju zabrinutost. U istom momentu brod je prišao i upalila se svjetlosna zraka.

Osjećao sam jezu po koži na mojoj glavi, poput igala koje su me bockale. Počeo sam da se penjem. Kada sam vidio da se udaljavam od drveća ispod mene, pomislio sam šta ako padnem. I dalje sam se penjao, kao da sam u liftu. Bio sam okružen žućkastom svjetlošću. Imao sam osjećaj da je od čvrste materije. Pokušao sam da je dodirnem rukama i osjetio sam nešto poput kristala. Iako nisam dobro vidio kada sam dodirnuo svjetlost, ulaz se počeo otvarati i kada je bio potpuno otvoren, već sam bio unutra i on se počeo zatvarati. Nekoliko momenata kasnije i njih dvojica uđoše, ukloniše svoje šljemove i nasmijaše se. Sada kada su šljemove uklonili mogao sam vidjeti njihova lica.

Upitaše me za sferu i šta je s njom, nakon čega sam im je dao, a zatim rekoše: «Čekaj ovdje. Skinu svoju odjeću.»

Skinuo sam sve sa sebe. Automatska vrata se otvoriše i mi uđosmo. Tada se otvori pomični dio prostorije, poput prozora. Gledali su me uz osmijeh. Čuo sam kako glas kaže: «Ne budi uplašen. Upustićemo malo dima, ovo je neophodno. Ne budi uplašen.»

Bez obzira na njihova uvjeravanja sve me je odmah asociralo na nacističke gasne komore za

jevreje. Nisam vidio odakle dim dolazi, ali je on dolazio i mirisao na limun. Trajalo je samo minutu, možda čak i manje, a zatim se dim raščistio kroz otvore na zidu. Tada sam primjetio da nigdje nema sjenke moga tijela. Upitao sam se, odakle svjetlost dolazi. Nisam vidio nikakve lampe.

Zatim su mi vratili odjeću koju sam obukao, ostavljajući ruanu i sombrero po strani. Otvoriše vrata i rekoše: «Sada možeš dalje...» Objasnili su mi da je proces bio prosta dezinfekcija, zbog mikroba koje sam možda donio sa zemljine površine.

Ušao sam u prvo odjeljenje koje su otvorili, gdje su se nalazile četiri osobe, koje su sjedile čekajući me. Prišao sam prvom i ona reče: «Enrike, kako si?» I pruži mi svoju ruku. Rukovali smo se, a zatim mi reče: «Kako si brate?»

Drugi reče: «Ovo je - pokazujući na prvog - komandant.» Izgovor njegovog imena bi zvučao poput – Krimiš. Pružio sam mu ruku i mi se rukovasmo. Zatim sam se upoznao sa ostalima. Jedini koji mi nije pružio ruku bio je prvi koji mi je rekao: «Brate Enrike.» On se sada okrenu prema meni i reče: «Ja sam Kiril.»

Kako ste Kirile – odgovorih mu, a on reče: «Kiril, Kiril Vajs, sjećaš se 1969.g. u Karakasu, u Venecueli, na ulazu u teatar, kada smo se upoznali?»

Odgovorih mu: Kiril Vajs, ali samo malo si se promjenio i šta si zapravo tamo radio?

«Ja sam jedan od članova posade ovog broda» - odgovori mi.

Bio sam neobično iznenađen.

«Bili smo u kontaktu s tobom gotovo osam godina,» reče.

Sada sam razumio zašto su se rukovali poput zemljana, a onda me upoznaše sa drugima. Tu je bio jedan koji se zvao Kramekan, drugi Krulula i Krenca, a zatim mi reče da njegovo pravo ime nije Kiril, nego Krhisnamerk. Ime je zvučalo poput hinduističkog. Svi su govorili telepatski izuzev onog koji je progovorio prvi, koji je artikulisao riječi na tečnom španskom.

Sjeo sam za sto koji je izgleda bio od kristala, dok su stolice bile od materijala poput plastike presvučene kožom. Sva bića su bila slično obučena u dvije vrste odjeće. Jedni su bili u odjeći srebrne boje, a drugi u odjeći boje koka-kole. Tu su bili i drugi koji su imali slična odjela, tamno-sive boje sa narandžastim čizmama i rukavicama.

Jedan od njih skide rukavice tako da sam mogao vidjeti njegove ruke koje su bile perfektne. Njihova lica su bila prelijepa i čista poput dječijih. Kosa im je bila duga i padala je niz leđa. Kramekan mi reče da je on komandir ovog broda koji ima dvanaest članova posade. Oni prave ove kontakte u cilju razjašnjavanja situacije koja će se desiti na zemlji.

Upitao sam ga o kakvim je kontaktima riječ, a on reče: «Ljudi poput vas.» Nije želio više da govori na ovu temu, tako da sam ga upitao da li imaju žene na brodu, na šta on reče: «Da, imamo žene, ali u ovom trenutku ih ne vidimo.»

Tada se sjetih da oni moje misli mogu čitati i prije nego li postavim pitanje, prije nego otvorim usta izgovarajući riječi.

Počeli smo sa prvim pitanjima. Ponio sam mnogo pitanja koje sam dobio od članova moje grupe. Gotovo sva su bila religiozne prirode. Nisam ih želio postavljati, tako da sam počeo sa pitanjem gdje smo krenuli i zašto su mene odabrali za svoj kontakt. Rekoše mi da moje pravo

ime nije Enrike. Rekli su mi moje drugo ime, koje još uvijek nisam nikome otkrio. Još uvijek čekam da vidim šta će se desiti. Stekao sam utisak da su znali nešto o mojim ranijim inkarnacijama.

Zatim sam upitao odakle dolaze, na što mi odgovoriše «sa Plejada.» Pitao sam ih gdje su plejade, a oni rekoše: «To je ono što vi nazivate sedam sestara.» U tom sam se sjetio da je to mali sustav koji sadrži sedam zvijezda. Upitao sam ih koliko je to udaljeno od zemlje, a oni rekoše kako bi vi to rekli, više od 328 svjetlosnih godina, što je naravno netačno. Mnogo je dalje.

Upitah ga: Kako pravite svoj put ovamo? Možda sam ga pitao nedorasla pitanja, ali za mene u to vrijeme su bila veoma važna.

Odgovoriše: «Da li znate išta o relativitetu?»

Rekli su mi da je teorija Alberta Ajnštajna nedovršena, da ćemo morati napraviti tri korekcije, da dužina svjetlosti nije 300 000 kilometara u sekundi, kao što mi vjerujemo, nego mnogo više, a zatim su počeli objašnjavati detalje koje nisam mogao pratiti. Potom mi rekoše da postoji i druga mjera za vrijeme, nama nepoznata, po kojoj ne trajemo mnogo (u fizičkom smislu – tijelima.) Nisam nastavio pitanjima nakon ovoga.

Zatim su mi pokazali različite prostorije. Vidio sam prostoriju za meditaciju, za koju rekoše da se u njoj odmaraju i meditiraju. Bila je prekrasna. Slijedeća prostorija je bila laboratorija prepuna bočica ispunjenih zelenom supstancom. Pitao sam ih šta je to, a oni rekoše da se radi o hlorofilu, koji su proizveli iz našeg drveća a predstavlja supstancu od vitalnog interesa za njihov sistem.

Ovu supstancu koriste za pripremanje različitih vrsta hrane. Pored toga imaju i voće. Rekoše mi da koriste različito voće iz Južne Amerike, poput krušaka, kajsija i da nose dosta voća, kukuruza, riže i drugog povrća. Da bi kompenzirali ono što su od nas uzeli, koriste jonizirajuću tekućinu koja ubrzava životni proces kod biljaka. Nisam ovo u potpunosti razumio. Da li mogu proizvesti radijaciju koja ubrzava rast i zrelost biljki, tako da ih mogu zamijeniti u toku jednog sata. Ovo je bilo prosto nevjerovatno. Počeo sam da shvatam jednu drugu stvar. Znali su dosta o biološkom inženjeringu i mogli su kontrolisati genetske kodove unutar procesa. Na ovaj način mogli su produžiti život ćelije – zauvijek.

Rekoše mi da ovdje imaju misiju i da pripadaju bratstvu civilizacija, gdje su sa drugima dobili određena naređenja vezana za naš svijet. Rekoše da smo uvijek vođeni, indirektno od strane određenih ličnosti koje su vodile naše civilizacije kroz prošlost. Neki od tih tzv. Gospodara su pokušavali čak da se približe božanstvima. Stekao sam utisak da su ova bića poslata na misiju pomoći u evoluciji naše planete.

Tada mi je komandant dozvolio da posjetim kontrolnu sobu, gdje sam na zidovima vidio velike elektronske mape. Vidio sam čitavu panoramu oko nas, kroz staklenu kupolu. U toj prostoriji su sjedila tri čovjeka i kada uđosmo, svi su prišli da se pozdrave sa mnom, a zatim se vratiše kontrolnim uređajima letilice. Kontrolna soba predstavljala je treći nivo na letilici. Kada sam pregledao mape, objasnio mi je da se radi o kosmičkim mapama. Nisam ih mogao razumjeti.

Vidio sam mala svjetla. Pomjerali su kontrolne uređaje i vidio sam mala svjetla poput neonskih u različitim bojama, kako počinju da primaju formu na panelu sa mapom. Tu su bile predstavljene svjetlosne linije i određene tačke.

Veće svjetleće tačke su predsvajale galaksije. Rekoše da su hiljade naseljenih planeta u kontaktu jedna s drugom i da razmjenjuju kulturne, tehnološke i naučne informacije. Neke od njih su daleko uznapredovale u duhovnoj i naučnoj evoluciji. Kada sam upitao koje planete, odgovori mi da je nepotrebno kazivati njihova imena, jer mi svakako ništa neće značiti. Takođe mi reče da, gdje postoje linije između tačkica, tu postoje i komercijalni letovi. Linije koje su blaže svjetlile su bile manje razvijene i ako su bile na mapi, možda će proći hiljade godina razvoja prije nego što budu spremne za kontakt.

Imaju smisao za vrijeme jer su govorili o milionima godina, ali sam vrlo teško razlučivao materiju unutar zakona o relativnosti – gdje je vrijeme promjenljivo. Takođe je izgledalo da su svjesni budućeg vremena, jer mi rekoše šta ćemo biti u trećem svjetskom ratu, kao i da znaju kada će tačno početi. Njihova je želja da se svi ljudi ujedine u mislima, da traže stvarni mir za svoju planetu, bez obzira na rasu ili boju. Takođe mi rekoše da ćemo tokom slijedećih par godina napraviti veliko otkriće o istoriji planete; otkriće o Bogu, krajnju istinu. Upitah ih kako je ovo moguće, ukoliko već vjerujemo u Boga?

Rekoše mi: «Nikada niste vjerovali u Boga, u pravom obliku.» Mislim da sam ih razumio. Zvali su to veliko nepoznato, odlučivši da sili ne daju ime. Rekoše mi da se nalazimo između unutrašnjih i vanjskih sila i shvatih da smo tražili Boga u vanjštini, dok je On, i Njegovo carstvo, u suštini, unutar svakog od nas.

Prvo moramo ovo da razumijemo, a onda ćemo moći živjeti u miru i razumjevanju.

Rekoše mi da su oni u suštini glasnici bića koja su superiornija od njih, i da su oni bili uništitelji Sodome i Gomore. Ovo me je uzбудilo. Rekoh: kako vi možete biti sudije? Kako možete uništiti naciju koja ima hiljade ljudi, uključujući mnoge nevine?

Rekoše: «To ne možete shvatiti, ali pokušaćemo da objasnimo. Mi smo glasnici sila superiornijih od nas, koje vladaju kosmosom, i kada nam daju naređenje mi ga izvršimo, a u slučaju Sodome i Gomore, radilo se upravo o tome. Oni su poslali glasnike koji su upozoravali narod, a on je odbio da razumije i nije im vjerovao, kao ni onome što se događalo. Čas je kucnuo i morali su biti uništeni.»

Mislio sam, kako su oni mogli biti sudije, i rekoh im da to ne mogu razumjeti i da neću ići u detalje, jer ih takođe neću razumjeti. Trenutno mi to nije bilo važno da saznam, jer su postojale druge stvari.

Rekoše mi vrijeme početka trećeg svjetskog rata, kao i činjenicu da su oni bili inspiracija i pomoć prilikom gradnje velikih piramida, gdje je smješteno mnogo godina zemaljske istorije. U budućnosti otkrićemo dva grada u Južnoj Americi, gdje postoje podaci o postanku zemaljske rase, načinu na koji je došla ovdje, kako je istorija pisana i zašto je to urađeno.

Rekoše mi vrijeme početka trećeg svjetskog rata, kao i to da ga možemo odložiti tri do četiri godine, kao i odrediti njegov intezitet, i da to može uraditi samo zemaljska vrsta, jer njima nije dozvoljeno da se mješaju u slobodu volje civilizacije poput ove koja se razvija ovdje.

Kada sam je upitao da li ćemo negdje ići, odgovorili su da već putujemo i to od momenta kada smo ušli u letilicu. Odveli su me do jednog specijalnog panela nalik na teleskop, kroz koji mi je dozvoljeno da pogledam i tu sam stekao čudan utisak da smo otišli u svemir. Nisam imao osjećaj ubrzavanja, zapravo osjećaj je bio poput aviona koji stoji mirno i uopšte se ne pomjera. Nisam čuo nikakav zvuk, niti sam mogao osjetiti bilo kakav pokret. Dozvolili su mi da sjednem ispred panela, a zatim rekli: Ovo je vaša kuća. Izgledalo je kao da lebdimo pet do deset metara iznad, a oni su fokusirali teleskopski uređaj. Rekli su mi da je to električni uređaj, ali daleko napredniji od naših elektronskih teleskopa, jer može prodrijeti kroz zidove i metal, tako da sam mogao vidjeti moju porodicu kako spava. Pitao sam ih da li bih mogao pogledati nešto drugo, recimo letilicu koja se sada počela kretati oko moje kuće, a zatim sam ugledao dvije velike ulice u gradu, vidio automobile i ljude na cesti.

Vrijeme je prošlo u dugačkom razgovoru. Nekoliko puta sam s čuđenjem pogledao moj sat. Bilo je 20,25. Krhisnamerk reče: Vaš sat ne radi, sve dok ne napustite ovu letilicu – rekao je to kroz smijeh. Pitao sam ga zbog čega se to dešava i on odgovori: Energija polja unutar letilice ga zaustavlja, može se desiti da nikada ne proradi.

Mora da su imali neki drugi način mjerenja vremena, pošto nisam vidio nikakav uređaj nalik satu, na brodu. On se i dalje samo smijao i promjenio temu, jer se nije želio baviti problematikom koliko dugo sam na brodu. Pričao mi je stvari o svim našim religijama, a takođe i o Fatimi (pismu), o kojoj su izgleda znali sve.

Prilično dobro sam ga razumio, jer sam mnoge stvari naučio u mormonskoj crkvi, o stvarima skrivenim u srcima svih ljudi, velikim istinama svih vremena, koje čekaju da budu probuđene, i da ovo buđenje mora doći iznutra. Pričali smo i o raznim drugim stvarima koje su mi pale na pamet.

Dali su mi nešto nalik na čokoladicu, koja se nalazila u plastici. Otvorio sam je i pojeo. Imala je ukus poput «sabajon»-a, blagog pića koje se prodaje u Kolumbiji. Nakon toga glad je u potpunosti nestala. Zatim reče: Imamo nešto što želimo da ti damo i veoma je važno. Čitava površina tijela mi se zagrijala. Poješćeš nešto veoma interesantno i mnogo će ti se svidjeti. Dali su mi nešto poput velikog bijelog tako-a i rekli mi da ga pojedem. Odlomio sam komad i stavio u usta. Istog momenta osjetio sam predivan osjećaj i zagrijavanje. U tom momentu sam pomislio da me drogiraju.

Krhisnamerk reče: Da li znate kako se to zove? Jevreji su tim hranjeni četrdesetak godina u pustinji. Nakon toga što ste pojeli, nećete biti gladni najmanje 42 sata, jer će vam dati ogromnu energiju. Pripremano je za nas. U tom trenutku, različite misli proletješe kroz moju glavu, tolikom brzinom da njima nisam mogao koordinirati. Razmišljao sam o Iliji i Mojsiju, a zatim se vratio u sadašnjost. Činilo se kao da ću poluditi. Nasmijao se i napravio opasku: Mi smo oni koji su pomogli Jevrejima.

Naš veliki brod je bio kamufliran što se čini kao prosta promjena vibracija energije.

Ovo u tom momentu nisam mogao razumjeti, a ne mogu ni danas. Sada imam malo više znanja o čitavoj stvari, ali još uvijek u potpunosti ne shvatam. Javnost je postavljala mnoga pitanja na koja sam pokušao odgovoriti, ali moram priznati moje neznanje vidjevši civilizaciju poput ove, koja sve pokušava da pojednostavi, koliko god je to moguće, kako bih ja to razumio.

Nakon što sam pojeo supstancu, postao sam pospan i dozvolili su mi da odspavam oko tri sata. Tada su došli i probudili me. Ležao sam na veoma konformnom krevetu, na kome sam ležanjem ostavio otisak mog tijela.

- Izvinite Enrike, probudili smo vas, jer smo od vas dobili sugestiju da vas probudimo. Sada ćete dobiti posljednju informaciju, jer je vrijeme da vas ostavimo na mjestu na kome smo vas sreli. Kramakan je negdje otišao i nije se vratio. Kružili smo istočnim dijelom i pokazali su mi mjesto na kome je bilo svijetlo poput dana. To je bila lokacija na kojoj ćemo se sresti idući put. Pogledaj dobro i prati auto-put. Ovdje ćemo se opet sresti 18-og u osam sati naveče. Usporili su brod i prišli veoma polako, kako bih dobro osmotrio mjesto. Vidio sam auto-put koji je prolazio kroz planine. Pokušao sam zapamtiti koliko je to bilo moguće, o samoj lokaciji. Razmišljao sam da ću na lokaciju moći doći jedino – konjem.

Zatim su me vratili i ostavili na potpuno istom mjestu, odakle su me i preuzeli. Pozdravili smo se. Sa Kirilom Wajsom sam uvijek govorio španski. Ostali su me pozdravili tapšanjem po ramenu.

Vidjećemo se – reče Kiril.

Ostavili su me oko pet ujutro i odspavao sam malo, a probudivši se vidio sam da moj sat ponovo radi, i pokazivao je 11,15. Napustio sam mjesto trčeći koliko god sam mogao. Želio sam prepričati čitavom svijetu sve ono što se dogodilo. Prva osoba koju sam sreo bio je farmer i pitao sam ga: Izvinite gospodine, koliko je sati?

Odgovorio je: Gotovo osam ujutro, gospodine.

Izračunao sam da sam spavao oko tri sata.

Kada sam ušao u autobus, želio sam da ispričam svima. Ispričati čitavom svijetu šta sam upravo preživio, želio sam ih sve upoznati. Bio sam sretan. Kada sam se vratio kući, koju sam napustio noć prije, tamo sam našao oko šezdeset ljudi koji su me čekali.

Sreo sam se s čovjekom koji je napravio telepatski kontakt i počeo mu prezentovati prve informacije o iskustvu. Rekao sam mu za rat i kada će se desiti, za veliko uništenje, takođe i vlast religija na svijetu, i koliko nam je još ostalo godina normalnog života. Naravno, niko mi nije vjerovao. Mislili su da napadam religiju i društvo iz nekih razloga, meni ličnih. Tada nisam rekao više ništa, kao ni poslije u javnosti jer sam vidio da ću samo uzrokovati zbunjenost, a možda i naškoditi sebi ili nekom drugom. Ostalo mi je samo da se nadam da će jednog dana čovjek dostignuti razumjevanje stvari koje sam ja imao priliku vidjeti. To je sve što mogu reći o ovom prvom kontaktu.

Drugi susret

Drugi susret desio se 18-og istog mjeseca, kako je i dogovoreno i nije me bilo 26 sati. Znanje koje sam dobio je bilo ogromno. Toliko veliko da bih mogao ispuniti knjigu s njim. Postoje mnoge informacije koje nikome ne mogu reći pa čak ni mojim prijateljima u ovom iskustvu.

Otišao sam na lokaciju u dogovoreno vrijeme, to je bilo u istočnoj Kolumbiji. Okolnosti ovog susreta su bile malo drugačije. Stigao sam petnaest minuta ranije, sa konjem i vodičem kome sam platio 120 pezosa. Ostavio me na lokaciji i bio uznemiren što me ostavlja u džungli samoga u noći. Rekao sam mu da će me ovdje pokupiti sa džipom, a on odgovori: A, vi odlazite na ranč Fjulanos de tal. Odgovorio sam da tačno tamo idem. Ovako kasno, ovdje je veoma opasno,

priča se da ima tigrova.

- Ne brini – rekoh mu, idi u miru.

- Platilo sam mu i on sjede na svog konja i ostavi me.

Susret se nije desio u osam naveče kao što je dogovoreno, nego oko tri ujutro. Šetao sam pedeset metara gore, dolje, ali nisam napuštao lokaciju. Konstantno sam gledao u čisto nebo bez oblaka i čekao do gotovo tri ujutro, kada iznenada dođe 13 svemirskih brodova. Najmanji među njima je sletio. Krhisnamark me pozva: - Ovdje brate. Rekao mi je da pričekam minutu, a zatim reče: - Sada možeš ući, i uradih kako mi je rekao.

Unutra su se nalazila dva mala bića. Nisu bila poput onih sa Plejada. Mora da su bili neka druga rasa. Reče mi da oni nisu sa Plejada, nego sa Merkura. Mali brod se oslanjao na tri noge i bio je u prečniku 4- 5 metara i oko 2,20 metara u visinu.

Unutrašnjost je imala dva nivoa. Ušli smo kroz kabinu koja je imala metalne stepenice poput podmornice, a koje su vodile ka gornjem nivou koji je predstavljao kontrolnu sobu. Nisam mogao vidjeti veliki dio broda jer su me prebacili na matični brod gotovo odmah.

Nisam želio da ih pitam zašto sam ih toliko dugo čekao, iako sam razmišljao o tome da sam mogao biti napadnut od zmije ili tigra. Da me je ujela neka od otrovnih zmija, nigdje nebih stigao za pet minuta. Isto bi se desilo i da je tigar bio u pitanju. Tada sam se sjetio da me čak ni komarac nije ujeo, što je gotovo nemoguće, ukoliko ta zona na neki način nije bila zaštićena. Razmišljao sam da je razlog za tako dugo odgađanje možda bio test mog strpljenja. Ovo mi nisu rekli, ali sam imao osjećaj da testiraju koliko je moje strpljenje. Bio sam sretan što sam njihov test prošao. Otvorili su pristanište i sletili smo na matični brod.

Objasnili su mi za dvijhe letilice neobičnog oblika koje su se razlikovale od drugih i svojom strukturom podsjećale na nešto poput dimnjaka. Vidio sam još jednu malu strukturu i oni mi rekoše da je brod poput tog «progutao» Jovana. Ovaj dio teksta mi je stalno prolazio kroz glavu i mislio sam da su ovi vanzemaljci gotovo sigurno imali kontakt sa mnogima od naših proroka. To bi moglo voditi ka novom konceptu kosmičke teologije što bih ja rekao: kongres vješticijih letjelica, gdje bi se čovječanstvo ujedinilo sa jačim entitetima koje sa ponosom možemo zvati braćom, kada postignemo nivo shvatanja i kada ostvarimo kontakt sa ovom inteligencijom.

Ovaj put me nisu ostavili na istoj lokaciji na kojoj su me i pokupili. Ostavili su me blizu autoputa. Pitao sam ih zašto ne naprave kontakt sa više ljudi i njihovim vladama. Odgovoriše da ću ubrzo i ja steći iskustvo koje će mi pokazati jedan od razloga zašto ovo ne mogu uraditi.

Svitalo je. Mora da je bilo oko pet i trideset ujutro kada su me doveli u maloj letjelici od tri člana posade na lokaciju na kojoj će me ostaviti. Na farmama su mnogi ljudi ustajali rano, kako bi nahranili svoje životinje i pomuzli krave. Mala letjelica je napravila krug iznad nekoliko ljudi. Tu su bila dva čovjeka koji su muzli krave iza nekakve kuće. Vidjeli su svjetlost i odskočili. Jednog je krava udarila i prosulo mu se mlijeko. Oba čovjeka su pobjegla kao da su vidjeli đavola. Odskočili smo iza oblaka, tako da nas više ne vide. Tada je farmer izašao iz kuće i dva čovjeka su rukama pokazivala na gore. Žena je izašla brišući ruke, a takođe i djeca od nekih osam godina i svi su gledali na gore, ali ništa nisu vidjeli.

Još uvijek smo bili u oblacima. – Posmatraj njihovu reakciju – rekoše.

Nema potrebe da mi objašnjavate, uzrokovali smo paniku, ali ovi ljudi su samo farmeri – rekoh im.

Sada ćemo pokušati jedan eksperiment sa potpuno drugom vrstom ljudi – reče vanzemaljac. Zatim smo sletili na auto-put gdje smo vidjeli kamion natovaren stokom kako se približava.

Propustili smo ga. Iza njega je bio džip koji smo takođe propustili. Zatim prideše jedan pikap i drugi automobil, u razmaku od nekih stotinu metara. Pustili smo ih da prođu. - Dolazi auto i sam je – reče vanzemaljac. Zauzeli smo poziciju iznad kako bih mogao vidjeti kroz elektronski aparat koji su mi dali, vidio sam u unutrašnjosti automobila dva čovjeka u odijelima i kravatama. Jedan je vozio, a drugi nešto pričao. Pozadi se nalazio čovjek koji je spavao. Izgledali su kao kulturna gospoda iz srednje klase, po izgledu njihove odjeće i automobila. Prošli smo ispred njih, a oni su se zaustavili, otvorili vrata i počeli da bježe.

Čovjek pozadi ne znajući šta se dešava spao je sa sjedišta kada je vozač zakočio. Provukao je glavu kroz prozor i nešto vikao. Vidio sam mu otvorena usta kada je ugledao letilicu sa strane, počeo je da trči i poscjepao svoj sako pokušavši proći kroz ogradu. To je reakcija bilo koga – rekoše mi. Da li smo vam odgovorili na pitanje?

Braćo – rekoh, obzirom da sam s vama drugi put i da znam da ste bića mnogo naprednija od nas u evoluciji, postoje mnoge stvari koje još uvijek ne mogu da razumijem, ali se nadam da ću vremenom moći. Osjećao sam se istovremeno počastovanim i posramljen. Nastavili su da mi daju informacije o posljednjem iskustvu u Peruu.

Novi susret

Desio se 25-og jula 1974.g. Bilo je oko pet ujutro i proveo sam oko 45 minuta u letilici, pričajući s njima. Ostali smo prizemljeni i brod nije letio. Ovaj brod se oslanjao na tri noge i bio je tipa Adamski, samo manji model. Brod nije imao više od devet metara u prečniku i oko 2,80 u visinu. Svemirci koje sam tada vidio nisu bili viši od 1,5 metara. Svi su bili slični, svjetle boje i mnogo su podsjećali na Plejadijance, samo što su bili manji.

Vidio sam i druge sa Oriona, Ortona, Jamaru, Jonika, Jaraka i drugih mjesta. Neki takođe nisu imali žene sa sobom.

Osamnaestog novembra vidio sam dvije žene koje su bile prelijepa. Tada sam vidio i veoma čudno biće na matičnom brodu. Ne mogu reći da li je to bio čovjek ili automat, ali su mi dozvolili da ga vidim. Kada sam razgovarao s njima u brodu, automatska vrata se otvoriše i jedan od njih prođe. Imao je glavu poput košarkaške lopte i bila je prozirna. Imao sam osjećaj da mogu vidjeti mozak, vene i druge organe. Oči su bile velike i pomjerale su se poput iguaninih. Mogao je da gleda na obadvije strane. Hodao je poput robota u sivoj uniformi sa čizmama i rukavicama tamno plave boje. Vrata se otvoriše, dopiralo je svjetlo i on uđe. Svi pogledasmo, iako sam ja nastavio govoriti. Nisam ih ništa pitao o njemu. Vidio sam nekakav simbol na njegovim leđima i ramenima. Do sada nisam vidio takvu oznaku ili simbol. Ovo je bilo prvi put da sam vidio tako nešto i bilo je veoma čudno. Pokušao sam nacrtati simbol, ali sam zaboravio jedan od gornjih dijelova. Izgledalo je kao «H1» ali je imalo još nešto ispod, a ja se nemogu sjetiti šta je bilo. Imao sam osjećaj da su mi dozvolili da vidim ovo biće kako bih znao da tako nešto postoji. Takođe sam vidio gigantsko biće visine oko 2,80 metara, za koje mi rekoše da se naziva «Jovian.» Nikada mi se nije obraćalo i uvijek je držalo

prekrštene ruke. Posmatralo me sa osmjehom, ne progovarajući riječ, iako je izgledalo da sve razumije.

Čudna stvar se dogodila sa mojim naliv perom. Izvadio sam ga kako bih skicirao sunčev sistem zbog pitanja koje je došlo putem anonimnog pisma upućenog novinama «El Tjempo» iz Bogote. Pošiljalac je navodno imao kontakt sa bićima koji su ličili na Hinduse i koji su dolazili letećim tanjirima. Rekli su mi da dolaze sa planete slične zemlji i da je njihova planeta zemljin blizanac unutar iste orbite, ali na suprotnoj strani sunca zbog čega je nikada nećemo vidjeti. Želio sam ih pitati da li takva mogućnost postoji i izvadio svoje naliv pero, kako bih skicirao orbitu da bi me mogli razumjeti. Kada sam izvadio pero, svi su izgledali znatiželjno, a posebno «Jovian.» Krhisnamerk me zamoli da mu dam da vidi. Rastavio ga je na dijelove i pregledao, a zatim mi ga vratio. Pitao sam ga zašto im je pero toliko interesantno a Krhisnamerk mi odgovori: - To je zato što mi imamo nešto veoma slično, ali moraš to vidjeti i postaviše na sto, a zatim rekoše: - Napiši nešto. Ovdje je papir. Uzeo sam stranice papira a zatim mi rekoše:

Napiši šta želiš, napravi crtež.
Slijedeće se desilo.

Upitali su me da li bih mogao nacrtati kuću u kojoj sam živio kao dječak, ukoliko je se mogu sjetiti i ja sam pristao. Rekao sam im da uopšte ne znam crtati. Nacrtajte bilo što – rekoše mi. Rekao sam im da sam crtao leptire kada sam bio školarac i oni mi rekoše da to uradim. Kada sam počeo da crtam, perom koje je bilo mnogo finije od naših, ono počeo vibrirati u mojoj ruci i čuh slabašan ton. Osjetio sam vibraciju. Ono što je bilo iznenađujuće je da sam istog momenta počeo da crtam leptire i to baš onako kako izgledaju i tačno takvim bojama. Kako je ovo moguće – upitah ih, a oni se nasmijaše i objasniše.

-Sve ono što je unutar vaših misli ćete nacrtati, skicirati i obojiti, tačno na taj način. Ovaj aparat prikuplja tačne vibracije, boje, veličinu onoga o čemu razmišljate i trenutno ga materijalizuje. Aparat prima osnovni izgled i pretvara ga u skicu. Tada sam razumio zašto su bili zainteresovani za moje naliv-pero, koje je izgledalo samo slično njihovom.

Nakon toga, 24 i 25-og decembra 1974.g. odveli su me u Ande. Bio sam u Karakasu na nekoj konferenciji kada su me kontaktirali i dogovorili susret. Ukrcao sam se u letelicu između dva mala sela blizu Karakasa. Jedno se zvalo El Huji Kvito, a drugo, u kom živi dosta Nijemaca, Kolonija Tovar. Odatle su me odveli visoko u Peru na visinu 4200 metara, negdje između Markahuasija i Maču Piču.

Ova bića imaju podvodne baze u jezeru Titikaka, a takođe i pod morem. Odveli su me u jednu od baza, Marijana Trenč. Pišem naučnu fantastiku kako bih bio u mogućnosti da objasnim detalje o onome što se događa u dubinama gdje je ta marina. Na neki način ću dati ovu informaciju čitavom svijetu, a vjerujem da je vrijeme došlo. To da li ćete sa svim drugim u Venecueli napraviti cenzurisanje, neće promijeniti mišljenje vezano za leteće tanjire. Ukoliko ih prihvate, želimo da znamo zašto je to, a ukoliko to odbiju, takođe želimo da znamo zašto je to. Ovo će služiti kako bi stvorilo mjeru informacija koje mogu biti objavljene, unutar onih koje posjedujemo. Malo po malo nadamo se da ćemo informacije davati svijetu, onoliko koliko on to može prihvatiti, kako bi ih pripremili za dan kada će i oni ostvariti iskustva sa NLO-om, u nadi da neće biti u panici i da će biti barem malo pripremljini za ono što će se događati.

Neki će se začuditi malom količinom znanja i iskustva koje smo prošli, a čak i ovo malo je jako puno za mnoge, a takođe i za veliki dio NLO klubova.

Svjedočite tretmanu koji jedan kontakt proživi kada odluči da otkrije čak i mali dio onoga što mu se dešavalo. Bilo bi mu bolje da nije rekao ništa i da je držao ova iskustva u tajnosti, što je upravo ono što većina radi nakon prvog pojavljivanja u javnosti. Možemo reći da ova iskustva traju godinama i da su katalozi sa bilješkama o opisima i dijalozima prepuni. Čitav jedan tom bio bi potreban da se opiše podvodna baza u Pacifiku.

Preuzeli smo obavezu prevođenja potpunog izvještaja Enrike Gastiljo Rinkonovih kontakata sa španskog na engleski u svrhu vašeg prosvjetljenja. Naslov te brošure je «NLO kontakt sa Shi-El-Lho,» ime kojim su nazivali njihovo sunce negdje na onome što mi nazivamo Plejade.

El Tokojo, Venecuela

Od 1977 – 1979.g., prije prelaska iz Venecuele u Portoriko, gospodin Ramon Roza Alvarado, imao je čitavu seriju jedinstvenih iskustava kao posmatrač unutar lokalne Venecuelanske NLO grupe, koja je bila kontaktirana od NLO-kosmonauta, koji su rekli lokalnim kontaktima da dolaze sa Plejada.

U to vrijeme Alvarado i njegova žena su živjeli blizu Gjudad El Tokojo, u distriktu Moran, u Venecueli. Izvještaji o neobičnim diskolikim vazдушnim objektima su se pojavljivali gotovo svake večeri. Vidjeli su ih kako se približavaju iz podnožja male planine iznad polja sa šećernom trstikom i letjeli po nebu u svim pravcima. Priča se raširila i ljudi su počeli dolaziti sa svih strana kako bi svjedočili o ovom fenomenu.

Jedne noći oko osam sati, gospodin Alvarado i njegova žena, gledali su mnoge različite, obojeno šljašteće objekte diskolikih formi. Bili su plavi, zeleni i prema procjeni od 15 – 20 stopa u prečniku. Ramon je nabrojao 25 takvih letjelica ove prilike. Neke od njih su prišle prilično blizu, a neke su lebdile u vazduhu, samo nekoliko metara iznad zemlje.

Konkretno ove noći, svjedoci su vidjeli velik broj sjajnih srebrenkastih metalnih lopti koje su letile po tamnom nebu. Obzirom da nisu bile osvijetljene nije ih bilo lako vidjeti zbog svjetlosti drugih NLO-a koji su bili diskoliki. Lopte su reflektovale svjetla mnogih većih letilica koje su unaokolo letile. Bilo je mnoštvo tih sjajnih lopti na samo jednoj stopi prečnika. Srebrne lopte su se konstantno kretale i nisu stajale.

Druge noći, nekoliko sedmica kasnije, Ramon i njegova žena su se pridružili grupi od oko osamdeset ljudi koji su došli da svjedoče o fenomenu. Bila je srijeda naveče (pretpostavljalo se da su objekti aktivniji sredinom sedmice) i oni su vidjeli svjetlost na samom vrhu velikog brda.

Iznenadno vidješe tri plava i zelena, petnaest do dvadeset stopa u prečniku, diskolika leteća objekta, oko 400 – 500 metara sjeverno od njihove pozicije. Jedan se nalazio nad rijekom, drugi između dvije ceste, a treći iznad kukuruznog polja. Kako je jedan od svjedoka svojim džipom počeo da se približava jednom od tanjira i oni se počеше približavati jedan drugom. Alvarado i njegova žena su stajali i svjetlost im se poče približavati. Iznenada, krug bijele svjetlosti, oko jedan metar u prečniku obruši se ispred njih i poče da kruži, od 12 do 15 metara u prečniku.

Tada mnogo veći krug svjetlosti dođe iz daljine, preko rijeke pa prema brdu. Mora da je bio ogroman jer svi diskoliki objekti i bijele lopte krenuše prema njemu i udoše u njega. Prije nego što su otišli, diskoliki objekat koji je prilazio džipu – stade i na njemu se popališe raznobojna svjetla koja počеше da kruže, poput helikopterskih elisa. Ova su svjetla nestala prije nego što je objekat otišao ka velikom svjetlu u daljinu a zatim ušao u njega. Bili su svjedoci vanzemaljskih posjeta i kontakata. Govorili su o kontaktima na španskom, ali su između sebe govorili na raznim jezicima. Kada je upitao koji je to jezik, rekoše mu da se zove „irdim“. Rekoše mu da je to sumerski jezik korišten davno na zemlji i da su većina drugih jezika koji se danas koriste na zemlji nastali iz njega.

Svemirska bića su rekla da je njihov životni vijek od hiljadu do hiljadu i dvije stotine godina našeg vremena, unutar jednog tijela.

Živjeli su odjednom u sve tri dimenzije koje su nama poznate, a takođe i u četvrtoj dimenziji koja je nama u sadašnjosti nepoznata. Rekoše da je zakon četvrte dimenzije potpuno drugačiji i da brzina svjetlosti iz naše dimenzije nema primjenu u fizici tamo. Rekoše da su sve stvari podigli na stadij četvrte dimenzije kao i vremenske zakone i promjenu prostora. Ponudili su brojne detalje i opise o naučnim temama, uključujući i druge dimenzije i druga bića. Bilješke sa kontakta i dijaloga koje je napravio gospodin Alvarado su sadržane u nekoliko stotina stranica.

Ovi Plejadijanci, poput onih koji posjećuju Švicarsku, takođe opisuju druge dvije planete u našem sunčevom sistemu za koje mi ne znamo. Jednu nazivaju Nemus a drugu Siris (ovo je fonetski izgovor koji koriste.) Kažu da se ove planete nalaze u orbiti između onoga što mi zovemo Neptun i Pluton. Posjetioci u Švicarskoj su rekli da se obje nalaze iza orbite Plutona a posjetioci u Akaji da je jedna u unutrašnjosti, a druga van orbite Plutona. To nismo u mogućnosti da izračunamo, ali je činjenica da govore o samo dvije planete. Svi su pominjali neotkrivene mjesece Jupitera, Sauturna, Urana i Neptuna a sada su to ispravili na tri od četiri, a jedan je još uvijek predmet posmatranja. Svi su rekli da postoji mnogo naseljenih planeta u sistemu Plejada. Svi su bili svjesni ljudskih i neljudskih posjetilaca našoj planeti, a takođe su bili u međusobnim kontaktima. Prijatelj jednog od farmera, gospodin Guljer Tores Od Hasijenda Laskrućes uspješno je fotografisao jedan od većih brodova koji je posjećivao ovaj lokalitet. Vidio je veliki kružni objekat oblika leće. Povremeno je svjetlio i ovu svjetlost je ugledao, a zatim je i fotografisao. Površina letilice bila je mat-sive boje. Dvije letilice su bile udaljene oko 400 metara kada je napravio ovu fotografiju. Svi su radili iz baza koje su bile nepristupačne i nalazile se na visokim planinskim vrhovima ili bile jednako nepristupačne pod vodom.

ZAKLJUČAK

Proveo sam osam godina na ovom slučaju. Sedam puta sam išao u Švajcarsku i proveo 81 dan na lokaciji. Intervjuisao sam 29 svjedoka, pet fotografa, četiri snimača zvuka svemirskih letilica i kameru posmatrača tako da se osjećam kvalifikovanim kako bih izvukao određene zaključke iz onoga što sam naučio.

Neko, a taj neko nije sa zemlje, zaista posjećuje Švajcarsku i ti vanzemaljci su kontaktirali Edvarda Bilija Majera koji živi u Hinterzbrmidruti.

Mogućnost da je sam Edvard Majer ili čak sa saveznicima pokušao prevariti mnoge i lažirati stotine fotografija svemirskih letilica, NLO fotografija različitih načina i stilova, mjesta slijetanja, snimke čudnih zvukova vanzemaljskih brodova kao i druge dokaze koje smo pregledali i testirali je nevjerovatna jednako kao i priča o posjeti vanzemaljskih ljudskih bića, a možda i više. Majer je hendikepiran i fizički i materijalno na takav način, tako da je nemoguće da je ovo izveo sam. Moguće je da je imao saveznike i dodatna sredstva, ali bi bilo potrebno mnogo više od toga kako bi napravio neke od fenomena koje je opisao i zabilježio. Za čitavo vrijeme nismo pronašli nijedan zakon o saradnji ili finansiranju bilo kakve vrste. Majer zasigurno nije napravio nikakav novac na ovome i preživio je veći broj pokušaja ubistva koja su se dešavali zbog tematike o kojoj priča, a to, morate priznati, nije pozicija na kojoj bi mu pozavidjeli i zasigurno se niko nebi želio mijenjati s njim.

Rezultat našeg testiranja dokaza nije u potpunosti potvrđan, ali nije ni negativan. Nismo pronašli ni jedan dokaz za prevaru i udio u njoj od strane Majera ili bilo kog od njegovih prijatelja u Švicarskoj.

Ne zahtjevamo, niti pokušavamo da ubjedimo bilo koga u naše poglede na ovaj slučaj, a to nije cilj ni Edvardu Majeru. On ima svoju istinu i mi imamo svoju i svako je zadovoljan svojom pozicijom.

Ono što znamo je da smo bili praćeni od strane obavještajnih grupa, jedne za drugom, tokom naše istrage u ovom slučaju. Isto se dešavalo i Majeru.

Zamislite samo naše iznenađenje kada smo nedavno čuli da je jedan od tih «čudaka» penzionisan, a koji nas je kontaktirao i nudio određene informacije koje odgovaraju na mnogo pitanja iz prošlosti.

Odlučio sam da uklonim njegovo ime i adresu i objavim smanjenu kopiju njegovog pisma kako bi to mogli i sami vidjeti. Ovo je čovjek koji je navikao da diktira pisma i ostavlja ih nekom drugom da ih dotjera u pravilnu formu, čovjek navikao da razmišlja brže nego što piše i koji pravi greške u pisanju i formi kada pokuša da uspori. Kako bilo, poruka je tu tako da je možete interpretirati po želji.

Dodao sam više priloga u knjizi, u kojoj se iznose veoma bitni podatci.

Ovo je pismo od našeg prijatelja «čudaka» koje smo primili u Munds Parku u Arizoni u februaru 1989. godine.

Kraj.